

کاسِدانی کار

کاسِدانی کارئے پجار

اے کتابئے نبیسوؤک هما لوکا انت کہ انجیلی نبشتگ و وت داکترے ات۔
کاسِدانی کارئے کتاب، ایسائے زندگ بئیگ و جاہ جنگئے سرگوستئے بارئوا آییئے
مریدانی چمدیستین گواہیا دنت۔ وهدے ایسا مسیه، سلیبئے سرا درنجگ و کُشگ
بوت، آییئے مریدان تُرست و په وتی رَکینگا چیر بوتنت۔ بله ایسائے مَرکئے سئیمی
رؤچا، آیان ایسا وتی نیاما زندکا دیست۔ هئو! ایسا مسیه زندگ بوتگأت۔ دیمترا،
اے کتاب پیش داریت کہ پاکین روہ چه پیما گون آیان هور بوت و آیان اورشلیما
بگر تان روما ایسائے وشین مستاک په مردمان رسینت۔

کاسِدانی کارئے تھا، ایسائے گڈی هکم و پرمان، آییئے آسمانا رنوک، اورشلیما
کلیسائے بُنگیچ، یهودیه و سامرهئے دَمگان هُدائے کُلوئے شنگ بئیگ، ایسائے سرا
پولسئے باورمند بئیگ و درکومانی نیاما ایسائے کُلوئے رسینگئے هال نبیسگ
بوتگأت۔ چه اِشان و ابید، پولسئے کار و کرد، آییئے اولی مستاک سیر،
اورشليمئے دیوان، پولسئے دومی و سئیمی مستاک سیر و آییئے بندیجاها
گوازینتگین وهدانی کِسّه هم مان انت۔ لوکا وت هم برے برے اے سات و سپران
گون ات۔ په مسالے، گپانی تھا چش گوشیت: ”ما په مَکدونیهئے رسکا اشتاپ
کرت“ ()۔

کاسِدانی کارئے کتاب پیش داریت کہ کتابئے اولی بهرا () آتکگین اے هبر چون
سَرجم بوت کہ گوشیت: ”...وهده پاکین روہ شمئے دِلان نندیت، شمارا وس و
واگ رسیت و اورشليمئے شهر، یهودیه و سامرهئے دَمگان، تان سَرجمین دنیائے
گڈی مرز و سیمسران هم، په من شاهدی دئییت و منی وشین مستاکا رسینیت۔“

هُدائے پاکین روہے اِیر کپکے کُول

- ① او واجه تیویپِلُس! وتی ائولی کتابے تھا، ایسائے کارانی بُنگیجا بگر ②
- تان هما رُچا که دیم په آسمانا برگ بوت، هر کارے که آييا کرتگات و هر تاليمه که آييا داتگات، من ترا سهيگ کرت. ایسایا په وتی کاسِديا، لهتین مردم پیسرا گچین کرتگات و چه هُدائے پاکین روہے نیمگا هُکمی داتگانت و گوشتگانتی که آیانی کار چه انت. ③ مَرکے سَکئے سَگگا رند، وتی کاسِدانی دیم زاهر بوت و گون بازیں گواهیان پَدري کرت که چه مُردگانی نیاما زندگ بوتگ و جاهی جتگ. آييا، تان چل رُچا وتا کاسِدانی دیم زاهر کرت و گون آيان هُدائے بادشاهیئے بارئوا هبري کرت. ④ یک رندے که گون آيان هُورِیگا نشتگ و وراک ورگا ات، هُکمی دانت: ”چه اورشليمے شهرا دُن مرئويت، پتے واده داتگین پاکین روہے ودار و انتظارا بیئت که شما آيئے بارئوا پیسرا هم چه من اشکتگ. ⑤ یهیايا مردم گون آيا پاکشودی داتگانت، بله پتے واده اش انت که لهتین رُچا و رند شما چه هُدائے پاکین روها پاکشودی دئیگ بیئت.“

ایسا آسمانا رنوت

- ⑥ وهده مرید ایسائے کِرا مچ بوتنت، چه آييا جُستش کرت: ”او هداوند! بارین آ وهدهمیش انت که تنو بادشاهیا پدا په اسرائیلا پر ترینے؟“ ⑦ پَسئوی دات: ”آ وهده و زمانگ که پتے دستا انت و آييا وت گیشینتگانت، شمارا په آیانی زانگا کارے نیست. ⑧ بله وهده پاکین روہ شمے دلان نندیت، شمارا وس و واک رسیت و اورشليمے شهرا، یهودیه و سامرهه دَمگان، تان سَرجمین دنیائے گدّی مرز و سیمسران هم، په من شاهدی دئیئت و منی وشین مستاگا رَسینیت.“ ⑨ چه اے هبرانی گوشگا رند، آيان دیست که ایسا آسمانا برگ بوت و جمبریا آ چه مریدانی دیم چیر و اندیم کرت. ⑩ وهده ایسا دیم په آسمانا رنوگا ات،

مريدانى چم آسمانے نيټمگا سک آنت، اناگت ديستش دو اسپيت پوښين مرد
 آيانى کړا اوشتاتگ. (۱۱) آيان گوشت: ”او جليلی واجهان! شما چيا ادا اوشتاتگ و
 آسمانے نيټمگا چارگا ايت؟ ايسا چه شمے نيما چست کنگ و آسمانا برگ بوتگ،
 بله انچش که شما رټوگا ديستگ، همے ډټولا يک روچه پدا چه آسمانا پر تریت و
 کټيت.“

يهودائے جاگهے پر کنگ

(۱۲) گړا ايسائے مريد، چه زئيتونے کوها پر ترټ و اورشليما آتکت. اے کوه،
 چه اورشليما يک شبتی روچيے دوريا انت. (۱۳) وهده شهرا رستنت، هما برزادی
 بانا شتنت که پيسرا همودا بوتگ آنت. اے مچيے مردمانی نام اش آنت: پټرس،
 يوهنا، آکوب، انډرياس، پيليپس، توما، برتولوما، متا، هليپيے چک آکوب،
 سرمچارين شمون و آکوبے چک يهودا. (۱۴) گون آيان ايسائے برات، آييے مات
 مريم و دگه لهتين جنين هم گون ات. آ سجهين همدل و همستک و هر وهدا گون
 زگر و دوايا دلگوش و دزگت آنت.

(۱۵) هما روچان يک روچه، پټرس ايسائے باورمندانی نيما، که کساس يک سد
 و بيست مردم آنت، پاد آتک و (۱۶) گوشتی: ”او براتان! هدائے پاکين کتابے تها،
 هرچه که پاکين روها ايسائے دزگير کنوکانی رهشون، يهودائے بارټوا چه داوودے
 زبانا پيشگوئی کرتگات، ألما پوره و سرجم بئيگی ات. (۱۷) يهودا چه مے رُمب و
 ټوليا ات و اے هزمتکاریا شريکدار ات.“ (۱۸) آيا چه وتی گندگين کارے مڑے
 زران ډگارے په بها گيت و همودا ديم په چير کيت و لاپی ترکت و روټی در
 آتکت. (۱۹) اورشليمے سجهين مردمان اے هال اشکت و آيان، اے ډگارے نام
 وتی زبانا ”هکلداما“ بزبان ”هونے ډگار“ پر بست.

٢٠ پټرُسا هېر کنا نا گوشت: ”زبورئے کتابا نېشته انت:

» ’آييئے لوگ و جاگه هراب و وئيران بات،

» اوډا هچگس جهمنند » مبات.‘

9

» ’آييئے اگده و زمهوارى دگرېا برسات.‘

٢٢-٢١ پميشکا بايد انت انچين مردمے گچين کنگ بيت که هداوندين ايسائے
آيگ و رټوگئے سجھين وهدا گون ما گون بوتگ، بزان چه يهيائے دستا ايسائے
پاکشوديا بگر، تان هما روچا که آ چه مئے نياما چست کنگ بوت. آ بايد انت گون
ما هوريگا، ايسائے جاہ جنگئے گواھيا بدنت.

٢٣ گرا دو گسئے نامش پيش کرت، يگے ايسپ برسبا ات که يوستوس هم
گوشتش و آ دگه متياس ات. ٢٤ رندا، اے ډولا نوا کرت و گوشتش: ”او هداوندا!
تئو هرگسئے دلئے هالا زانئے، نون وت په ما پدر کن که چه اے دوينان کجامي ات
گچين کرتگ ٢٥ تان اے هاسين کاسيديئے زمهواريا وتي کوپگان بزوريت، هما
هزمت که يهودايا يله دات و همودا شت که آييئے بيهي جاگه ات. ٢٦ گرا، آ
دويناني سرا پال جتش و متياسئے نام در آتک. اے ډولا، آ گون هما رُمبئے
يازدهين هاسين کاسيدان هور کنگ بوت.

هدائے پاکين روھئے اير کپگ

١ وهدے پنتيکاستئے روچ آتک، سجھين يکجاہ مچ اتنت. ٢ اناگت چه
آسمانا يک انچين تئوارے آتک که گوشئے ټرندين گواتے ات و هما لوگ که آ اوډا

نشتگ آنتت گواتا مان پتات. (۳) آيان بازين آس پييمين شهم و شماله ديست كه
زبانك دئيان هر يكيي سرا اير نشتنت. (۴) آ سجهين، چه هدائے روا پُر بوتنت و
انچش كه پاكين روه آيان واك و توان بكشگا ات، دئي زبانان هبر كنگا لگنت.

(۵) آ روچان، آسمائے چيرا هر ملك و هر كئومئے هدادوستين يهودي،
اورشليما جهمنند آنتت. (۶) وهده اے تنوار چست بوت، بازين مردمے يكجاه مچ
بوت و هيران و هبگه منت، چيا كه هرگس چه مريداني ديا وتي جندئے زبانا
اشكنگا ات. (۷) گزا، په به مانگي و هيرانی گوشتش: ”بارين، اے كه هبر كنگا
انت جليلي نه انت؟ (۸) گزا چه پئما ما سجهين، چه آيانی ديا وتي ماتي زبانا
اشكنگا اين؟ (۹) ما، چه پارس، ماد و ايلام، چه بئين النهرئين، يهوديه، كاپادوكيه،
پنتوس و آسيايا، (۱۰) چه پريجيّه، پمپيليّه و مسرا اين، چه ليبيايّه هما هند و
دماگان كه كرينيّه نزيكا انت و انچش چه روما آتكگين مردم اين، (۱۱) يهودي و
دركئومين يهودي بوتگين مردم، كريتى و ارب هم. ما سجهين اشكنگا اين كه مئے
زبانا، هدائے مزين كاران درشان كننت.“ (۱۲) گزا په هيرانی چه يكدوميا جستش
كرت: ”اے كار و هبرانى مانا چه انت؟“ (۱۳) بله لهتين په ملنڈ و مسكرا گوشگا
ات: ”شرابا مست و ملار كرتگا انت.“

پترس مچيے ديما تران كنت

(۱۴) آ وهدي، پترس گون آ دگه يازدهينان پاد آتك و په برزتئواري گون آيان
گوشتي: ”او يهوديان و اورشليميّه جهمنندان! سرپد بييت و مني هبران دلگوش
كنيت. (۱۵) اے مردم، آ دئولا كه شما هيال كنيت، مست نه انت. انگت ساهت
سباهي نه انت. (۱۶) اے هما هال و هبر انت كه يوويل نبيا اے دئولا پيشگوئي

کرتگ.

۱۷ « هُدا گوښت: ”گډی روچان، سَجَهِین مردمان چه وتی روها سرریچ کنان. شمئے جنک و بچک پئیگمبری کنت، شمئے وَرنا إلهام گرت و پیرین، وَاَبَ گندنت.“

۱۸ « آ روچان، وتی گلام و مۆلداڼ چه وتی روها سرریچ کنان و آ هم پئیگمبری کنت.“

۱۹ « بُرزاد مان آسمانا مۆجزه و اَجْگایي « و جَهلاډ مان زمينا اَجَبَتین نشانی پیس داران، هوڼ و آس و مُجین دوت.“

۲۰ « چه هُداوندئے پُرشئوکتین روچئے رسگا پیسر، روچ تهاردیم و ماه هوڼچک بیت.“

۲۱ « آ روچا، هرکس هُداوندئے ناما بگپیت، رَگیت.““

۲۲ او اِسرائیلیان! دلگوش کنیت. اَنچش که شما وِت زانیت، هُدایا شمئے نیاما مۆجزه و اَجْگایي و اَجَبَتین نشانی چه ایسا ناسریئے نیمگا زاهر و پَدَر کرت و اے دئولا په آيا گواهی داتی. ۲۳ اے مرد گوڼ هُدائے پیسزانتي و گیشینتگین شئورا شمئے دستا دئیگ بوت و شما گوڼ بیدینانی کُمگا سَلیبئے سرا دَرْتک و کُشت. ۲۴ بله هُدایا چه مُردگان زندگ کرت و چه مَرکئے رنج و آزابا رَگیت، چیا که نبوتنی اَت مَرک آيا وتی پنجگانی تها بداریت، ۲۵ هما دابا که داوودا آییئے بارئوا پیسگوئی کرتگ و گوشتگ:

» ’من مُدام هُداوند وتی دیم په دیم دیستگ، آ منی راستین پهنا تا انت، چه همه سئوبا من نلرزان و نئگلان.“

٢٦ « پمیشکا، دُن وِش و زبان شادان اِنْت. جِسْم و جائن مان اُمیتے کلاتا
آرام گیت،»

٢٧ « چیا که تئو منا مُردگانی جهانایله نکئے و وتی هما پاکینا سَرگ و پوسگا
نئیلے.»

٢٨ « تئو منا زندے راه سوچ داتگانت و وتی پهنا تا منا چه شادمانیا سرریج
کنے.»

٢٩ او براتان! من په دلجمی شمارا گوشان که مئے بُنپیرک داوود مُرت، کبر و
کپن بوت و آییئے کبر تان مروچی مئے گورا هست اِنْت. ٣٠ بله آ پیگمبرے ات و
زانتگ آتی هُدايا سَوگند وارتگ و کئول کرتگ که چه آییئے نَسلا یگیا، آییئے
بادشاهیئے تَهتے سرا نادینیت. ٣١ داوودا چه پیشا، آیوکیَن رُوج دیستگ اَنْت و
مَسیهئے جاه جنگئے بارئوا گوشتگ آتی که آنه مُردگانی جهانایله کنگ بیت و نه
آییئے جَوَن سَریت و پوسیت. ٣٢ هُدايا ایسا مَسیه زندگ کرت و ما سَجّهین، اے
راستیئے شاهد این. ٣٣ آ، هُدايے راستین نیمگا بُرزاد برگ بوت. چه پتا، واده
داتگین پاکین روهِ آییَا رَسْت و هما دُئولا که شما گندگ و اِشکنگا ایت، نون پاکین
روهِ بیکَساس بکشتگ. ٣٤ چیا که داوود وت آسمانا بُرزاد نُسْت، بله گوشتگی:
« هُداوندا گوَن منی هُداوندا » « گوشت، ”منی راستین نیمگا بنند» ٣٥ « تان هما
وهدا که تئیی دژمنان تئیی پادانی چیرے پَدگ و چارچوبه بکنان.»

٣٦ پمیشکا، اِسرائیلے سَجّهین کئوم اَلَم بزانت، هما ایسا که شما سَلیب گشت،
هُدايا هُداوند و مَسیه کرتگ. ٣٧ وهده مردمان اے هبر اِشکتنت، باز دل پَدرد
بوتنت و گوَن پُترُس و آدگه کاسِدان گوشتش: «او براتان! ما چوَن بکنین؟»

۳۸) پَتْرُسا گُونِ آيانِ گوشت: ”چه وتی گناهان پشومان بییت و توبه بکنیت و چه شما هرگس ایسا مَسیهئے ناما پاکشودی بکنت، تانکه هُدا شَمئے گناهان بَکَشیت. آ وهدا شمارا هُدا ئے پاکینِ روہ، تھپہ و ٹیکِی رَسیت. ۳۹) هُداوند ئے اے لبز و کئول ایوک و تھنا پھ شما نہ انت، پھ شَمئے چک و او بادگ و آدگہ دورینِ هَند و دَمگانی هما مردمانِ انت هم، کہ مئے هُداوندینِ هُدا آيانِ وتی کِرا تئوار کنت.“

٤٠) پٽُرسا، آ، پنت و سَوج دئيانا گڏن ڪرت و گوشتنت: ”وتا چه اے گمراهين
نسل و پدريچا برگينيت.“ ٤١) گڙا، همايان كه آييئے گئو و پئيگام زرت، پاكشودي
هم ڪرت و آروچا، كساس سئے هزار مردم گون باورمندان هور بوت. ٤٢) آيان، په
كاسيداني درس و سبگا، په شريكدارين زندا، په نانئے بهر ڪنگ و په دوايا، وتا ندر
ڪرت. ٤٣) سجھيناني دلا بيم و ثرسے نشت و چه كاسيدان مोजزه و اجبتين
نشاني زاهر و پدربوت.

باورمندانى شريكدارين زند

٤٤) سَجَّهَيْنَ باوَرَمند، گوَن يكدِگرا هوَر و سَجَّهَيْنَ مال و هستيا شريكدار اَتنت.

٤٥) آيان وتى مال و مِلكت بَها و نَدَر كرت و هرگَسئى گَرز و زلورتانى سرا،

سَجَّهَيْنَانى نياما بهرَ كرتنت. (٤٦) آ، هر روچ گوَن همدلى، مزنيَن پرستشگاها مُچَّ

بوتنت و وتى لوگان هم په وشى و دِلستكى نانش بهرَ كرت و هوَريگا وراكِش

وارت. (٤٧) هُدايش سَتا و سَنا كرت و سَجَّهَيْنَ مهلوکا آ دوست اَتنت. هُداوند هم

روچ په روچ رَكينَتگيَن مردمان گيشا چه گيشتر كنان اَت.

پتُرُس دُرہبکشی کنت

١) يک روچے، نهمی ساهتے زگر و ذوائے وهدا، پترس و یوهنا مزین
 پرستشگاها رنوگا آنت. ٢) هما وهدا، لهتین مردم یک پیدائشی لنگیا آرگا ات.
 مردمان اے لنگ هر روچ، مزین پرستشگاهے ”زیبا“ نامین دروازگے دپا واپینت
 تان چه پرستشگاهے رنووکین مردمان پنڈگے بگیپت. ٣) وهدے آیا پترس و
 یوهنا پرستشگاهے رنوگا دیستنت، چه آیان پنڈگی لوٹت. ٤) پترس و یوهنا
 وتی چم آیارا سک دانت. پترسا گوشت: ”مے نیمگا بچار.“ ٥) لنگین مردے
 چم په اے امیتا سک آنت که چیزے دینتی. ٦) گزا پترسا گوشت: ”منا زر و
 سهر نیست بله هرچه که منا هست، ترا دیان. ایسا مسیه ناسریئے ناما، پاد آ، راه
 گر.“ ٧) نون آییئے راستین دستی گپت و اوشتارینتی. هما دمانا آییئے پاد و
 پادانی مچ، تیار و زورمند بوتنت. ٨) جاه سرت و وتی پادانی سرا اوشتات، راه
 گپت و تردان و کپ کنان و هدایا سپت و سنا کنانا، گوآن آیان پرستشگاها شت.
 ٩) سجھین مردمان آ دیست که هدایا سپت و سنا کنانا، وتی پادانی سرا رنوگا
 انت. ١٠) زانتش اے هما انت که پیسرا، پرستشگاهے ”زیبا“ نامین دروازگے دپا
 په پنڈگا نشتگات. نون چه اے کارا که گوآن آیا بوتگات مردم هیران و هبکه
 منتنت.

پترسے کلو

١١) آ مرد چه پترس و یوهنا هچ جتا نبوت. نون سجھین مردم سلیمائے
 پیشگاها، گوآن هیرانی تچان دیم په آیان آتکت. ١٢) پترسا که چش دیست،
 گوآن آیان گوشتی: ”او اسرائیلیان! چه اے کارا، په چه اینکدر هیران و هبکه
 منتگیت؟ چیا چمو په ما سک آنت؟ گوشے زانا، ما گوآن وتی جندے توان و
 پهریزکاریا اے مرد ذراه و تیار کرتگ. ١٣) ابراهیم، اساک و آکوبے هدا، بزان مے
 پت و پیرکانی هدایا، وتی هزمتکارین ایسا شان و شوکت دات، هما که شما

گراینت و کوشارینت و پیلاتوسے دیما آنمَّت، هرچنت که پیلاتوسا آیئے آزاد
 کنگئے شئور کرتگ آت. (۱۴) بله شما آ پاک و نیکیں، نمَّت و آیئے جاها په یک
 هوئیگیا آزاتی لوئت. (۱۵) شما زندمانے سرچمگ کشت، بله هُدايا آ چه مُردگانی
 نیاما زندگ کرت و جاه جنایت و ما اشیئے شاهد این. (۱۶) اے مردا گندگا ایت و
 زانیت. چه ایسائے نامے سرے باورمنديا، آيا واک و توان رستگ. هئو! ایسائے نام
 و آیئے سرا باورمنديا، اے مرد شمے دیما سرجما ذراه کرتگ.

(۱۷) نون، او براتان! من زانان که شمئیگ و شمے کماشانی کار و کرد، چه
 نازانتیا آت. (۱۸) بله هُدايا هرچه که چه سجّهین نبیانی زبانا پیشگوئی کرتگ آت
 اے ڈولا پوره و سرجم کرت. آ پیشگوئی اش انت که آیئے مسیه، رنج کشتیت.
 (۱۹) نون چه وتی گناهان پشومان بییت و تئوبه بکنیت و دیم په هُدايا وائر
 بکنیت تانکه شمے گناه و میار شوډگ ببت، (۲۰) چه هُداوندے نیمگا شمارا گیگ
 و آسودگین وهد و روچ برسیت و هُدا، مسیه بزان ایسایا، که په شما گچین کنگ
 بوتگ، رئوان بکنت. (۲۱) آ باید انت آسمانا بمانیت تان هما وهدا که هر چیز
 نوکسرا وتی جاها پر بتزیت، هما ڈولا که هُدايا چه کوهین زمانگان پاکین نبیانی
 زبانا گوشتگ. (۲۲) موسایا گوشتگ: «شمے هُداوندین هُدا، چه شمے براتانی
 نیاما په شما منی ڈولین پییگمبرے گچین کنت، باید انت شما آیئے سجّهین
 هبران بمئیت.» (۲۳) «کسے که اے پییگمبرے هبرانی سرا دلگوش مکنت، چه
 کوما سندگ و در کنگ بیت.»

(۲۴) چه سمویلا و رند، سجّهین نبیان اے روچانی بارئوا پیشگوئی کرتگ. (۲۵)
 شما نبیانی پُشید و هما اهد و کئولے میراس دار ایت که هُدايا گوڼ شمے پت و
 پیرکان کرتگ آت، وهدے گوڼ ابراهیم گوشتی: «زمینے سجّهین کئوم و کبيله
 چه تئی نسل و پُشیدا برکت گرت.» (۲۶) هُدايا وتی هزمتکار گچین کرت و

پيسرا شمئے گورا رټوان دات تان شمارا برکت بدنت و هر يگيا چه آيئے هراب و گندگين راها پر بترينيت.

پټرس و يوهنا سروکاني ديوانے ديما

① پټرس و يوهنا انگت گون مردمان هبر کنگا اتنت که دینی پيشوا، مزين پرستگاهئے نگهپاين سپاهيگاني مستر و سدوکی اودا آتک و رستنت. ② آ، چه اے هبرا سک نارزا اتنت که کاسدان مردم درس و سبک دات و جارش جت که چه ايسائے نام و راها مُردگ پدا زندگ بنت. ③ پټرس و يوهنا اش گپنت، بيوهد و بيگاه ات، پميشکا تان اے دگه روچا بنديگش کرتنت. ④ بله بازينے که آيانی کټنو و پنيگامش اشکتگات باورمند بوت و چه آيان کساس پنج هزار مردين اتنت.

⑤ اے دگه روچا، يهوديانی مستر، کماش و شريتے زانوگر اورشليما مچ بوتنت. ⑥ گون آيان مسترين دینی پيشوا هئا و آيئے همراهيا کياپا، يوهنا، اسکندر و مسترين دینی پيشوائے سجھين کټم و هاندان گون اتنت. ⑦ آيان پټرس و يوهنا اوشتارينت و جست گپنت: ”شما گون کجام زور و واکا يا گون کبيی ناما اے کار کرتگ؟“ ⑧ گزا پټرس چه هداے پاکين روها سرريچ بوت و گوشتی: ”او کئومئے سروک و کماشان! ⑨ اگن مروچی اے سئوبا چه ما جست و پرس بئیکا انت که ما په لنگ و مندين مرديا نيکی کرتگ و جست کنيت که آچون ذراه بوتگ، ⑩ گزا شما سجھين و اسراييلے درستيگين کئوم بزانيت، اے مرد که ذراه و تئيار شمئے ديما اوشتاتگ، چه ايسا مسيه ناسريے نامئے برکتا ذراه بوتگ. شما ايسا سليب گشت و گشت، بله هدايا چه مُردگانی نياما زندگ کرت. ⑪ ايسا

» هما سينگ انت که شما، بان بندين استايان، « پسند نکرت و چگل دات،»

« بله آ سِنګ، بُنْهشت » « بوت. »

۱۲) چه آييا ابيد دګه رګينوکې نيست، چيا که آسمانې چيرا، ايسائې ناما ابيد، مردمان دګه نامې دئيګ نبوتګ که ګون آييا ما رګت بکنيں.

۱۳) آيان که پټرس و يوهنائې دليري و بهادري ديست و زانتش که آناوانده و اميين مردم انت، هيران بوتنت. رندا پجاهش اورنتت، که آيسائې همراه بوتګ انت. ۱۴) بله په اے سئوبا که آدراه بوتګين مرد آياني کړا اوشتاتګ ات، چيزے ګوشتش نکرت. ۱۵) پميشکا آاش چه هکديوانا ډن رټوګے هکم دات و وت په شئور و سلاها نشتنت. ۱۶) وت مان و تا ګوشتش: ”ګون اے مردمان چه بکنيں؟ چيا که اورشليمې سجهين جهمند زانت اساني دستا يک انچين مोजه زاهر بوتګ که نمګ نبيت. ۱۷) بله چش هم مبيت که اے هبر مردمانى نياما گيشت ر شنگ و تالان ببيت. بايد انت آيان بټرسينين که دګه برے په ايسائې ناما ګون هچګسا هبر مکننت.“

۱۸) پټرس و يوهناش پدا لوټ و هکم دانتت که هچبر ايسائې ناما چيزے مګوشت و درس و سبک مدئينت. ۱۹) آيان پَسُو دات: ”وت شئور بکنييت، شمې هبرے زورګ شرتر انت يا هدائے؟ ۲۰) بله ما چه وتي ديستګين و اشکتګيناني پدَر و درشان کنگا و تا داشت نکنيں.“ ۲۱) ګړا چه گيشترين ټرسينګ و پادتراپ. دئيګا رند، آاش يله دانتت. په آياني سزا دئيګا شرين راهے نديستش، چيا که ګون اے اجبتين کارے ګندګا سجهين مردمان هدا ستا کرت و سارات. ۲۲) آ مرد که ګون اے مोजها دراه بوتګ ات، امرى چل سالا گيش ات.

باورمندانى دوا

٢٣) آزات بئیگا رند، پټرس و یوهنا وتی همراهانی کړا شتنت و آش چه مزین دینی پیشوا و کئومئ کماشانی گوشتگین هبران سهیگ کرتنت. ٢٤) آیان که اشکت، یکدل و همتئوار هدائے بارگاها دوا کرت و گوشتش: ”او زورمندین هداوند، آسمان و زمین و دریائے اڈ کنوک و هر چیزے که آیانی تها انت! ٢٥) تئو وت گون پاکین روئے الهاما چه مئے بنپیرک، وتی هزمتکارین داوودئے زبانا گوشت:

» آ دگه کئوم په چه شورش کننت و راج چیا میت و ناهودگین پندل سازنت؟

٢٦) » جهائے بادشاه تئیار بنت و هاکم یکجاه مچ، هداوند و آییئے مسیهئے هلاپا اوشتنت.»

٢٧) په راستی، همه شهرا هیرودیس، پنتیوس پیلاتوس، آ دگه درکئومین مردم و بنی اسرائیلئے سجھین کئوم و کبيله همدست بوتنت و تئیی پاکین هزمتکار ایسائے هلاپا یاد اتکنت، هما ایسا که تئو گون روگن پر مشگا په بادشاهیا گچین کرتگات. ٢٨) آیان گون وتی اے کارا، تئیی واک و واهگ که تئو چه پیشا گیشیتنگات، پوره و سرجم کرت. ٢٩) او هداوند! نون إسانی پادتراپانی نیمگا بچار و وتی هزمتکاران کمم بکن تانکه تئیی هبران په مزین بهادری و نترسی درشان بکننت. ٣٠) وتی پاکین هزمتکار ایسائے ناما، په ذرهبکشی و مؤجزه و اجبتین نشانیانی پدر کنگا، وتی دستا شهار دئے.

٣١) چه آیانی دوايا رند، آ جاگه که اودا مچ اتنت لرزت، سجھین چه پاکین روها سرریچ بوتنت و هدائے هبرش په دلیری درشان کرت.

باورمندانی شریکداری

٣٢ سجھين باورمند يكدل و يكدان آنت، هچكسا وتي مال و هستي تهنا
 وتيگ نذانت و سجھين چيزان شريكدار آنت. ٣٣ كاسدان گون مزين واك و
 تاگتي په هداوندين ايسائے جاه جنگا گواهي دات و گون آ سجھينان هدايے مزين
 رهمت گون آت. ٣٤ چه آيان هچكس مهتاج نه آت، چيا كه هرگسا لوگ يا دگارے
 هست آت بهايي كرت و ٣٥ زري كاسداني ديما اير كرتنت. آيان اے زر په
 سجھينان، هرگسے گرز و زلورتاني سرا بهر كرتنت. ٣٦-٣٧ ايسپ نامين مرديا هم
 دگارے هست آت، بهايي كرت، زري آورت و كاسدانا دانتنت. آ كبرسيے آت و چه
 لاوياني گبيلها آت. كاسدان آيئے نام بارنابا كرتگات، بزان ”دلبديئے چك“.

هَنانیا و سَپیرَه

١ هَنانیا نامين مرديا و آيئے سَپیرَه نامين جنا هم وتي دگارے بها كرت. ٢
 هَنانیا گون جنئے سهيگيا زرائي يك بهرے په وت داشت و آدگه، كاسداني ديما
 اير كرتنت. ٣ پترسا گوشت: ”او هَنانیا! چيا شئيتان تئبي دلا چو پترت كه گون
 هدايے پاكين روها دروگت بست و چه ملكئے زران بهرے په وت اير كرت؟ ٤
 زانا، دگار چه بهايا پيسر تئبي جندئيگ نه آت؟ چه بهايا رند، زر تئبي دستا
 نه اتنت؟ په چه وتي دلا شئورت كرت كه چش بكنئے؟ تنو گون مردمان نه، گون
 هدايا دروگ بست.“ ٥ وهدے هَنانیا اے هبر اشكتنت، زمينا كپت و ساھی
 دات. هرگسا كه اے هبر اشكت، آيئے دلا بلاهين ترسے نشت. ٦ گزا ورنه ديما
 اتكنت، جوئے كين كنگا رند، دنا برت و كبرش كرت.

٧ كم و گيش سئے ساهتا رند، آيئے جن كه چه اے سرگوستا سهيگ نه آت،
 اتك و رست. ٨ پترسا چه آيا جُست كرت: ”منا بگوش، شما دگار كه بها كرت،
 اشيئے كيمنت هميش آت؟“ سَپیرَه پَسُو دات: ”هئو، كيمنتی هميش آت.“

٩ پټرُسا گوشت: ”چیا په هداوندئ روځه چکاسگا گون یکدگرا همدست بوتیت؟ بچار، همایان که تئی مرد کبر کرت انون دروازگئ دیا آنت و ترا هم دنا برنت.“ ١٠ جنین، هما دمانا پټرُسئ پادانی دیم کیت و ساهی دات. وهدے ورنه آتکت، دیستش که آهم مُرتگ. دنا برتش و مردئ کرا کبرش کرت. ١١ چه اے هبرانی اشکنگا، سجهین باورمند و آدگه مردمانی نیاما مزین ترس و بیم کیت.

کاسد ذرهبکشی کنت

١٢ چه کاسدانی دستا، مردمانی نیاما بازین آجبتین نشانی و آجکایی زاهر و پدَر بوت. سجهین باورمند، گون همدلی و همستکی سلیمانئ پیشگاها مچ بوتنت. ١٣ باورمند، مردمانی گورا باز اِزتمند آنت، بله چه آدگران گسیا اے دل و جُريت نیست آت که گون آیان هور بیت. ١٤ آنگت، هداوندئ سرا باورمندین جنین و مردین، روچ په روچ گیش بیان آنت و گون آیان هوار بوتنت. ١٥ تئتنا مردمان وتی نادره، تَهت و نیادانی سرا واپینت و رهسراَن اورتنت، تان پټرس چه راها که گوزیت، ترے آییئ ساهگ هم په لهتینا بکپیت. ١٦ اورشلیمئ کر و گورئ شهرانی مردم هم رُمب رُمبا آتکت، نادره و چه پلیتین روهان رنج دیستگین مردمش اورتنت و سجهین ذراه بوتنت.

کاسدان جیل کنت

١٧ مسترین دینی پیشوا و آییئ سجهین همراه که سدوکیانی ټولئ باسک آنت، په هَسد و کُنت پاد آتکت. ١٨ کاسدش گپت و بندیجاها جیل کرتنت. ١٩ بله شپا یک وهدے، هداوندئ پریشتگیا بندیجاها دروازگ پچ کرتنت و آچه جیلا در اورتنت و گوشتی: ٢٠ ”برئویت مزین پرستشگاها بوشتیت و اے

نؤكښ زڼدئ سَرجمښن كُلو و پئښگاما مردمان برسښنيت. “ (۲۱) گڙا، هما دابا كه
 آيانا گوشگ بوتگات، بامگواها پرستشگاها شتنت و مردمانى سَبَك دئښگا لگنت.
 وهده مسترښ دڼى پيشوا و آيئى همراه آتكنت، سروكاني ديوانئ باسك و
 اسرائيلئ سجھښن كماشش لوټنت و دگه لهتښن مردمش رئون دات تان كاسدان
 چه جيلا بيارنت. (۲۲) بله آيانى ره داتگښن مردم بنديجاها كه شتنت، كاسدش
 نديستنت. پر ترټ و هالش داتنت كه (۲۳) ”بنديجاھئ دروازگ مھر بستگ آنت،
 نگهپان هم دروازگاني دښما اوشتاتگ آنت، بله ما دروازگ كه پچ كرتنت، جيلا
 هچكس نديست. “ (۲۴) گوڼ اے هبرئى اشكنگا، پرستشگاھئ نگهپانښن سپاهيگاني
 سروك و مزښن دڼى پيشوا سك هئيران و پگريگ بوتنت كه بارښن اے كارئى آسر
 و اكبت نون چه بيت.

(۲۵) هما وهدا يگے آتك و هالى داتنت: ”بچاريت، آ كه شما بنديگ كرتگ آنت،
 پرستشگاها مردمان درس و سَبَك دئښگا آت. “ (۲۶) گڙا پرستشگاھئ نگهپانانى
 سروك گوڼ وتى سپاهيگان شت و كاسدش گيت و آورتنت، بله په زور نه، چيا كه
 ترستش ”چو مبيت مردم مارا سنگسار بكنت. “ (۲۷) كاسدش آورت و سروكاني
 ديوانئ دښما اوشتاريټنت. نون مسترښ دڼى پيشوايا چه آيان جُست گيت: (۲۸)
 ”ما هُكم نكرتگات دگه برے په اے ناما مردمان درس و سَبَك مدئيټ؟ بله شما
 اورشليمئ سَرجمښن شهر گوڼ وتى تاليمان پُر كرتگ. لوټيت آ مردئى هونا مئ
 گردنا بلدئيت؟ “ (۲۹) پئرس و آدگه كاسدان پَسو دات: ”بايد انت چه انسانان
 گيشتر، هُداي مَنوك بيښ. “ (۳۰) ايښا، كه شما سَليب كُشت و كُشت، مئ پت و
 پيركاني هُدايا پدا زندگ كرت، (۳۱) وتى راستښن نيمگا نايټ و سروك و رَكښنوڪ
 كرت، تانكه اسرائيلئ كئوما تئوبه و گناهانى پهلئى مؤه برسيت. (۳۲) ما اے
 هبرانى شاهد اښ. پاكښن رو، كه هُدايا وتى باورمندانا بكشتگ هم اے هبرانى
 گواھيا دنت.

٣٣ گون اے هبرانی اِشکنګا، دیوانئے باسک اَنچُش زهر ګیتنت که په آیانی
 کُشګا پاد اَتکنت. ٣٤ بله ګامالیال نامین پَریسیه که شَریتئے استاد و سروکائی
 دیوانئے باسک و سَجَهِین مردمانی چَمَان شریدارین مردے اَت، دیوانا پاد اَتک و
 هُکمی کرت: ”اے مردان یک دمانے دُنا ببریت.“ ٣٥ گُرا ګوشتی: ”او اِسرائیلیان!
 هُزار بیت که شمارا گون اے مردمان چه کنگی انت. ٣٦ کمے وهدا پیسر هم
 تیوداس نامین مردیا جاه جت و وتا مَزَن مردے زانتی، چار سده مردم آییئے
 همراه بوت. بله آ کُشگ بوت و آییئے همراه سست و سید بوتنت و هچ نبوت. ٣٧
 چه آییَا رَند، یهودا نامین جَلیلی مردیا، مردم شماريئے روچان جاه جت، آشوپ
 کرت و لهتین مردمی گون وت تَرینت، بله آ هم کُشگ بوت و همراهی شنگ و
 شانگ بوتنت. ٣٨ اَنوگین جاورانی بارئوا، منی شئور گون شما همش انت که چه
 اے مردمان دست بگَشیت و اِشان یله بدئیئت. چیا که اگن اِشانی اے کار و مکسد
 چه انسانانی نیَمگا انت، بيشک په سر نرسیت. ٣٩ بله اگن چه هُدائے نیَمگا انت،
 شما اِشان داشت نکنیئت. گُرا بزانیئت که آ وهدا شمئے جنگ گون هُدایا بیت.“

آییئے هبرش مَنت، ٤٠ کاسدش لوئت و آورنت، لُت و کُت کناینت و مکن
 کرتنت که په ایسائے ناما دگه برے هبر مکننت. نون یله اِش دانتت. ٤١ کاسد، گل
 و شادهی کنان، چه دیوانئے دیمَا در کپنتت، چیا که آیان اے لاهکی رستگات په
 ایسائے ناما بے اِرتی بگندنت. ٤٢ آیان مزنین پرستشگاه و لوگانی تھا، چه اے
 مستاگئے تالان کنگا که ایسا هما مَسیه انت، هچبر دست نَکشت.

په هزمتکاریا هیت مردمئے گچین کنگ

١ هما روچان که مرید گیشا چه گیشتر بئیان اتنت، یونانی یهودی چه
 ابرانی یهودیان ګلګدار اتنت که هر روچیگین وُرد و وراکئے بهر کنگا، آیانی

جنو زمان چيزے نرسیت. (۲) دوازدھین کاسدان، سجهین مرید لوئتنت و
 گوشتش: ”اے هبر شر نه انت که ما ورد و وراکے ونڈ و بهر کنگے کارانی سؤبا،
 چه هدائے پاکین هبرئے هزمتکاریا نادلگوش بیین. (۳) پمیشکا، او براتان! چه وت
 هیت آنچین نیکنامین مردم گچین بکنیت که چه پاکین روہ و هدایی زانت و زانگا
 سرریچ بنت تان اے زمه و دُبها همایانی کوپگا بلدین و (۴) وت په دوا و هدائے
 پاکین هبرئے هزمتکاریا دزگت بیین.“ (۵) اے شئور، سجهینان دوست بوت و اے
 مردمش گچین کرتنت: استیپان که چه ایمان و پاکین روها پُر ات، پیلپس،
 پروکورس، نیکانور، تیمون، پارمیناس و اُتاکیهے یهودی بوتگین باورمند
 نیکولاس. (۶) اے مردمش کاسدانی دیما آورت و پیش کرتنت. کاسدان په آیان
 دوا کرت و دست بڈا جتنت. (۷) اے دُولا هدائے پاکین هبر مردمانی نیاما تالان
 بوت و اورشلیم مرید سک زوت گیشا چه گیشتر بیان بوتنت. بازی دینی
 پیشواے هم اے باورئے منوگر بوت.

استیپانے دزگیر کنگ

(۸) استیپان چه هدائے رهمت و زورا پُر ات و آیا مردمانی نیاما مزین
 مؤجزه و اجبتین نشانی دیما آورت، (۹) بله چه یهودیانی یک گنیهیا که نامی
 ”آزات بوتگین گلامانی گنیه“ ات، لهتین مردم چه آیا نارزا ات. آچه کرینی و
 اسکندریه شھر و کیلیکیه و آسیائے دماگان اتنت و گوئن استیپانا دچاکا لگتنت.
 (۱۰) بله استیپان گوئن آنچین روہ و زانتیا هبر کنگا ات که آییے دیما اوشتاتش
 نکرت. (۱۱) گزا لهتین مردمش رد دات تان بگوشنت: ”ما اشکتگ استیپانا موسا و
 هدائے بارئوا کپر کرتگ.“ (۱۲) آیان، مردم و کئومے کماش و شریته زانوگر
 شورینتنت و استیپانش گپت و گشکان، سروکانی دیوانا پیش کرت. (۱۳) دروگین
 گواه و شاهدش آورت، آیان شاهی دات و گوشت: ”اے مرد هدائے پاکین لوگ و

شَرِيتۍ هلاپا، چه بد و ناراهيڼ هېر کنگا هچېر دست نځښت. (۱۴) ما وت اښکت،
گوشتۍ: 'ايسا ناسري اے جاگها کروځيت و آ رسم و رنواجان بدل کنت که موسايا
په ما اښتگ انت.'"

(۱۵) ديوانۍ سجھيڼ نندوکان چم په استيپانا سک داتگ انت و ديستش آييۍ
ديم، پريشتگيۍ ديۍ دولا انت.

استيپانۍ تران

(۱) مسترين ديني پيشوايا چه استيپانا جست کرت: "بارين، اے تهت راست
انت؟" (۲) استيپانا پسو دات: "او پت و براتان! دلگوش کنيۍ:

ابراهيۍ بارنوا

پرشوکتين هدا، هما وهدا مۍ بنپيرک ابراهيۍ ديۍ زاهر بوت که آ انگت
بين النهرئينا ات و هارانا جهمند نبوتگ ات. (۳) گون آيا گوشتۍ: 'وتی سرډگار
و راج و کوما پل و هما ملکا برنو که من ترا پيشی داران.' (۴) آيا گلدياني
ملک يله دات و هارانا شت. چه پتۍ مرکا و رند، هدايا آ چه اودا همه ملکا اورت
که انون شما نشتگيت. (۵) ادا، هدايا آيارا هچ ميراس و ملکت ندات، يک بچيلۍ
زميني هم ندات، بله لېزي کرت که آييۍ نسل و پدريچ اے سرډگارۍ هداوند بيت.
هدايا اے هېر هما وهدا کرت که ابراهيۍ انگت چک نيست ات. (۶) گون آيا چش
گوشتۍ: 'تیی چک و اوبادگ انچين ملکيا که آيانی وتيگ نه انت، درامد و بيگانگ
بنت و تان چار سد سالا، دگرانی چيردستيا گلام و بے زت کنگ بنت.' (۷) چش
هم گوشتۍ: 'هما کئوم که آيان وتی گلام و چيردست کنت، من آيان سزا ديۍان.
پدا چه آ ملکا در کايۍنت و همه جاگها منا پرستش کنت.' (۸) هدايا گون ابراهيۍ

آهد و ګراره بست که آییڼه نشانی مردین چګانی سُنْت کنگ انت. پمیشکا، وهدے
 ابراهیم اِساکین چُک بوت، هشتمی روچا سُنْتی کرت. همه دُولا اِساکا وتی چُک
 آکوب و آکوبا وتی دوازدھین چُک، که مئے کئومئے ګبیلھانی بُنپیرک انت، سُنْت
 کرتنت.

ایسپئے بارئوا

۹ آکوبئے چُک، ګون وتی براتین ایسپا په هَسَد و کُنْت کپتنت. براتان ایسپ
 ګلامیئے دُولا بها کرت و مسرا برگ بوت، بله هُدا ایسپئے همراه ات و ۱۰ چه
 سَجھین سَکي و سوریان رَکینتی. هُدا یا آ، همینچُک لاهکی و زانت و زانگ دات که
 مسرئ بادشاه، پرنوئے مهر و اِهتباری په وت کُت و پرنونا آ وتی سَرجمین مُلک
 و ملکئے کارمستر کرت. ۱۱ رندا سَجھین مسر و کنهانا دُکالے کپت که چه آییبا
 مردمان مزین سَکي و سوری رست و مئے پت و پیرینان هچ وُرد و وراکے نبوت.
 ۱۲ وهدے آکوبا زانت که مسرا دان و گندم رسیت، مئے پت و پیرکی اولی برا
 په ورد و وراکے ګرگ و آرگا همودا راه دانت. ۱۳ آ، دومی رندا هم مسرا شتنت
 و اے رندا ایسپا وتا ګون وتی براتان پدَر و پَجاروک کرت. پرنون هم ایسپئے کئوم
 و کُئمئے بارئوا سهیگ بوت. ۱۴ ګزا ایسپا په وتی پت آکوبا کُلو راه دات که آ
 ګون وتی سَرجمین ګهول و هاندانا که هپتاد و پنچ مردم اتنت، بلدیت و مسرا
 بیئت. ۱۵ اے دُولا، آکوب مسرا شت و همودا آ و مئے پت و پیرک بیران بوتنت.
 ۱۶ آیانی جُون چه اوډا آرگ و شِکیمئے شهر، هما کبرا کَل کنگ بوتنت که
 ابراهیم چه هامورئے چُکان په چیزے زرا بها ګیتگات.

۱۷ وهدے ګون ابراهیم، هُدا ئے داتگین کئولے سَرجم بئیکئے وهد نَزیک بوت،
 مسرا مئے مردم باز ګیشتر بوتنت. ۱۸ آ وهدا، مسرئ بادشاه دگرے بوت و
 ایسپئے بارئوا هچي نزانت. ۱۹ آیبا مئے کئوم رَد دات و ریپینت، مئے پیرینانی

سرا باز ژلم و زؤراکی پړېنت و هج کرنتت که وتی نئکین چگان، چه لوگان دنا
دئور بدئینت که بمرنت.

موسایا بگر تان سلیماننا

(۲۰) همه وهدا، موسا پيدا بوت. آ باز شررنگ و دئولدارين چگه ات. تان سه
ماها وتی پت و ماته لوگا رست و ردومی کرت. (۲۱) وهده دنا ایرش کرت،
مسرئ بادشاه پرونئ جنکا زرت و وتی جندئ چگه دئولا رودینت و مزین کرت.
(۲۲) موسایا مسریان سجهین زانت و زانتکاری در برت و په کردار و گپتارا
توانمندین مردے بوت.

(۲۳) چل سالی که بوت، اے پگر و هیالا کپت که گون وتی بنی اسرائیلی
براتان گندک بکنت. (۲۴) وهده دیستی چه آیان یگئیه سرا، مسریه زؤراکی کنگا
انت، اسرائیلیه دیمپانی ای کرت و بیرئه گرگا، آ مسری ای جت و گشت. (۲۵)
موسایا وتی دلا انچش هیال کرت که آییله اسرائیلی برات بلکین سرید ببت که
په آیانی رگینگا، هدا آیی کار بندگا انت، بله اسرائیلی سرید نبوتنت.

(۲۶) اے دگه روچا اناگت، آیی دو اسرائیلی وت مانوتا مژ و جنکا دیست. موسا
په آیانی گیشینگ و تپاک کنگا دیما کنزت و گوشتی: 'او مردان! شما وت برات
ایت، چیا یکدگرا تاوانبار کنیت؟' (۲۷) بله هما که وتی هم ملکیه سرا زؤراکی
کنگا ات، موسایی یک نیمگه تیلانک دات و گوشتی: 'ترا کئیا مئه سرا هاکم و
کازی کرتگ؟' (۲۸) بارین، هما دئولا که تئو زی آ مسری گشت، منی کشگا هم
لاکارتگت؟' (۲۹) گون اے هبرئ اشکنگا، موسا چه امکا در اتک و میدیانه
سرډگارا دراندیه بوت. همودا آیی دو مردین چک بوت.

٣٠ چَلْ سالا رَند، سينائے کوھئے گيا بانا، پريشتگے بَن گپتگين ڈولکئے آسے
 شهماني تها په موسايا پَدَر بوت. ٣١ چه اے ندارگئے گندگا، موسا هييران و هَبَكِه
 مَنت. وهدے په اشيئے گيشتَر چارگا نَزِيکتر شت، هداوندئے تنواري اے ڈئولا
 اشکت: ٣٢ 'من تئبي پت و پيرُک ابراهيم، اساک و اکوبئے هدا آن.' موسا چه
 تُرسا لَرزگا لَگت و آييا تَهم و جُريت نکرت آ نيَمگا بچاريت. ٣٣ هداوندا گوشت:
 'وتی سواسان در کن، اے جاگه که تئو اوشتاتگئے، پاکين جاگه. ٣٤ من مسرئے
 سرڈگارا وتی مردمانی سَکي و سوري ديستگانت، آيانی پريات و زاری
 اشکتگانت، په آيانی رَکينگ و آزات کنگا اير آتکگان. بيا، نون من ترا پدا مسرا
 رنوان دئيان.'

٣٥ اسرائيليان موسا نمَتگات و گوشتگانتش: 'ترا کئيا مئے سرا هاکم و کازی
 کرتگ؟' نون هدايا هما موسا بَن گپتگين ڈولکئے بَن پريشتگے پيش داشت. اے
 ڈئولا، آيانی هاکم و رَکينوک کرت و مسرا راهی دات. ٣٦ هما ات که چه مسرا
 اسرائيليانی در آيگئے رهشون بوت. همایيا، مسر و سهرزري تئيابا و تان چَلْ سالا
 گيا بانا مोजزه و اَجَبَتين نشانی پيش داشت. ٣٧ همه موسا ات که گون بني
 اسرائيليان گوشتی: » هدا چه شمئے براتانی نياما په شما، منی ڈولين پئيگمبرے
 گچين کنت. « ٣٨ اے هما موسا ات که گون پريشتگا هور، مئے پت و پيرکانی
 مچيا گيا بانا گون ات. پريشتگا سينائے کوھئے سرا گون آييا ثران کرت و موسايا
 همودا هدايے زند بکشوکين هبر گپتنت تان آيان په ما سر بکنت.

٣٩ بله مئے پت و پيرُک، په موسائے مَنگا رزا نه اتنت. چه آييا پُشتش کرت و
 نمَت و دلش په مسرا بست. ٤٠ آيان، گون هارونا گوشت: 'په ما انچين هدا
 بساج که مئے رهبريا بکننت. اے موسا، که مارا چه مسرا در آيگئے راهی پيش
 داشتگ، آييا چه بوتگ، ما نزانين. ' ٤١ آيان گوسک پئيمين يک بُتے جوژ کرت و په

وتی جوړ کرتگین بُتے شریا، کُربانیگ و شادهی و شادکامی کرت. (۴۲) بله هُدايا
 وتی دیم چه آیان تَرینت و یله داتنت، بِل که نون ماه و روچ و استاران پرستش
 بکننت، هما دُئولا که نبیانی کتابان نبشته انت: 'او اسرائیلیان! شما تان چلّ سالا
 مان گیابانان په من هئیرات و کُربانیگ کرتگات؟ (۴۳) نه! شما "مُلوکے تمبو" و
 وتی هُدا "ریپانے استار" بډا بستگانت، هما بُت که شما په پرستشا اډ
 کرتگانت. پمیشکا من شمارا چه بابله سرډگارا هما دستا، جلاوتن و دراندیه
 کنان.

(۴۴) گیابانا 'شاهدیه تمبو' مے پت و پیرکان گوڼ ات و هما پئما اډ کنگ
 بوتگات که هُدايا موسا سوچ داتگات، بزان هما نمونه دُئولا که آيا دیستگات.
 (۴۵) اے هما تمبو ات که مے پیرینان چه وتی بُنپیرکان رستگات و یوشائے
 کماشی و سروکیا، مے پت و پیرکان گوڼ وت هما وهدا اورت که اے مُلکش گپت
 و هُدايا آ دگه کئوم آیانی چمانی دیم گلیتنت و تان داوودے وهدا، آ تمبو همے
 مُلکا ات. (۴۶) داوودا، هُدائے وشین واهگ و رهمت گوڼ ات و لوټتی په اکوبے
 هُدايا جاگه و هنکینے اډ بکننت، (۴۷) بله اے سُلیمان ات که په هُدايا لوگے اډی
 کرت. (۴۸) البت، بُرزین ارشے هُدا بنی آدمے اډ کرتگین لوگان جاگه نکنت، انچش
 که نبیا گوشتگ: (۴۹) 'هَداوند گوشت:

"آسمان منی تَهت انت و

زمین منی پادانی چیرے پدگ،

شما په من چه پئمین لوگے اډ کرت کنیت

یا که منی آرامجاه کجا بیت؟

٥٠ اے سَجَّهَيْن مَنی وتی دستے اَد کر تگین نه اَنَت؟“

اِستِیپانے گُدی هبر

٥١ او سَرکش و مانمئیاتکین مردمان! شمئے دل و گوَش سُنَت کنگ نبوتگ اَنَت. وتی پَت و پیرینانی دُئولا، شما هم مُدام هُدائے پاکین رو هئے هلاپا اَوشتیت. ٥٢ کجام پیئگمبر شمئے پَت و پیرینان آزار نداتگ؟ شمئے پَت و پیرینان تنتنا هما پیئگمبر هم کُشتنت که آیان آ ’پاک و نیکیئے‘ آيگئے پیَشگویی کر تگ اَت. نون شما آییئے جندئے دُرُو هُوک و هُونیگ ایت. ٥٣ شما هما ایت که پریشتگان په شما شَریت اُورت، بله هچبر نَمَت و شَریتے سرا کارو نکرت.“

اِستِیپانے سِنگسار کنگ

٥٤ گون اِستِیپانے هبرانی اِشکنگا، آ سَک زهر گپنت و په آييا دنتان دُرُو شگا لگنت. ٥٥ بله اِستِیپانا، که چه هُدائے پاکین روها سرریچ اَت، آسمانے نیمگا چارت، گون هُدائے شان و شوکتے گندگا، ایسای دیست که هُدائے راستین نیمگا اَوشتاتگ. ٥٦ گوشتی: ”آسمانا پچ گندگا آن و انسانے چک، هُدائے راستین نیمگا اَوشتاتگ.“ ٥٧ آیان گون اے هبرانی اِشکنگا، وتی گوَش بند کرتنت و کوگارش کرت. رندا، سَجَّهَيْن همشئور بوتنت و اِستِیپانے سرا هَمله و اُرُشش برت. ٥٨ کُشان کنان، چه شهرا دُن، در کرت و سِنگسار کنگش بندات کرت. هما مردمان که آییئے سرا دروگین شاهدی داتگ اَت، وتی شال و کباه چه گورا در کرت و شاوول نامین مردیئے کِرا اير کرتنت. ٥٩ هما وهدا که اِستِیپانا سِنگسار کنگا اتنت، اِستِیپان دوا کنانا گو شگا اَت: ”او هداوندین ایسا! په مَنی ندریگین ساهئے زورگا رزامند باتے.“ ٦٠ رندا، اِستِیپان کو ندان کپت و په بُرزتئواری گوشتی: ”او

هُداوند! اِشان په اے گناها مئيار بار مكن. “گوڼ همه هبرانى گوښگا، ساهى دات.

باورمندانى سرا اُرش

(۱) شاوول چه استپانئى كوښا رازيگ ات. آ روچا، اورشليمئى كليسائى سرا سگين آزارى بنگيچ بوت. ابيد چه كاسدان، آ دگه سجهين باورمند، يهوديه و سامرهئى چپ و چاگردا شنگ و شانگ بوتنت. (۲) لهتين هدادوستين مردما، استپان كبر كرت و په آيا مزنين سوگ و پرسى داشت. (۳) بله شاوولا، كليسائى برباد كنگ بندات كرت. لوگ په لوگ شت، مردين و جنين چه لوگان در كرت، گشان كنار برت و جيل كنايتنت.

پيليپس سامرها كيت

(۴) هما باورمند كه شنگ و شانگ بوتگ اتنت، هر جاه كه سرش كيت، ايسائى و شين مستاگش رسينت. (۵) پيليپس سامرهئى يك شهرى شت و اودا مسيهئى كلوئى جارى جت. (۶) وهدى مردمانى مچيان پيليپسئى هبراشكتنت و آيئى كرتگين اجبتين نشانى اش ديستنت، په آيئى هبرانى گوش دارگا، گيستر دلوښش كرت. (۷) بازينيا كه جن پر ات، آيانى جن گوڼ كوگار و چيها لان در اتكنت، بازين لنگ و منډ هم دراه و وش بوتنت. (۸) پميشكا آ شهرئى مردمان باز گل و شادهى كرت.

جادوگرين شمون

(۹) همه شهر، شمون نامين مردى سهر و جادوگرى كنگا ات و سامرهئى مردمى هيران و آجكه كرتگ اتنت. آيا بټاك جت و گوشت: ”من مزنين مردى

آن. ۱۰ گسان و مزن، هرگسا آییئ هبر گوښ داشتنت و گوشتش: ”اے مرد
 هْدائے وس و واک انت و ’مزن زور‘ گوښگ بیت.“ ۱۱ مردم پمیشکا آییئ مَنوگر
 اتنت که باز وهد ات چه وتی سهر و چمبندکی کاران، مردمی هئیران کرتگ اتنت.
 ۱۲ نون وهدے مردمان پیلپسئ سِرا باور کرت، که آ، هْدائے بادشاهیئ و شین
 مستاک و ایسا مسیهئ ناما جار جنگا ات، گزا مردین و جنینان، پاکشودی کرت.
 ۱۳ شمونئ جند هم باورمند بوت و پاکشودی ای کرت و هر جاگه پیلپسئ
 همراه بوت. چه دیستگین آجبتین نشانی و مؤجزهان هئیران و هبگه منت.

۱۴ وهدے اورشلیما، کاسدان هال رست که سامریان هْدائے هبر متگانت، گزا
 آیان پترس و یوهنا همودا راه دانت. ۱۵ وهدے آتک و رستنت، په سامریان
 ذوالش کرت که پاکین روہ آیانی دلان بئتریت، ۱۶ چیا که پاکین روہ تنینگه چه
 آیان هچکسیئ سِرا ایر نیاتکگ ات. آپه هداوندین ایسائے ناما پاکشودی دیگ
 بوتگ اتنت و بس. ۱۷ پترس و یوهنا وتی دست آیانی بذا جت و پاکین روہ
 آیان رست.

۱۸ وهدے شمونا دیست کاسد که دست بذا جنت پاکین روہ دیگ بیت، آیا
 په پترس و یوهنا زر آورت و ۱۹ گوشتی: ”منا هم اے وس و واکا بدئییت تان
 هرگسا که دست بذا جان پاکین روہ آیا هم برسیت.“ ۲۰ پترسا پسو دات:
 ”تئی زر گون تئی همراهیا گار و گمسار باتنت. چیا که تئو هیال کرتگ هْدائے
 دادا په بها گپت کنئ. ۲۱ ترا اے هزمتکاریا هچ بهر و ونڈے نیست، چیا که تئی
 دل گون هْدایا تچک و راست نه انت. ۲۲ چه وتی اے بدکاریا تئوبه کن و چه
 هداوندا ذوا بلوٹ، بلکین هدا تئی دلئ اے سلین هیالا بکشیت. ۲۳ من گندگا
 آن، تئی دل چه زهراپا پُر انت و شر و شدتئے گلام و بندیگ ائ.“ ۲۴ شمونا

پَسَو دات: ”شما چه هُداوندا په من دوا بلوئیت، تان هما چیز که شما گوشتنت، یگے هم منی سرا مکپیت.“

(۲۵) پَتْرُس و یوهَنّا، هُداوندے هبرانی شاهدی دئیگ و شنگ کنگا رند، پر ترّت و اورشلیما شتنت. پر ترگے وهدا، راها، بازین سامری دّیه و کلگان هم وشین مستاکش تالان کرت.

پیلیپس و هَبشی کلّیتدار

(۲۶) هُداوندے پریشتگیا گون پیلیپسا گوشت: ”پاد آ، جنوبے نیمگا گیابانے هما راها بگر و برئو که چه اورشلیما دیم په گزها رئوت.“ (۲۷) آ پاد آتک و راه گپت. راها، گوشتگین مردے دیستی که هَبشه مَلکا، ”مَلکه کُنداگهے“ کلّیتدار ات. اے مرد اورشلیما په زگر و دوايا شتگات و (۲۸) نون وتی اَرابهے تھا نشتگات و دیم په وتی مَلکا پر تران، اِشیا نبیے پاکین کتابا وانگا ات. (۲۹) هُداے پاکین روها گون پیلیپسا گوشت: ”آییے نزیکا برئو و اَرابها همراه بے.“

(۳۰) پیلیپس تچان آییے نزیکا شت. اِشکتی که آ مرد اِشیا نبیے پاکین کتابا وانگا انت. پیلیپسا جُست گپت: ”اے کتابا که وانگا اے، اِشیا سرید هم بے؟“ (۳۱) آیا پَسَو دات: ”نه، تان گسے منا سرید مکت، من چوَن سرید بان؟“ رندا پیلیپسی لوُت و گون وت نندارینت. (۳۲) آ مرد، اِشیا نبیے پاکین کتابے هما بهرا وانگا ات که اے دُولّا گوشت:

» ”پَسِیے دُولّا که آیا په کوْشا برنت، اِش په کُشگا برت، اَنچُش که گورانْد، پَزْم چنوکْے دِیما بَیتْوار بیت، همه دُولّا چه آییے دیا هم توارے در نیاتک.“

٣٣ « آيئې بے اِزْت کنگ، ناراهيُن کارے اَت. آيئې نسل و پدريچئې بارئوا کئې
هبر کرت کنت؟ چيا که آيئې زند زمينئې سرا هلاس کنگ بوتگ. »

٣٤ هَبْشې کليتدارا چه پيليپُسا جُست کرت: ”منا بگوش، بارين اے نبی کئیی
بارئوا هبر کنگا انت؟ وتی بارئوا یا دگه گسيئې؟“ ٣٥ گُزا پيليپُسا چه هُدا ئې
پاکين کتابئې همے هبران وتی گپ و ثران بُنگيچ کرت و ايسا مَسِيه ئې و شين
مستاکي په آيا رسينت. ٣٦ آ، راها رئوان، يک اَنچين جاگهيَا رَسنت که اودا
اَپسَرے هست اَت، کليتدارا گوشت: ”بچار، ادا آپ هست انت، پرواه نيست من همدا
پاکشودی بکنان؟“ ٣٧ پيليپُسا پَسُو دات: ”اگن تئو په دل و ستک باورمند
بوتگئې، پاکشودی کرت کنئې.“ آيا دَرَاينت: ”من باور کنان که ايسا مَسِيه هُدا ئې
چک انت.“ ٣٨ هَبْشې کليتدارا همودا اَرابه ئې دارگئې هُکم کرت، دوينان آيا مان
دات و پيليپُسا پاکشودی دات. ٣٩ وهده چه آيا در کپنت، اناگت هُداوندئې
روها، پيليپُس چست کرت و برت، هَبْشې کليتدارا پدا پيليپُس نديست، بله په گل
و شادهی وتی راهی گپت. ٤٠ پيليپُس اَشُدودئې شهر ا گندگ بوت، چه اودا تان
کئيسَرِيها شت و راها سَجْهين شهران ايسائې و شين مستاکي شنگ کرت.

شاوولئې باورمندی

١ شاوول، اَنگت هُداوندئې مريدان پادتراپ دئيان، آيانی گُشت و کوْشئې چن
و لانچا اَت. آ، مسترين دينی پيشوائے کِرا شت و ٢ چه آيا لوْثتی په دَمَشکئې
شهرئې کَنيسَهانی سروکان کاگدے بنبيسيت که شاوولا اے اهتیار بيت، اگن آيا
اودا ”اے راهئې“ هر منوگرے ديست، مردينے بيت یا جنينے، بنديگ بکنت و
اورشليما بياریت. ٣ وتی سات و سپرا، وهده دَمَشکئې شهرئې نَزِيگا رَسْت،
اَنگت آيئې چپ و چاگردا چه آسمانا رُزنے درپشت. ٤ شاوول زمينا کپت و

تئوارے اِشکتی: ”شاوول، او شاوول! تئو چیا منا آزار دئیے؟“ (۵) شاوولا جُست کرت: ”او واجه! تئو کئے ائے؟“ پَسئوی دات: ”من ایسا آن، هما که تئو آيا آزار دئیے. (۶) نون پاد آ و شہرا برئو. همودا گوشت ترا چه کار کنگی انت.“ (۷) شاوولے همراه بیتئوار و مامانگ بوتنت. آيان اے تئوار اِشکت بله هچگیش ندیست. (۸) شاوول چه زمينا پاد آتک، بله وهده چمی پچ کرتنت هچی مئیم نکرت. همراهان دستا گپت و دَمشکا سر کرت. (۹) تان سئے روچا کور بوت، نه آپی وارت و نه وراک.

(۱۰) دَمشکے شہرا، هَنانیا نامین مریدے جهمند ات. شُبین و اِهامیا، هُداوند په آيا زاهر بوت و گوشتی: ”او هَنانیا!“ آيا جواب تَرینت: ”جی، منی واجه!“ (۱۱) هُداوندا گوشت: ”پاد آ، هما دَمک و کوچها برئو که آيا ’تچکین دَمک‘ گوشت. اوډا يهودائے لوگا برئو و شاوول ترسوسيا شوهاز کن، که آډوا کنگا انت. (۱۲) شاوولا وتی شُبينا دیستگ که هَنانیا نامین مردے کئیت، آيا دست پر مُشیت که پدا بگندیت.“ (۱۳) هَنانیا پَسئو دات: ”او هُداوند! من چه بازینیا اِشکتگ که اورشلیما، شاوولا تئی باورمند باز آزار داتگ انت. (۱۴) ادا هم گون مزین دینی پیشوایانی اِهتیارا آتکگ که سَجھین هما مردمان بگیپت و بندیگ بکنت که تئی ناما گرت.“ (۱۵) بله هُداوندا گون هَنانیا گوشت: ”برئو، من په وتی هزمتکاریا، آ گچین کرتگ که درکئوم و آيانی بادشاه و اِسرائیلیانی گورا برئوت و په منی ناما گواهی بدنت. (۱۶) من آيا سهیگ کنان که په منی ناما آيا چینچک آزار سگگی انت.“ (۱۷) هَنانیا شت و هما لوگا رست، شاوولی دست پر مُشت و گوشتی: ”او منی براتین شاوول! هما هُداوند بزان ایسا، که راها په تئو زاهر بوت، منا راهی داتگ که تئو پدا بگندے و چه هُدائے پاکین روها پُر ببئے.“ (۱۸) هما دمانا، چه آییئے چمان کُچل پئیمین چیزے کپت و آییئے چمانی رُژن پدا آتک. گزا آ پاد آتک و

پاکشودی ای کرت. (۱۹) وړد و وراکی وارت، زرنګ و زورمند بوت. لهتین روچا دَمَشکئ مريدانی کړا داشتی.

شاوولئ باورمندئ پدري

(۲۰) شاوول، همودا يهودیانی کنيسها شت و جارې جت که ایسا هدائے چک انت. (۲۱) هرکسا که آییئ هبر اشکت، هییران بوت و جُستی گپت: ”اے هما مرد نه انت که اورشلیما ایسائے نام گروکانی گار و گمسار کنگئے رندا ات؟ ادا هم پمیشکا نیاتکگ که ایسائے متوگران بگپت و مزین دینی پیشوایانی کړا ببارت؟“ (۲۲) بله شاوول روچ په روچ زورمندتر بوت و گوڼ مَهرین دلیلان پیشی داشت که ایسا، مسیه انت و اے دئولا آيا دَمَشکئ يهودی سربَتگ و بیپَسئو کرتنت. (۲۳) بازین روچان و رند، يهودیان آییئ کُشگئ شئور کرت، (۲۴) بله شاوول چه آیانی پندلا سهیگ بوت. گزا، آیان شپ و روچ شهرئے دروازگانی نگهپانیا کرت تان بگرت و بکُشتی. (۲۵) بله آییئ شاگردان لچیا کرت و شپا چه شهرئے دیوالا، جَهلا ایر دات.

شاوول اورشليمئ شهر

(۲۶) وهده شاوول اورشلیما رست گوڼ مريدان هور بیگئے جُهدی کرت، بله سَجَهینان چه آياا ثرست. آیان باور نبوت که شاوول په راستی مريدے بوتگ. (۲۷) بله بارنابایا وتی همراه کرت و کاسدان کړا برت، آ سهیگ کرتنت که چه پیما شاوولا دَمَشکئ راها هداوند دیستگ و هداوندا گوڼ آياا گپ و ثران کرتگ. بارنابایا اے هال هم دات که شاوولا دَمَشکئ شهره چه پیما گوڼ دلیری په ایسائے ناما واز کرتگ. (۲۸) رندا، شاوول اورشلیما گوڼ کاسدان هر کارا هور بوت و په نَترسی هداوندئے ناما وازی کرت. (۲۹) گوڼ یونانی يهودیانی هم گپ و ثران

کرت. بله آ، شاوولئے کُشگئے رَندا آتنت. (۳۰) وهده باورمندین برات چه اے پَندلا سهیگ بوتنت، شاوولش کئیسریها برت و چه اودا دیم په ترسوسا راه دات. (۳۱) گُرا یهودیه و جلیل و سامرهئے سجھین دَمگان، کلیسا ایمن و آسودگ بوت و رُست و رُدوم کنان آت. باورمندان، په هداثرسی زَند گوازیئت و گون پاکین روهئے دلبدیا روچ په روچ گیشتر بوتنت.

اینیاس و دُرکاس

(۳۲) پِترُس سات و سپر کنان آت و لُدهئے شهرئے نندوکین هُدا ئے پلگارتگین مردمانی گورا آتک. (۳۳) اودا آيا اینیاس نامین مردے دیست که لنگ و مُنڈ آت و هَشت سال آت که تَهتئے باهوٹ آت. (۳۴) پِترُسا گون آيا گوشت: ”او اینیاس! ایسا مسیه ترا ذراه کنت، پاد آ، وتی گندلان پیچ.“ هما دمانا اینیاس پاد آتک و اوشتات. (۳۵) وهده لُده و شارونئے مردمان اینیاس دیست، آ هم دیم په هداوندا آتکنت.

(۳۶) یاپائے شهر، مریدے هست آت که نامی تَبیتا آت (یونانی زبانا ”دُرکاس“ گوشتگ بیت، بزبان ”آسک“). آ باز نیککاری جنینے آت و هر وهدا نیزگارین مردمی کُمک و مَدَت کرتگ آتنت. (۳۷) همه روچان ناجوژ بوت و مُرت. آییئے جوئش شُشت و لوگئے بُرزادی بانا ایر کرت.

(۳۸) یاپائے شهر چه لُدها نَزیک آت. وهده یاپائے نندوکین مرید سهیگ بوتنت که پِترُس لُدهئے شهر اِنت، آیان دو مردم راه دات و مِتتگیری اش کرت که پِترُس زوت آيانی کِرا بیئیت. (۳۹) پِترُس آيانی همراه بوت. وهده اودا رَست، لوگئے بُرزادی بانا برتش. اودا سجھین جنوزام آییئے چپ و چاگردا مچ بوتنت و گریوان هما پُچ و جامگش پیش داشتنت که دُرکاسا وتی زَندا دوتکگ آتنت. (۴۰) پِترُسا آ

سجھين چه بانا در کرتنت، کونډان کيت و ډوايي کړت. رندا ديمی جوئے نيټمگا
 ترينت و گوشتی: ”او تبيتا! پاد آ.“ آيا وټی چم پچ کرتنت، پټرسے نيټمگا چارتي
 و نشت. (۴۱) پټرسا آيے دست گيت و اوشتارينت، باورمند و جنوزامی تئوار
 کرتنت و تبيتايی زندکا آيانی دستا دات. (۴۲) اے هال، سجھين ياپائے شهرا شنگ
 بوت و بازين مردميا هداوندے سرا باور کړت. (۴۳) پټرس تان لهټين وهدا همودا
 ياپائے شهرا گون شمون نامين پوټ رجوکيا نشت.

گرنيليوسے الهام

(۱) کئيسريهے شهرا، گرنيليوس نامين مردے هست ات، که رومی پئوجا،
 ”ايتاليایي لشکرے“ سد مردمے مستر ات. (۲) آيے جند و سجھين گھولي
 پهریزکار و هداثرس اتنت. آيا نيزگارين مردم په دسپچی کمک کرتنت و مدام
 هداے بارگاها زگر و ډوا کنگا ات. (۳) یک روچه نيمروچا رند، کساس ساهت
 سټيا، هداے پريشتگے په شبين و الهامی ديست که نزيک اتک و گوشتی: ”او
 گرنيليوس!“ (۴) گرنيليوسا گون ترسے پريشتگے نيټمگا چم سک داتنت و
 گوشتی: ”جی واجه! چه گوټے؟“ پريشتگا پسو دات: ”تئي ډوا و هييرات
 ياتمانين سوگاتے که هداے بارگاها رستگ. (۵) نون وټی مردمان ياپائے شهرا
 رټوان کن و یک مرديا، که نامی شمون انت و پټرس هم گوشتی، بلوټ و بيار.
 (۶) آ، پوټ رجوکين شمونے مهمان انت که لوگی تئيابے نزيکا انت.“ (۷)
 وهده پريشتگا وټی هبر کرتنت و شت، گرنيليوسا وټی دو کاردار و یک
 پهریزکارين سپاهيگے که آيے هزمتا ات، لوټنت، (۸) گون آيان اے سجھين
 کسه ای کړت و ديم په ياپايا رټوان داتنت.

پټرسے الهام

٩) دومی روچا، وهده هر سئے راها آنت و یاپائے نژیگا رستنت، هما وهدا نیمروچا پترس په دوا کنگا لوگئے سرا سر کیت. ١٠) شدیگ بوت و آبیئے دلا وراک لوئت. وهده ورگان تییار کنگا آنت، پترسا شبینگ بوت و گوڼ إلهامے دیستی ١١) که آسمائے دپ پچ بوتگ و مزین پرزوڼگ پیمین چیزے چه هر چارین لمبان زمینئے نیمگا ایر آیگا انت. ١٢) اے پرزوڼگ چه هر پیمین چاریادین هیوان، مار و گوچ و بالی مرگا پُر ات. ١٣) پترسا تنوارے إشت که گوشتی: ”او پترس! یاد آ، بکش و بور.“ ١٤) بله پترسا پسئو ترینت: ”نه، او هداوند! من هچبر ناپاک و پلیتین ورگ نوارتگ.“ ١٥) دومی رندا پدا تنوار آتک و گوشتی: ”هما چیز که هدایا پاک زانتگ انت، تنو آیان سل و ناپاک مزان.“ ١٦) سئے رندا همے دئولا بوت و پدا پرزوڼگ زوت آسمانا برگ بوت.

١٧) پترس هیران ات که بارین اے إلهامے مانا و مکسد چه انت؟ همے وهدا، کرنیلیوسئے راه داتگین مردمان شمونئے لوگ شوهاز کرتگات و آتکگ و لوگئے دروازگئے دپا رستگ آنت. ١٨) آیان گوانک جت و جست کرت: ”ادا شمون نامین مهمانے هست که پترس هم گوشتی؟“ ١٩) پترس تنینگه وتی دیستگین إلهامے بارئوا پگر کنگا ات که هدائے روها گوڼ آییا گوشت: ”بچار، سئے مردم آتکگ و تنی جستا انت. ٢٠) یاد آ، جهلا ایر کپ و په دلجمی آیانی همراهیا برئو، چیا که آ، من رئوان داتگ انت.“ ٢١) پترس ایر کیت و گوڼ آیان گوشتی: ”آ که شما آییئے جستا ایت، من آن. شما چیا آتکگیت؟“ ٢٢) آیان پسئو دات: ”ما پئوجی آپسر کرنیلیوسئے کاسد این. آپهریزکار و هداثرسین مردمے و سجھین یهودی آییئے وشنامی و بوهیرئے متوگر انت. هدائے یک پاکین پریشتگیا گوڼ آییا گوشتگ که په تنی هبرانی گوش دارگا ترا وتی لوگا بلوئیت.“ ٢٣) پترسا آ مردم لوگا آورت و مهمان کرتنت. دومی روچا، آیانی همراه بوت و شت. چه یاپایا لهتین وتبراتین

باورمند هم گون آيان گون كيت و شتنت.

پترس و گرنيليوس

(۲۴) اے دگه روچا، پترس و آبيئے همراه كئيسريها رستنت. گرنيليوس آيانى رهچار و وداريگ ات و وتى لهتئين سياد و نزيگين سنگتى هم لوئتگات. (۲۵) وهده پترس آبيئے لوگا آتك و رست، گرنيليوسا وشاتك كرت و سجده كنان آبيئے پادان كيت. (۲۶) پترسا اوشتارينت و گوشتى: ”پاد آ، من هم تئىي دئولا انسانے آن.“ (۲۷) گون آيا هبر كنان، پترس لوگا شت. ديستى كه بازين مردمة مچ بوتگات. (۲۸) گون آيان گوشتى: ”شما زانيت كه په يهوديان، گون دركئومان هور و يكجاه بئىگ رئا نه انت و آيانى لوگان هم نرئونت. بله هداوندا منا پيش داشت كه هچكسي ناپاك و پليت مزانان و مليكان. (۲۹) پميشكا وهده تئو منا لوئت، من بے چك و پد آتكان. نون بگوش تئو منا چيا لوئتگ؟“ (۳۰) گرنيليوسا پسئو دات: ”چار روچ بيت كه همه وهدا ساھت سئيا، وتى لوگا زگر و دوا كنگا اتان، اناگت يك مرده كه درپشناكين پوشاكي گورا ات، منى ديما آتك و (۳۱) گوشتى: ”گرنيليوس! تئىي دوا و هئيرات ياتمانين سئوگاتے كه هداے بارگاها يات كنگ بيت. (۳۲) نون وتى مردمان ديم په ياپايا رئاوان كن و هما شمونا بلوٹ و بيار كه پترس هم گوشنتى. آ، پوشت رجوكين شمونئے مهمان انت كه لوگى تئيابئے نزيگا انت.“ (۳۳) من هما دمانا په تئىي لوٹگا وتى كاسد راه داتنت، تئىي منت سر و چمان كه تئو آتكئے. نون ما سجھين هداے ديوانا هور نشتگ و وداريگ اين تان هداوندئے آ سجھين هبران بشكين كه ترا په مئے گوشگا هكمى داتگ.“

پترسئے تران

٣٤ پٽرسا ٿران ڪرت و گوشت: ”من نون په دلجمی سرید بوتگان که هدا په
 ٣٥ کسپا رو و ریا نکنت. کسے که آیئے دلا هداٿرسی بیت و په تچکی و راستی
 ٣٦ کار بکنت، هداے بارگاه په آییا پچ انت، ٿرے چه هر کنومیا بیت. شما زانیت
 که هدایا په بنی اسرائیلیان وتی کلو راه دات و چه ایسا مسیهے راه، که
 ٣٧ سجھینانی هداوند انت، سهل و ایمینے مستاک دات. چش هم زانیت اے کار
 چونکا چه یهیاے جار جتگین پاکشودیا رند، جلیلا بُنگیج بوت و سجھین یهودیها
 ٣٨ رواج گیت. اے کار همش ات که هدایا گون وتی پاکین روہ و زورا، ایسا
 ناسریے سرا روگن پر مُشت. اے ډولا آ، هر جاه که شت، گون وتی نیکن کاران، آ
 سجھین مردم که شئیتانے بندیگ اتنت ذراهی کرتنت، چیا که هدا گون آییا گون
 ٣٩ ات. ما، اے سجھین کارانی شاهد این که آییا اورشلیمے شہرا و یهودیھے
 ٤٠ دمگا کرتنت. بله سلبش کشت و کشتش. هدايا سیمی روچا، آ زندگ و زاهر
 ٤١ کرت، بله په سجھین مردمان نه، په هما شاهدان که آییا وت چه پیشا گچین
 ٤٢ کرتگ اتنت، بزان په ما که ایسائے جاه جنگا رند، گون آییا هور وارت و نوشت.
 آییا حکم کرت که ما اے مستاکا په مردمان جار بجین و گواهی بدینن که آ
 هداے گچین کرتگین انت تان زندگ و مُردگانی کازی بیت. ٤٣ سجھین پئیگمبر،
 ایسائے باروا گواهی دینت، هرکس آیئے سرا ایمان بیاریت، گناهی آیئے ناما
 بکشگ بنت.“

پاکین روہ درکنومان هم رسیت

٤٤ پٽرس انگت هبرا ات، پاکین روہ، هما مردمانی سرا ایر اتک که آیئے
 ٤٥ هبران گوش دارگا اتنت. پٽرسے همراہیا آتکگین باورمندین یهودی هیران
 بوتنت که هداے پاکین روہ، په درکنومان هم ٿهپه و ٿیکی دئیگ بوت. ٤٦ چیا
 که یهودیان اشکت آ، دگه زبانان هبر کنگا انت و هداے سیت و سنایا انت. گزا

پٿرُسا گوشت: (۴۷) ”نون که اے مردمان مئے ڏئولا پاڪين روہ رستگ، کسے هست که اِشان چه آيے پاکشوديا مکن بکت؟“ (۴۸) گڙا هُکمی کرت که ايسا مَسِيهے ناما پاکشودی دئيگ ببت. رندا آيان، چه پٿرُسا دزبندی کرت تان لهتين روچا آيانی گورا بحليت.

پٿرُسے بئيان و هالرساني

(۱) سَجْهين يهوديها، کاسد و باورمندين براتان اِشکت که درکئومين مردمان هم هُدائے هبر مئتگ. (۲) وهده پٿرُس پر ترّت و اورشليما آتک، يهوديان آيئے سرا اے ايراز گيت که (۳) ”تئو سُنّت نکرتگين درکئومانی گورا شتگئے و گون آيان يکين پرزؤنگئے سرا ورگ وارتگ.“

(۴) گڙا پٿرُسا سَجْهين سرگوست هما دابا که بوتگآت په رد و بند، بئيان کرت و گوشتی: (۵) ”من ياپائے شهرا دوا کنگا آتان، منا شُبِينگ بوت و گون الهامے دیسئن که چه آسمانا مزنين پرزؤنگ پئيمين چيزے چه هر چارين لمبان اير آيانا ديم په من پيداڪ انت. (۶) وهده من په دلگوشي آيئے نيَمگا چارت، دیسئن که اِشيئے سرا چاريادين دلوت، وکشيئين هيوان، مار و گوج و بالی مُرگ انت. (۷) من تئوارے اِشکت که گوشتی: ”او پٿرُس! پاد آ، بکش و بور.“ (۸) بله پَسئو دائن: ’نه، او هداوند! ناپاک و پليتين ورگ هچبر منی دپا نشتگ.‘ (۹) دومی رندا چه آسمانا تئوارے آتک و گوشتی: ’هما چيز که هدايا پاک زانتگ انت، تئو آيان سل و ناپاک مزان.‘ (۱۰) سئے رندا همه ڏئولا بوت و پدا آ سَجْهين چيز آسمانا برگ بوتنت.

(۱۱) هما وهدا، سئے مردم که چه کئيسريها په من راه دئيگ بوتگآت، هما

لوگئے دپا رستگ آنتت که ما مهمان اتيں. (۱۲) هُڊائے روها منا گوشت که من په دلجمی گون آيان برئوان. اے ششپن برات هم منی همراھیا آتکنت. ما سجھپن گرنيليوسے لوگا شتپن. (۱۳) آييا مارا هال دات که چه پئما پريشتگے وتی لوگا ديستگی. پريشتگا گوشتگ: 'وتی مردمان ياپايا رنوان کن و شمونا بلوٹ و بيار که پترس هم گوشتتی. (۱۴) آييا په تنو انچپن مستاگے گون انت، که چه اے مستاگا تنو و تئي سجھپن کهول پهل کنگ و رگینگ بيت.'

(۱۵) وهډے من وتی ثران بنگيچ کرت، پاکپن روھ آيانی سرا اير آتک، انچش که مئے سرا اولی برا اير آتکگات. (۱۶) آ وهډا من هډاونډے هما هبرانی هيال و ثرانگا کپتان که گوشتگاتی: 'يهييا مردم گون آيا پاکشودی داتگ انت، بله شما چه هډائے پاکپن روها پاکشودی دئيگ بيت.' (۱۷) پميشکا، اگن هما داد و بکشش که چه هډاونډپن ايسا مسيھے سرے باورمنديا مارا دئيگ بوتگات، هډايا آيانا هم داتگ، گزا من کئے اتان که هډائے کارانی ديما بوشتاتيپان.

(۱۸) اے هبرانی إشکنا رند، آ بيتوار بوتنت، هډايش ستا و سنا کرت و گوشتش: "راست انت که هډايا درکئوم هم، پشومانيے موه داتگ انت که چه وتی گناهان تنوبه بکننت و ابدمانپن زندا برسنت."

اُتاکيھے کليسا

(۱۹) هما باورمند که چه استپانے وهډ و باريگنۍ آزاران، شنگ و شانگ بوتگ آنتت سات و سپر کنان، پينيکيه، کبرس و اُتاکيھے سرډگاران رستنت، هډائے هبرانی مستاگا تهنا گون يهوديان گوشگا آنتت. (۲۰) بله چه آيان لهتينا، که کبرس و کرينيے مردم آنتت، اُتاکيھا آتک و اے وشپن مستاگش هډاونډپن ايسائے بارئوا په يونانيان هم سر کرت. (۲۱) هډاونډے دست گون آيان گون ات،

پمیشکا بازیڼے باورمند بوت و چه وتی کار و راهان، دیم په هداوندا آتک. (۲۲)
اورشليمه کليسايا، اے هال رست و آيان بارنابا اُنټاکیها رثوان دات. (۲۳) وهده آ
اودا رست و هداي رهمتی دیست، گل بوت و مردمی دلبدي دانتت که په دل
هداوندی وپادار و مټوک بنت. (۲۴) بارنابا شرین مردے آت و چه ایمان و پاکین
روها سرریچ آت. اے دابا، دگه بازیڼ مردمی هداوندی راها هئوار بوت.

(۲۵) بارنابا، شاوولے شوهازا ترسوسا شت. (۲۶) وهده شاوولی در گیتک،
گوڼ وت اُنټاکیها برتی. اودا اے دوین، تان سالیآ گوڼ کليسای باورمندان هور
بوتنت و بازیڼ مردمی درس و سبگش دات. اے اُنټاکیهے شهر آت که اولی رندا
مرید، ”مسیهي“ گوشگ بوتنت.

(۲۷) هما روچان، لهتین نبی چه اورشلیما اُنټاکیها آتک. (۲۸) چه آيان یکیا، که
نامی آگابوس آت، چه هداي روھے إلهاما یاد آتک، پیشگوئی کرت و گوشتی:
”رومے سرجمین ملکا مزین دُگالے کپیت.“ اے دُگال، کنیسر کلئودیوسے
بادشاهیے دئور و باریگا بوت. (۲۹) گزا مریدان شئور کرت هرکس وتی وس و
توانا، په یهودیهے نندوکیڼ باورمندین براتانی کُمگا، چیرے راه بدنت. (۳۰) آيان
همے دئولا کرت و اے ټیکی، بارنابا و شاوولا په کليسای کماشان رسینت.

پترسے آزاتی

(۱) همے روچان، بادشاه هيروديسا په کليسای آزار رسینگا، لهتین مردمی
گرگ و بند کنگ بنگیچ کرت. (۲) آيا يوهناي برات آکوب گپت و زهم کوش کرت.
(۳) وهده دیستی که یهودی چه اے کارا وش آنت، گزا پترسی هم دزگیر کرت.
اے کار، بیهمیرین ننگے ائیدي روچان بوت. (۴) دزگیر کنگا رند، آيا پترس
جیل کرت. چار چار سپاهیگے چار ټولی، باریگ باریگا آبیے سرا پاسپانی کنگا

آت. هيروديسئ دلا آت كه سرگوزئ ائيدا رند، آيا كنومئ دئما كاريت و پئش
 كنت. (۵) پئرس انگت جيلا بنديگ آت و كليسا گون بازين دلستكيه په آيا
 هدا ئه بارگاها دوا كنگا آت.

(۶) چه آروچا كه هيروديسا پئرس هكديوانا برگي و مئياريج كنگي آت يك
 شپه پئسر، آگون دو زمزिला بستگات و دو سپاهيگئ نياما وپتگات. جيئله
 دروازگئ دپا هم نگهپانين سپاهيگ اوشتاتگ انتت. (۷) يك اناگت چه هداوندئ
 نيمگا پريشتگه آتك و آكوئي رزناگ بوت. پريشتگا پئرسئ كَش و پهنات دست
 جت، چه وابا آگه كرت و گوشتي: ”هئيا، پادا آ.“ زمزيل چه پئرسئ دستان بُتك و
 كپتنت. (۸) پريشتگا گوشت: ”لنكا بند و سواسان پادا كن.“ آيا انچش كرت.
 پريشتگا پدا گوشت: ”وتي گباها گورا كن و مني رندا بئ.“ (۹) پئرسا پريشتگئ
 رند گيت و دئا در آتك، بله سري پر نبوت كه په راستي انچش بئيجا انت، هئيلي
 كرت بلكين شبيئ. (۱۰) آدوين چه ائولي و دومي نگهپانيا گوستنت و هما مزين
 آسني دروازگئ دپا رستنت كه شهرئ نيمگا آت. دروازگ و تسرا پچ بوت و آدئا در
 آتكنت. چه يك دمكيا و رند، پريشتگا آيله دات. (۱۱) وهده پئرسا هوَش كرت،
 گوشتي: ”نون من په دل زانان كه هداوندا وتي پريشتگ راه داتگ و منا چه
 هيروديسئ دستا و چه هما بد و بلاهان رگيئتگ كه يهودي آياني وداريگ و
 رهچار آنتت.“

(۱۲) چه اء سرپديا رند، پئرس مريمئ لوگا شت. مريم هما يوهنائے مات آت
 كه مراكسئ ناما هم زانگ بيت. اودا بازين مردمه په دوا كنگا مچ آت. (۱۳) پئرسا
 لوگئ دروازگ ئگت، رودا نامين مؤلد په دروازگئ پچ كنگا در آتك. (۱۴) آيا
 پئرسئ تنوار پجاه آورت و چه گلا، به دروازگئ پچ كنگا، تچانا لوگا پر ترَت و
 هالي داتنت: ”پئرس دئا اوشتاتگ.“ (۱۵) آيان گون رودايا گوشت: ”تئو گئوك
 بوتگئ.“ بله آوتي گپئ سرا اوشتاتگات و گوشگا آت كه ”آپه دل پئرس انت.“

گړا آيان گوشت: ”زَلور آيئې پريشتگ انت.“ (۱۶) پټرس دروازگا تُگگا ات. آيان دروازگ پچ کرت و گوڼ پټرسئې گندگا، هئيران و هبگه منتنت. (۱۷) پټرسا گوڼ دستئې اِشارها بېتئوار کرتنت و هال دانتت که هداوندا آ، چه جپلا چوڼ آرات کرتگ. گوڼ آيان گوشتي: ”آکوب و اے دگه براتان چه اے هالا سهيگ بکنيټ.“ رندا چه اوډا در آتک و دگه جاگهيّا شت.

(۱۸) سباھئې سرا، سپاهيگاني نياما شوړ و وَلولھې مان کپت که بارين، پټرسا چه بوت؟ (۱۹) هيروديسا شوهاز کنايټ، بله وهدے پټرس دستا نکپت، چه سپاهيگان جُست و پُرس کنگا رند، آياني کُشگئې هُکمي دات. گړا هيروديسا يهوديه يله دات و کئيسريها شت و همودا مَنت.

هيروديسئې مَرک

(۲۰) هيروديس گوڼ سور و سئيدونئې مردمان زهر و نارزا ات، بله اوډئې لهتپن کماشا په آيئې ديوانجاهئې رئوگا اِجازت لوټت. بادشاهئې، بلاستوس نامين دست و دپي هزمتکارش گوڼ وت همشئور کرت و چه هيروديسا سُهْل و سَلاه کنگئې مئتوار بوتنت. چپا که آياني سرډگارئې وړد و وراک، چه هيروديس بادشاهئې مُلكئې نيَمگا آتک. (۲۱) گړا په آياني گند و نندا يک روچے گيشينگ بوت. آروچا، هيروديس گوڼ شاهي پوښاکان، بادشاهي تَهتئې سرا نشت و مردمانى دپما ثراني کرت. (۲۲) وهدے آيئې هبر هلاس بوتنت، مردمان کوگار کنانا گوشت: ”اے انساني تئوارے نه انت، هدايي تئوارے.“ (۲۳) هما دمانا، هداوندئې پريشتگيا آ جت، چپا که آييا هدا ستا نکرتگات. جسمي کرم گپت و مُرت.

پولسئې اولي مستاگي سپر

بارنابا و شاوول

۲۴) ھُدائے ہبر و کُلُو رُوچ پہ رُوچ گیش بئیان و دیمّا رئوان اَت. ۲۵) وھدے بارنابا و شاوولا گوَن کُمک و ٹیکیانِ رسینگا وتی کار سَرجم کرت، چہ اورشلیمئے سپرا پرتَرّت و اَتکنت و یوھنّا ایش کہ مَرکاس ہم گوَشگ بوت، گوَن وت اُورت.

بارنابا و شاوولئے کاسیدی

۱) اُنٿاڪِيهَئِ ڪَلِيساِيا، لهٽِيَن نَبِی و استاد هست اَت: بارنابا، شَمون که
 ”سیاهل“ هم گوَشگ بوت، لوکیوس که ڪِرینیئِ باشندَهے اَت، مَناہین که هاکم
 هیرودیئِ دربارا، آیئِ ڪسانیئِ سنگت اَت و شاوول. ۲) وهَدِ رُؤچگ اَتنت
 و هُداوندا سنا و ستا کنگا اَتنت، پاکیَن روها گوَن آیان گوشت: ”بارنابا و شاوولا
 په منی هما کارانی سَرجم کنگا گچِیَن بکنیت که من په آیان گیشِیَنتگ اَت.“ ۳)
 چه رُؤچگ و دُواِیا رَند، آدوینش دست بَدّا جت و راه داتنت.

بارنابا و شاوول ديم په کبرسا

۴) اے دابا، بارنابا و شاوول کہ چہ پاکین روہئے نیمگا راہ دئیگ بوتگ آنت، دیم پہ سلوکیایا جہلاد بوتنت. چہ اؤدا بوجیگا نشت و کبرسا شتنت. ۵) وھدے سالامیسئے شہرا رستنت، یھودیانی کنیسہان ہدائے ہبرش جار جت. یوہناش پہ کُمگا ہمراہ ات. ۶) آیان سجھین جزیرھا تر و تاب کرت تانکہ پاپوسا رستنت. اؤدا، یک دروگین یھودی پیگمبر و جادوگرے دیستش کہ نامی باریشو ات. ۷) آیی، وتا گون والی سرگیوس پولسا ہمگرنچ کرتگ ات. والی، زانتکاریں مردے ات. آیی، پہ ہدائے ہبرئے اشکنگا، بارنابا و شاوول لوٹنت. ۸) بلہ آ جادوگر، کہ یونانی زبانا آییئے نام ”ایماس“ انت، بارنابا و شاوولئے دیم اؤشتات و جُھدی

کرت که والی، ایسا مسیھے سرا باور مکت. (۹) شاوولا که پولس هم گوشگ بیت، چه پاکین روها سرریچ، ایماسے نیمگا چم سک دانت و گوشتی: (۱۰) ”او شیتانے چک! تئو که چه مکر و مندرا سرریچ اے و هر راستیے دژمن اے، تئو هچبر هداوندے راستین راهے چپ و چوٹ کنگے کارا یله نکنے؟ (۱۱) بچار، انون هداوند ترا گیپت، کور بے و تان وهدیا، روچے رژنایا دیست نکنے.“ هما دمانا، آییے چمان مچ و تهاروکیا مان شانت. دزموش کنان شوهازا لگت که کسه آییے دستا بگیپت و راها سوچ بدنت. (۱۲) وهدے والیا اے دیست، چه هداوندے تالیمة زورا هیران منت و باورمند بوت.

پولس یهودیانی کنیسه تاران کنت

(۱۳) رندا، پولس و آییے همکار، چه پاپوسے شهرا بوچیگا سوار بوت و پمپلیهے دمگا، پرگهے شهرا آتکت. چه اوډا یوهنایا آ یله دانت و اورشلیما پر ترت. (۱۴) بله بارنابا و پولس، چه پرگهے شهرا دیما رنوان، پسیدیهے دمگا، ائتاکیهے شهرا سر بوتنت. شبتے روچا، یهودیانی کنیسه شتنت. (۱۵) تئورات و نبیانی کتابانی وانگا رند، کنیسهے مستران گون آیان گوشت: ”او براتان! اگن په مردمانی دلبڈیا گون شما کلوے هست، درشان بکنیت.“ (۱۶) پولس پاد آتک، اوشتات و گون دستے اشارها گوشتی: ”او اسرائیلیان و درکئومین هداثرسان! منی هبران دلگوش کنیت. (۱۷) اے کئومے هدا، اسرائیلے هدا یا مے پت و پیرک گچین کرت و مسرا جهمنندیے وهد و زمانگا سرپراز کرتنت و گون وتی زور و واکا چه مسرا در آیکهے رهشونی دانت. (۱۸) چل سائے کساسا مان بر و گیابانا، آیانی کار و کردی سگنت. (۱۹) آییا کنهائے ملکا هیت کئوم پرؤش دات و آیانی سردگار وتی کئومے میراس و ملکت کرت. (۲۰) اے سجھین سرگوست، کساس چار سد و پنجاه سالا بوتنت. چه آییا رند، تان سمویل نبیے زمانگا، هدا یا په آیان

(۲۱) پدا آیان بادشاهے لوټت، گژا هُدايا چه بنيامينئے گبيلها، کيسئے چک شاول، تان چلّ سالا آيانی بادشاه کرت. (۲۲) رندا هُدايا آ، چه بادشاهيئے تَهتا اير گيتک و داوود آيانی بادشاه کرت. هُدايا په آيا گواهی دات که 'منی دل چه یسئے چک داوودا رازیگ انت و آ منی هر واهگا سرجم کنت.' (۲۳) چه هما داوودئے نسل و پدریچا، په اسرائیلئے کئوما وتی کئول داتگین رگینوک، بزان ایسای راه دات. (۲۴) چه ایسائے آيگا پیسر، پاکشودوکین یهیا یا سرجمین اسرائیلئے کئومئے دیم جار جت که آ چه وتی گناهان تئوبه بکننت و پاکشودی بکننت. (۲۵) وهده یهیا ئه هزمتکاریئے وهده لاس بیگی ات، آيا جُست کرت: 'شمئے هیالا من کئے آن؟ من، آنه آن که شما هیال کنیت. آ چه من و رند کئیت و من آییئے کئوشبندانی بوجگئے لاهک هم نه آن.'

(۲۶) او براتان، او ابراهیمئے نسل و پدریچ و درکئومین هُداثرسان! اے رگینگئے کئو و پیگام، په ماشما رئوان دئیگ بوتگ. (۲۷) اورشليمئے مردم و آيانی هاکمان، ایسا پجاه نیاورت، بله گون آییئے میاریگ کنگا، آیان نیانی هما هبر پوره و سرجم کرتنت که هر شبتئے روچا وانگ بنت. (۲۸) هرچنت آیان په ایسائے کُشگا هچ سئوب و دلیله ندیست، بله چه پیلاتوسا لوټتش که آيا بکوشارینیت. (۲۹) آییئے بارئوا هرچه نیسگ بوتگات، آیان سرجم کرتنت و چه سلیبئے دارا اير گيتک و کبرش کرت. (۳۰) بله هُدايا چه مُردگان زندگ کرت و (۳۱) هما مردم که چه جلیلا آییئے همراهیا اورشلیما آتگاتنت، تان بازین روچیا آش دیست. نون آ، کئومئے دیم په ایسایا گواهی دئینت. (۳۲) ائون ما په شما همے مستاگا دئیگا این، آ کئول که هُدايا گون مئے پت و پیرکان کرتگات، (۳۳) گون ایسائے زندگ کنگا، په ما که آيانی چک و اوبادگ این، سرجم و پوره ای کرت، انچش که زبورئے دومی

بھرا نبیسگ بوتگ:

«تئو منی بچ ائے،»

« مروچی من ترا پیدا کرتگ. »

۳۴) ھدایا گون اے ھبران ھم کئول داتگ کہ ایسایا چہ مُردگان زندگ کنت و
جوئی ھچبر نیوسیت:

« ھما پاک و دلجمین کئول و وادھانی برکتا شمارا بکشان »

« کہ گون داوودا لبزن کرتگ آت. »

۳۵) یمیشکا، دگہ جاگھے ھم آتگگ: «تئو وتی ھما پاکینا سَرگ و پوسگا نیلئے.»

۳۶) وھدے داوودا وتی وھد و باریگا، ھدائے واھگ سَرجم کرتنت، مُرت و وتی
پت و پیرکانی ڈئولا کبر بوت و آییئے جون ھم پوسٹ. ۳۷) بلہ آگس کہ ھدایا
چہ مُردگان زندگ کرت، آییئے جون نیوسٹ.

۳۸) او براتان! بزانیٹ، چہ ایسائے نیمگا گناھانی پھلیئے جار پھ شما جنگ بیت.

۳۹) موسائے شریتا شمارا چہ گناھان رگینت نکرت. بلہ نون ھرگس کہ ایسا
مسیھئے سرا باور کنت آییئے سجھین گناھ پھل کنگ بنت. ۴۰) ھزار بیت، چش
مبیت کہ نبیانی ھبر شمئے سرا سَرجم بنت:

۴۱) « او ملنڈ و مسکرا کنوکان! »

« بچاریت، ھیران و ھبگہ بیت، »

« گار و زئوال بیت، »

« چیا که من شمئے دئور و باریگا آنچین کارے کنگا آن که »

« ثرے شمارا بگوشنت هم، »

« شما هچبر باور نكنيت. »

(۴۲) وهدے پولس و بارنابا چه گنيسها در آيگ و رنوكا اتنت، مردمان چه آيان
لوئت که ديئي شبتئي روچا پدا همه سرهالاني سرا گيشتري هبر بكننت. (۴۳)
مچيئي پاد آيگا رند، بازين يهودي و دركنومي يهودي بوتگين هداثريين مردم،
پولس و بارناباي همراہ بوتنت. پولس و بارنابايا آ دلبدي دات و گوشنت که
هدائي مھر و رهمتاني ساھگا بماننت.

(۴۴) اے دگه شبتا، کم و گيش شهرئي سجھين مردم په هداوندئي هبر و كلئوي
گوش دارگا مچ بوتنت. (۴۵) وهدے يهوديان مردمانى بازين مچي ديست، چه
گست و گنتا زھر گيتنت، پولسش بے ازت کرت و آييئي هبراني ديما اوشتانت.
(۴۶) آ وهدا، پولس و بارنابايا گون دليري آيانى پسوا گوشنت: ”مارا چه سجھينان
پيسر، هدائي هبر گون شما گوشگي ات، بله شما هدائي هبرا نمئي و وتا ابدمانين
زندئي لاهک نزانيت، نون ما دركنوماني گورا رنوين. (۴۷) هداوندا مارا همه هکم
داتگ که:

« من ترا دركنوماني نور و رزن کرتگ، »

« که تنو ركينگ و نجاتا، »

« تان دنياي گدي مرز و سيمسران برسيئي. »

(۴۸) وهدے دركنومان اے هبر اشكتنت، باز گل و شادان بوتنت و هداوندئي
هبرش شريپ داتنت و همينچک مردما ايمان آورت که هدايا په نميرانين زندا

گچین کرتگات. (۴۹) اے ڈولا، هداوندے هبر آ سجهين دمگا شنگ و تالان بوت.

(۵۰) بله يهوديان، شريدار و هداثرسين جنين و شهرے نامدارين مردين، پولس و بارنابائے آزار دئيگ و بدواهيا شوريننت و آش چه آ دمگا در كنايننت. (۵۱)
پولس و بارنابايا وتي پاداني دنز همودا چنڈنت و اكنيهے شهره شتنت. (۵۲)
مريد گل و شادان، چه پاكين روها سريچ اتنت.

پولس و بارنابا اكنيهه رسنت

(۱) پولس و بارنابا وتي هيل و آدتے پدا، اكنيهے شهره هم يهودياني كنيسها شتنت. اودا آيان انچين دابيا هبر كرت كه بازين يهودي و يوناني باورمند بوتنت.
(۲) بله هما يهودي كه باور كنگا تنيار نه اتنت، آ دگه دركئومين مردمش شوريننت، آياني پگرش پولس و بارنابائے هلاپا ترينت و زهرريچ كرتنت. (۳)
پولس و بارنابايا تان بازين وهده همودا داشت و په نثري هداوندے بارئوا شاهدي اش دات. هداوندا آ، په مؤجزه و اجبتين نشاني پيش دارگا واك و توان دانت و اے ڈولا پدري كرت كه آيئيه مهر و رهمته كلئو و پئيگام راست انت.
(۴) شهرے مردمانى نياما جيژه و ناتپاكيا سر كشت. بهرے يهودياني نيمگا بوت و آ دگه بهر گون ايسائے كاسدان همراه بوت. (۵) يهودي و دركئوم هور بوتنت و گون وتي هاكمانى همراهيا، كاسداني آزار دئيگ و سنگسار كنغے شورش كرت.
(۶) كاسد سهيگ بوتنت و چه اودا جست و ليكاوونيهے دمگے شهر، لستره و دربه و اے دگه كر و گوراني هلك و هنكينان شتنت. (۷) همودا ايسائے وشين مستاكش تالان كرت.

پولس و بارنابا لسترهه رئونت

٨ لسټرَها، يک مردے هست اَت که پیدائشی لنگے اَت و هچبر گامی جت نکرتگ اَت. ٩ آ پولسے هبران اِشکنګا اَت، پولسا تچکاتچک آبیئے نیمگا چارت و زانتی که آبیآ په دُرهبکشیا ایمان و باور هست. ١٠ گڑا پولسا په بُرزتئواری گوشت: ”پاد آ، وتی پادانی سرا بوشت.“ آ مرد جاه سِرَت و رئوگا لگت. ١١ وهده مردمان پولسے اے کار دیست، لیکاوونیّهے گالوارا گوشتش: ”اے هدا اَت که بنی آدمئے شکل و دُرؤشما په ما ایر آتګ اَت.“ ١٢ آیان، بارنابا ”زووس“ نامینت و پولس ”هَرَمَس“، چیا که مسترین هبر کنوک پولس اَت. ١٣ زووسے پرستشگاه شهرے دُئا اَت. پرستشگاهے مسترا، په پولس و بارنابایا کایيګرین ګوک و پِل و شوښنگ شهرے دروازګا اُورتنت. پرستشگاهے مستر و مردمانی رُمب همے شئورا اَتنت که په آیان کُربانیګ بکننت.

١٤ وهده کاسد، بزان پولس و بارنابا چه آیانی اے واهګا سهیګ بوتنت، وتی پُچ و پؤشاکان دِران و چاک دئیانا، ګوَن کوګارے مردمانی مُچيئے نیاما آتکنت. ١٥ گوشتش: ”او مردمان! شما چه کنگا ایت؟ ما شمئے دُئولین بنی آدم این و بس. آتکګین شمارا اے مستاګا بدئیین که اے هراب و ناهودګین کاران یله بکنیت و برهک و نمیرانین هُدائے کشکا بګریت. آبیآ آسمان، زمین، دریا و هرچه که آیانی تها هست اَت، اُد کرتګ اَت. ١٦ پیسریګین زمانګا، هُدایا سجّهین کئوم مؤکل داتګ اَت که وتی راها وت گچین بکننت. ١٧ اَنگت هم آبیآ وتا چه گواهی دیګا دور نداشتګ. په وتی مهرے درشان کنگا، چه آسمانا هئور گوارینیت و پُربرین کِشاران په مؤسم رُودینیت، شمارا په الکاپی وُرد و وراګ دنت و شمئے دِلان چه وُشيان سرریچ کنت.“ ١٨ ګوَن اے هبران، کاسدان په هیلّے مردم چه هیرات و کُربانیګ کنگا داشتنت.

١٩ بله لهتین رُچا و رند، بازیڼ یهودی چه اُتاکیه و اِکُنیهَا اَتک و شهرے

مردمِش وتی نیمگا ترينتنت. پولسِش سنگسار کړت و گون اے هئالا که مُرتگ،
 گشان کنان چه شهرا دَن دئور دات، (۲۰) بله وهدے مرید پولسے چپ و چاگردا
 آتک و مچ بوتنت، آپاد آتک و شهرا پر ترنت. دومی روچا، بارنابائے همراهيا،
 دَرِبِهْے شهرا شت.

پولس و بارنابا اُتاکيها پر ترنت

(۲۱) مان دَرِبِهْے شهرا هم، ايسائے وشين مستاگش تالان کړت و بازين مردمے
 مریدش کړت. پدا لِسْتَرَه، اِکْنِيَه و اُتاکيها پر ترنت. (۲۲) مریدش سر و سوچ
 کړت و دِلْبَدِي دانتت که وتی باورا مهر بدارنت. گوشتش: ”ما، گون بازين سگی و
 سوريانی سگگا هُداے بادشاهيا شت کنين.“ (۲۳) آيان په هر کليسايا کماش گچين
 کړت و گون روچگ و نوایا، آکماشش هما هُداوندے باهوٹ کرتنت، که آيیے سرا
 باورش کرتگات. (۲۴) چه پيسيدیهے دمگا گوزان بوت و پمپیلیها آتکنت. (۲۵) پدا
 پرگها، هُداے مستاگش رسيئت و ديم په اُتاليهے شهرا جهلاد بوتنت.

(۲۶) چه اُتاليها، بوجيگا سوار بوت و اُتاکيها پر ترنت. چه همودا په هما کار و
 مهيما هُداے مهر و رهمتانی سپرده کنگ بوتگانتت، که نون آيان سرجم کرتگات.
 (۲۷) وهدے پولس و بارنابا اُتاکيها رستنت، آيان کليساے مردم مچ و یکجاه
 کرتنت. هر کارے که هُدايا چه آيانی دستا کنایتگات، گون آيان گوشتش و هالیش
 دات که هُدايا په درکئومان هم ايمان و باورمندیے دروازگ پچ کرتگ. (۲۸) پولس
 و بارنابا تان دیرا گون اُتاکيهاے مریدان منتنت.

اورشليمے دیوان

(۱) چه يهوديها لهتین مردم اُتاکيها آتک و براتش تالیم دانتت و گوشتش:

”تان وهدے شما موسائے شَرِیتئے رَندگیریا سُنّت و بُرک مکنیت، رَکّت نکنیت.“

(۲) پولس و بارنابایا، اے سرهالے سرا گون آیان دِچاک کرت و سک ناتپاک بوتنت. گُرا شُورِش کرت که پولس و بارنابا گون دگه لهتینا، اورشلیما برئونت و گون کاسد و کماشان اے جیڑهئے بارنوا هبر بکننت. (۳) کلیسایا آیانی راه دئیگئے چن و لانچ کرت و آیان چه پینیکیه و سامرهئے راها گوزان، هر جاہ اے وشین هال دات که بازیں درکئومان هم چه پیما هُدائے راه زرتگ. چه اے هالے اشکنگا، سجهین برات باز وش و شادان بوتنت.

(۴) وهدے اورشلیما آتک و رَسنتن، کلیسا و کاسد و کماشان وشاتک کرتنت.

هر کارے که هُدايا چه آیانی دستا کنایتگآت، هالیش داتنت، (۵) بله لهتین باورمند که پیشا پریسیانی رُما بوتگآتنت، پاد آتکنت و گوشتش: ”هما سجهین درکئوم که ایمانش اورتگ، باید سُنّت و بُرک کنگ بینت و هُکم دئیگ بیت که موسائے شَرِیتئے رَندگیریا بکننت.“ (۶) گُرا کاسد و کماشان په اے هبرئے گیشینگا

دیوان کرت. (۷) بازیں هبر و هالا رَند، پُترس پاد آتک و گون آیان گوشتی: ”او براتان! شما شَر زانیت که باز وهدا پیسر، هُدايا چه شمئے نیاما منا گچین کرت که درکئوم چه منی زبانا ایسائے وشین مستاگا بشکننت و باور بکننت. (۸) هما هُدا که هرگسے دلے هالا زانت، درکئومی هم پاکین روه بکشت و په وت زرتنت، انچش که پاکین روهی مارا بکشتگآت. (۹) هُدايا مئیگ و آیانی نیاما هچ پرک و پیړے نه اِشت، وهدے آ باورمند بوتنت، هُدايا آیانی دل هم پاک و پلگار کرت. (۱۰) نون شما چیّا مریدانی گردنا گرانین جُگه بندیت و هُدايا چکاسیت؟ اے بارا، نه ما زرت کنین و نه مئے پیرینان زرت کرتگ. (۱۱) اِنَّه! مارا باور انت، انچش که ما گون هُداوندین ایسائے مهر و رهمتے تُهپها رَکّین، همه دُئولا آ هم رَکنت.“ (۱۲) پُترسے هبرانی اشکنگا رَند، سَرجمین مچی بیتئوار بوت و بارنابا و پولسے گپ و ثرانش گوش داشتنت، که هُدايا چه آیانی دستا، درکئومانی نیاما چُونین مؤجزه و اِجکایی پیش داشتگ.

١٣) وهدے آيان وتی گپ و ثران هلاس کرت، آکوبا درآينت: ”او براتان! منی

هبران دِلگوش کنیت. ١٤) شَمون پِترسا گوشت که هُدايا چه پئِما ائولی برا درکئومانی نيمگا په مَهر هئِيال گور کرت که چه آيان هم په وتی ناما کئومے گچين بکنت. ١٥) اے گون نبیانی هبران یک و همدپ انت، انچش که نبیسگ بوتگ:

١٧-١٦) » آ هداوند که اے سَجَهيَن کاران یکجاه سَرجم کنت چش گوشتیت: ”چه اشيا رند، من پدا کايان و داوودئے کپتگين تمبوا« » نوک و مک کنان. q2-17 » من آيئے وئيرانين جاهاں پدا جوژينان و راست کنان، q2-17 » تانکه آ دگه کئوم ديم په هداوندا بیانت، q2-17 » بزان آ سَجَهيَن درکئوم که منی نام آيانی دلا نشتگ.“

١٨) » اے هبر چه ديريگين زمانگان زانگ بوتگ.“

١٩) پميشکا منی هئِیالا، ما آ درکئومانی راها جنجال آد مکنين که هُدائے راهش زرتگ، ٢٠) په آيان بنبيسين: چه هما گربانيگان که گون بتانی نامے گرگا ناپاک بوتگ انت، چه زنا و بيننگيا، چه مُردارين دلوتانی گوشتا، انچش هم چه هوئے ورگا پهریز بکنت. ٢١) چيا که چه کوهنيَن زمانگان، هر شهره موسائے شريتے جار پرينوکين مردم بوتگ انت که هر شبتے روچا مردمش کنيسهانی تھا وانيتگ انت.“

په درکئومين باورمندان، اورشليمے کليسائے کاگد

٢٢) گرا گون سَرجمين کليسایا هوَريگا، کاسد و کماشان شُور کرت که چه وتی نیاما لهتین مردم گچين بکنت و پولس و بارنابائے همراهیا اُنتاکيها رئوان بدئيت. آيان چه وتی نيمگا يهودا که برسبا گوشگ بوتگات و سيلاس، گچين

کرتنت که براتانی نیاما، اے دوین سرؤکین مردم آنت. (۲۳) آیانی دستا کاگدے
داتش که اے دُولا ات:

”ما، کاسد و کلیسائے کماشین مردم و شمئے برات، شمارا، بزان اُنتاکیه، سوریه
و کیلیکیه درکئومین باورمندین براتان درؤت و ذرهبات دئیین. (۲۴) ما اِشکتگ
که بے مئے پرمانا چه مئے نیاما لهتین باورمند همانگر آتکگ و گوَن وتی هبران
شمارا دلتپرکه و پریشانش کرتگ. (۲۵) پمیشکا ما په همدلی شؤر کرت که چه
وت لهتین مردم گچین بکنین و گوَن وتی دؤستین پولس و بارنابائے همراهیا، په
شما راه بدئیین، (۲۶) هما دوین براتانی همراهیا که په مئے هداوندین ایسا
مسیهئے ناما وتی ساهئے ندر کنگا چک و پد نبوتگ آنت. (۲۷) مئے اے دوین کاسد
یهودا و سیلاس، هما هبران که ما په شما نبشتگ آنت، سرزبانی هم گوشت. (۲۸)
پاکین روہ و ما، همه شرتر زانتگ که لهتین بُنیادی گپان و آبید، گرائین بارے
شمئے کوپگان ملدیین. (۲۹) شما چه بُتانی ناما گربانیگ کرتگین گوشتا، چه هوئے
ورگا، چه مُردارین دلوتانی گوشتا و چه زنا و بینگیا پهریز بکنیت. چه اے کاران
وتا دور دارگ، په شما باز شر آنت. وش و سلامت باتیت.“

(۳۰) رندا، اے گچین کرتگین برات اُنتاکیها دیم دئیگ بوتنت. اودا شت و
کلیسائے سجھین مردمش یکجاہ کرتنت و کاگدش په آیان رسینت. (۳۱) آیان اے
کاگد وانت و چه اِشیئے دلجمی و دلبڈی دئیوکین کُلؤا باز وش بوتنت. (۳۲) یهودا
و سیلاس که وت هم نبی آنت، اودئے براتش گوَن بازیں هبران دلبڈی دات و
آیانی باورش مہرتر کرت. (۳۳) چیزے وهدا اودا منتنت و رندا، براتان آپه وش و
سلامتی رُکست کرتنت و چه همؤدا که دیم دئیگ بوتگ آنت، هما جاها پرترنت.
(۳۴) پولس و بارنابا، اُنتاکیها مهتل بوتنت و گوَن دگه بازیں مردمان هؤر بوت
و هداوندئے هبرش تالیم دئیان و شنگ کنان کرت.

پولس و بارنابائے جیڑه

(۳۶) لهتین روچا و رند، پولسا گون بارنابایا گوشت: ”سجھین هما شهران که ما هداوندی هبر رسینتگ، بیا پدا همودا برئوین و براتان بچارین که بارین آچون انت.“ (۳۷) بارنابائے واهگ آت، یوهنایا که مرکاس هم گوشگ بوتگات، همراه بکنت، (۳۸) بله پولس آییئے همراه کنگا رزا نه ات چیا که آییآ، پمپیلیهئے دمگا آ یله داتگ انت و اے کارئے تھا آیانی همراه نبوتگات. (۳۹) اے ڈئولا، پولس و بارنابا وتمان و تا تپاک نبوت، نثنت و چه یکدومیا جتا بوتنت. بارنابا، مرکاسی همراهیا، بوجیگیا سوار بوت و کبرسا شت. (۴۰) بله پولسا، سیلاس گچین کرت و براتان آ، هداوندی مهر و رهمتانی باهوٹ کرتنت. نون پولس راه گیت. (۴۱) کلیسیایان مهر و زورمند کنان، چه سوریه و کیلیکیهئے دمگان تر و تاب کنانا شت.

تیموتاووسے همراهی

(۱) پدا پولس، دزیه و لسترهئے شهران آتک و رست. لسترها تیموتاووس نامین مریدے هستات که آییئے مات باورمندین یهودی و پت یونانیے ات. (۲) لستره و اکنیهئے براتانی نیاما تیموتاووس باز نیکنامین مردے ات. (۳) پولسے واهگ ات که تیموتاووسا وتی سات و سپرا همراه بکنت، پمیشکا چه رنؤگا پیسر، په یهودیانی هاترا سنتی کنایت، چیا که آ هند و دمگانی سجھین مردمان زانتگات که تیموتاووسے پت یونانیے. (۴) شهر په شهر تران بوتنت و چه اورشلیمے کاسد و کماشانی گیشینتگین راه و رهبندان، براتش په منگا سهیگ و سرید کرتنت. (۵) اے ڈئولا، کلیسیایان باورمند روچ په روچ گیشتر بوتنت و

پولسے إلهام

٦ پولس و آيئے همراه چه پُريجيه و گلاتيَهے دَمگان گوستنت، چيا که پاکين روها آ، آسيائے دَمگا هُداے هبرئے رسيَنگ و شَنگ کنگا مکن کرتنت. ٧ وهده ميسيَهے سيمسران رستنت، بيتينيَهے نيَمگا رنوگئے جُهَدش کرت بله ايسائے روها په اوْدئے رنوگا نه اِشتنت. ٨ گُرا چه ميسيها گوزان بوت و ثرواسئے بَندنا آتکت. ٩ هموْدا شپا پولسا يک مَكدوني مردے په شُبين ديست که اوشتاتگات و مِت کنان ات که ”دريايا بگوازين، مَكدونيها بيا و مارا کُمک کن.“ ١٠ چه اے شُبينا رند، ما په مَكدونيَهے رسگا اشتاپ کرت، چيا که چه اے شُبينا دلجم بوتين، هُداے رزا همش انت که ما برئوين و وشين مستگا اوْدئے مردمانی نياما شَنگ و تالان بکنين.

ليديَهے باورمندی

١١ ما چه ثرواسا بوجيگا سوار بوت و ديم په ساموثرائيے جَزيرها شتين. دومي رُوچا چه اوْدا نياپوليسئے بَندنا آتک و رستين. ١٢ چه اوْدا پيليپيا شتين، که مَكدونيَهے آ بهرئے مزنين شهرے و رومياني مَندجاه انت و تان چيرے رُوچا هموْدا مهتل بوتين. ١٣ شَبْتئے رُوچا، چه شهرئے دروازگا در کپت و کئورئے لمبا شتين. مئے هيال ات بلکين اوْدا يهودياني زگر و ذوائے جاگهے بيت. هموْدا نشتين و گون لهتين جنينا که په زگر و ذوايا آتکگ انت، هبرا گلايش بوتين. ١٤ جنيناني نياما، ليديه نامين هُداثرسين جنينه هم گون ات که تياتيرَهے شهرئے مردمے ات و جَمورنگين گران کيمتین گد بها کنوکه ات. آپولسئے هبران گوش دارگا ات که هُداوندا آيئے دلئے چم پچ کرتنت و آييا پولسئے هبر مَتنت. ١٥

ليديها گون وتي لوگن سجهين مردمان پاكشودي كرت. پاكشوديا رند، آيا دزبندي كرت و گوشت: ”اكن شما منا هداوندين ايسائ هكين منوگر زانيت، گزا بيايت مني لوگا بداريت.“ ليديا گون وتي بازين گوشگا مارا مئنت.

پولس و سيلاس بنديجاها

(۱۶) يک روچه ما زگر و ذوائ جاگها رنوگا اتين، مؤلد ديسين. مؤلدا چئ پر ات که چه آيئ زورا گئيب گويي كرت و چه اشيا په وتي هداوندان بازين زر و مالي گئت. (۱۷) آ، پولس و مئ رندا آتک و په کوگار گوشگا ات که ”اے مردم، برزين ارشئ هداي هزمتكار انت و شمارا رگينگئ يک راهئ سوچ دئنت.“ (۱۸) آيا تان باز روچا انچش گوشان كرت. گدسرا، پولس دلريش و بيزار بوت، چكي تريت و گون چا گوشتي: ”من ترا په ايسا مسيئه ناما هکم دئان که چه اشيا در کپ.“ هما دمانا چن چه آيا در آتک. (۱۹) وهده مؤلدئ هداوندان ديست که آيانی نپ و گئئ اُميت هلاس بوت، گزا آيان پولس و سيلاس گيت، گشان كرت و بازارا، شهرئ مستراني کرا برنت. (۲۰) کازيانی ديما پيش کرتنت و گوشتش: ”اے مردم يهودی انت و مئ شهر جيزه و پليندي کنگا انت. (۲۱) ما رومی اين و اے مارا انچين دود و رييدگ تاليم ديگا انت که آيانی منگ و کار بندگ په ما رئا نه انت.“ (۲۲) اے دگه مردم هم گون بوت و پولس و سيلاسئ ديما اوشتانت. شهرئ مستران پرمان دانت که پولس و سيلاسئ پچان بگشنت و آيان لئ بجننت. (۲۳) چه بازين لئ و گئا رند، بنديجاها برت و بندش کرتنت. بنديجاھئ نگهپانش پرمان دات که آيانی نگهپانيا شر دلگوش بکنت. (۲۴) همئ هکمئ سرا، بنديجاھئ نگهپانا بنديجاھئ توک توکی کوٹيا برنت و آيانی پاد کُنْبند کرتنت.

(۲۵) شينيم، پولس و سيلاس چيلئ تھا ذوا کنان، هدايا ستا کنگا انت. اے دگه بنديگ گوش دارگا انت. (۲۶) آناگت، مزنين زمين چنڈے بوت که بنديجاھئ

بُږد، سُرگ و جُمبگا لگت. هما دمانا، سَجْهِيْن دروازگ پچ بوتنت و جِيْلِيَانِي زمزِيل بُتکنت. (۲۷) جِيْلِيْ نِگْهِيَان، چه وَابا پچ لَرزت و آگه بوت، دِيستی که بَنديجَاهِيْ سَجْهِيْن دروازگ پچ اَنت، گُمَانِي کرت که کْنِيدي تَتکگ و شتگَاَنت. نون په وت کُشِيَا زَهْمِي کُشت. (۲۸) بله پوْلُسَا تَوَار کرت و گوشت: ”وتا تاوان مدْئِي، ما سَجْهِيْن وتي جاگْهَا اِيْن.“ (۲۹) جِيْلِيْ نِگْهِيَانا چراگْهِي لَوْت و تچانا بَنديجَاهِيْ تَوکا شت و گوْن درْهگا پوْلُس و سِيلاسْئِي پادان کِيت. (۳۰) آ چه جِيْلا در کرتنت و گوشتي: ”او واجْهَان! مَن په وتي رَکْگا چي بکنان؟“ (۳۱) اِيَان پَسْئُو دات: ”هُداونديْن ايسْئِي سَرا ايمان بيار گْرا تئو و تئِي لَوگْئِي سَجْهِيْن مَرْدَم رَکْيت.“ (۳۲) اِيَان هُداونديْن ايسْئِي و شِيْن کُئو په اِيَا و اِيِيْ لَوگْئِي سَجْهِيْن مَرْدَمَان رَسِيْنَت. (۳۳) شِيْئِي وهدا، پوْلُس و سِيلاسِي گوْن وت برتنت و اِيَانِي ئِيْ شُشتنت. آ و اِيِيْ لَوگْئِي مَرْدَمَان هما دمانا پاکشودِي کرت. (۳۴) رندا اِيَا وتي لَوگا برت و ورگ دانت، اِيِيْ جند و اِيِيْ لَوگْئِي سَجْهِيْن مَرْدَم، چه اِيِيْ هُداوَابَوْرِيَا گل و شادان بوتنت.

(۳۵) دومي روچا، کازيان وتي کاردار جِيْلِيْ نِگْهِيَانِي گُورا راه دانتنت که ”اے مَرْدَمَان يله بدْئِي.“ (۳۶) جِيْلِيْ نِگْهِيَانا پوْلُس هال دات و گوشت: ”منا چه کازيانِي نِيْمْگا پَرْمَان رَسْتگ که شمارا يله بدْئِيَان. پَمِيْشکا شما په وْشِي و سَلامْتِي برئوِيْت.“ (۳۷) پوْلُسَا پَسْئُو دات: ”ما رومي باشنده اِيْن، بله اے شَهْرِيْ مَسْتَرَان، مارا بے هُکْمِيْ بُرْگا شَهْرِيْ مَرْدَمَانِي دِيْمَا جَنايْنْتگ و جِيْل کرتگ. نون، آ چِيْرکايِي مارا چه جِيْلا کَشْک لَوْتنت. چُش نَبِيْت، بايد اِنْت پاد وت هَمدا بِيَايْنَت و مارا در بکننت.“ (۳۸) کارداران، اے پَسْئُو په کازيان رَسِيْنَت. وهدے سَهِيْگ بوتنت که آ دويْن رومي باشنده اَنت، تُرْسَتِش. (۳۹) نون وت اِيَانِي کِرا اَتکنت و چه اِيَان پَهْلِيْ اِش لَوْت و مِنتوار بوتنت که چه اے شَهرا برئونت. (۴۰) چه بَنديجَاهَا در

آیگا رَند، پولس و سیلاس لیدیّه لؤگا شتنت و گون باورمندان گند و نندش
کرت، دلبدی ایش دانتت که وتی ایمانے سرا مهر و کاہم بوشتنت و پدا چه
پیلیپیئے شهرا در کیت و شتنت.

تسالونیکيئے شورش

(۱) پولس و سیلاس، چه امپپولیس و اپولونیّه شهراں گوستنت و
تسالونیکیا آتکنت، یهودیان اودا کنیسّه هست ات. (۲) پولس وتی هیل و آدتئے
سرا کنیسّه شت و تان سئے شبتئے روچا چه پاکین کتابان گون آیان گپ و ثرائی
کرت. (۳) آیا گون بازیں بیان و مهرین دلیلان پدر کرت که مسیه باید انت سگی
و سوری بسگیت، بمریت و پدا چه مردگان جاه بجت. گوشگا ات: ”اے ایسا که
آییئے بارئوا من شمارا سهیگ کنگا آن، اے هما مسیه انت.“ (۴) چه یهودیان
لهتین، انچش هم چه آهداثرسین یونانیان و دگه مزینن رُمبے چه نامدارین
جنینان، اے هبر په دل متنت و پولس و سیلاسه همراه بوتنت. (۵) بله یهودیان
گون پولس و سیلاسا هسد کرت. چه بازارا لهتین لات و لوپرین مردم مچ کرت،
رُمبے جوړینت و شهرئے تھا شورش کرت. آیان، پولس و سیلاسه شوهاز و
مردمانی مچیئے دیمآ آرگا، یاسونئے لؤگئے سرا ارش برت. (۶) بله وهده
ندیستنیش، یاسون و دگه لهتین باورمندین براتش گپت و گران کنان شهرئے
مسترانی جرگه پيش کرتنت. آ په کوگار گوشگا آنتت: ”اے مردمان، دنیا په سر
زرتگ و نون ادا آتکگ انت. (۷) یاسونا هم وتی لؤگا برتگ انت. رومئے کئیسرئے
ناپرمانیا کنت و گوشنت دگه بادشاهے هست که نامی ایسا انت.“ (۸) چه اے
هبرانی اشکنگا، مردم و شهرئے مستران ثرست و دلتپرکه بوتنت. (۹) چه یاسون
و آییئے همراهان زمانتش گپت و یله ایش دانتت.

پولس و سیلاس، بیریه شهرا

١٠) اَنچُش که شپ بوت، براتان پولس و سیلاس بیریهه شہرا راہ دانتت.

اودئے رسگا، یهودیانی کنیسہا شتنت. ١١) اے شہرئے یهودی چہ تسالونیکئے شہرئے یهودیان واہگدارتر آنتت. آیان، پہ هُب و هُدوک هُدائے هبر مَنت و هر رُوج پاکین کتابش وانتنت و پَت و پولش کرت تان بزاننت بارین پولسئے هبر راست آنت یا نه؟ ١٢) چہ آیان بازینیا باور کرت و دگہ بازین نامدارین یونانی مردین و جنینے هم باورمند بوت. ١٣) وهده تسالونیکئے یهودی سهیگ بوتنت که پولس بیریهه شہرا هُدائے هبرا شنگ و تالان کنگا انت، همودا شتنت، مردمش شورینت و شہرا آشوپش پاد کرت. ١٤) گڑا، براتان اشتاپی پولس تئیا با برت و رسینت، بله سیلاس و تیموتاووسا بیریها داشت. ١٥) پولسئے همراهین رُکست کنوک، گون آیا تان آتنے شہرا آتکنت. چہ پولسا اے پرمانش گپت که سیلاس و تیموتاووس و تا زوت آیینے کرا برسینت، نون پر ترنتت.

پولس، آتنے شہرا

١٦) وهده پولس، آتنے شہرا په سیلاس و تیموتاووسئے آیگا وداريگ و رهچار آت، آیا دیست که شہر چہ بٹان پُر انت. باز گمیگ و دلرنج بوت. ١٧)

پمیشکا کنیسہا شت و گون یهودی و درکنومین هُدائرسین مردمان گند و نندی کرت. بازارئے چارراهے سرا هم گون رهگوزین مردمان هر رُوج گپ و ثرائی کرت.

١٨) اودا، لهتین اپیکوری و استوییکی پیلسوپ گون آیا دپ کپت. چہ آیان، لهتینا گوشت: ”اے پوتار چہ گوشگا انت؟“ دگہ لهتینا گوشت: ”گوشیگا، بیگانگین هُدایانی جارا پرینگا انت.“ آیان، پمیشکا اے هبر کرت که پولس، ایسا و مُردگانی جاہ جنگے وشین مستاگا تالان کنگا آت. ١٩) آیان پولس، ”اریوپاگوسا“ برت و گوشتش: ”بوت کنت ما بزانین اے نوکین تالیم که تئو دئیے چہ انت؟“ ٢٠)

تئی هبر مئے گوشان آجب آنت و ما اِشانی مانایا زانگ لوئین. ٢١) آتنے ملکی

و درملکی سَجَّهین مردمان، اَبید چه اے کارا دگه کارے نیست ات که بنندت و نوکین هال و جاورانی بارنوا گپ و ثران بکننت و بشکننت.

(۲۲) نون پولس، آریوپاگوسئ دیوانجاها اوشتات و ثرانی کرت: ”او اتنئ

جَهمنندان! من گندگا آن که شما باز دین دُستین مردم ایت. (۲۳) وهده شهرئ سئیل و سئوادا در کپتان، بازی بُت و کُربانجاھن دیستنت، آیانی تھا یک آنچین کُربانجاھے هم دیستن که اودا نبشتگ ات: ’په هما هُدا یا که زانگ نبوتگ.‘ هما هُدا که شما آییَا اَنگت زنايت بله آییَا پرستش کنیت، من هما هُدا ی بارنوا گون شما ثران کنان. (۲۴) آ هُدا هما انت که اے دنیا و اشیئ تھے سَجَّهین چیزِی اَد

کرتگ انت. آ وت، زمین و آسمانئ هُداوند انت، پمیشکا آییَا مردمانی دستئ جوژ کرتگین پرستشگاهان جاگه نیت. (۲۵) آ په انسانئ هچ چیزا وازمند نه انت و هچکس په آییَا هزمتے کرت نکنت، چیا که آ وت هرگسا زند و ساه بکشیت و انسانئ اے دگه لوٹ و گرزان هم سرجم کنت. (۲۶) آییَا دنیائ سَجَّهین مردم چه یگیا پیدا کرتگ و سَجَّهین کئوم و کُئم دنیائ چارین کُندان تالان کرتگ انت. آیانی دئور و باریگ و هند و جاگهانی مرز و سیمسری هم، پیسرا گیشینتگ انت، (۲۷) تان مردم هُدا یا شوهاز بکننت و بلکین آییَا در بگیجنت، بله راستی ایش انت که آ چه ما هچکسا دور نه انت. (۲۸) ’چیا که مئ زند، جُزگ و هرکت و هستی چه هماییا انت.‘ آنچش که چه شمئ جندئ شائران لهتینا گوشتگ: ’ما هم آییئ پُشید این.‘ (۲۹) اگن ما هُدا ی پُشید این، گزا نباید انت ما هُدا یا گون شهر، نگره و سِنگا اَد

(۳۰) کرتگین بُتان همدور بکنین که مردمان گون وتی هیال و هنرا جوژینتگ انت. هُدا، چه انسانئ پیسریگین زمانگانی اے نازانتیا سر گوشتگ، بله نون آ هر جاگه هرگسا پرمان دئیگا انت که تئوبه بکنت. (۳۱) چیا که آییَا یک روچه گیشینتگ که آ روچا دنیائ سَجَّهین مردمانی کرتگین کاران گون انساپ دادرسی و داوری کنت و په اے مکسدا یگے گچینی کرتگ. هُدا یا آ پمیشکا چه مُردگان زندگ کرت که په هرگسا اے هبرئ راستی پگا بیت.

٣٢) وهدے آيان پولسے اے هبر اشكت كه هدا مُردگان پدا زندگ كنت، لهتينا آيئې سرا ملنډ و مسكرا كرت، بله دگه لهتينا گوشت: ”اے بارئوا دگه برے مارا گيشتر سرپد كن.“ ٣٣) گزا پولس، چه ديوانا در آتك. ٣٤) لهتين مردما آيئې هبر مَنَت و ايسائے سرا باورمند بوت. چه باور كنوكان يگے، آريوپاگوسے ديوانے باسكے آت كه آيئې نام ديونيوسيوس آت و يگ جنينے كه نامى داماريس آت و گون آيان دگه لهتين هم گون آت.

پولس، گرنتے شهرا

١) رندا، پولس چه آئنے شهرا در آتك و گرنتے شهرا شت. ٢) اودا گون اكوپلا نامين يگ يهودييا دچار كپت كه پنتوسے دمگا پيدا بوتگات و گون وتي جنين پريسكيليا چه ايتاليائے ملكا گرنتے شهرا نوكي آتكات. چيا كه رومے كييسر كلوديوسا پرمان داتگات كه سجهين يهودي چه رومے شهرا در بكپنت. پولس آيانى لوگا شت. ٣) اكوپلا و پريسكيليا هم پولسے دنولا گدان دوچ آنت. پميشكا پولس همايانى كرا منت و گون آيان همكار بوت. ٤) هر شبتے روچا، پولسا كنيسها گون يهودي و يونانيان گپ و ثران كرت و آيانى باورمند كنغے جُهدا آت.

٥) وهدے سيلاس و تيموتاووس چه مكدونيهآ آتك و گون پولسا هور بوتنت، آهدائے هبرانى شنگ و تالان كنگا دزگت و گلایش آت. آيا په يهوديان پدر كرت و گوشت: ”ايسا هما مسيه انت.“ ٦) وهدے يهوديان پولسے هبر نمُنتنت و آاش بد و رد گوشت، پولسا وتي گورے كباہ در كرت و آشهرے دنز آيانى ديما چنډنت و گوشتي: ”من وتي كار كرتگ. نون شمے هون شمے وتي گردنا انت و من بيميار آن. چه اد و رند، هداے هبرا دركئوماني نيما شنگ و تالان كنان.“ ٧) گزا، چه آيانى كنيسها در آتك و تيتيوس يوستوس نامين هداثرسين

مردیئے لوگا شت. آییئے لوگ، کنیسَهئے کَشَا اَت. (۸) کنیسَهئے مسترئے نام،
 کریسپس اَت. آییا گوَن وتی لوگئے سَجَهیَن مردمان، هُداوندیَن ایسائے سرا باور
 کرت. کُرنتئے شهرئے دگه بازیَن مردم هم گوَن پولسئے هبرانی اِشکنگا، باورمند
 بوتنت و پاکشودی اِش کرت.

(۹) یِک شپے، هُداوندیَن ایسا، پولسئے شَبینا اَتک و گوشتی: ”مُثرس، منی
 مستاگا شنگ و تالان کنان کن. بیتتوار مبیء. (۱۰) هچگس ترا دست نجت و تاوان
 دات نکنت چیا که من تئی پُشت و پناه آن. اے شهره منی باورمند باز اَت.“ (۱۱)
 گُزا، تان یِک سال و شش ماها همودا داشتی و مردمی هُدائے هبر سوَج داتنت.

پولس، گلیوئے هکدیوانا

(۱۲) آ وهدا که گلیو اکایهئے دَمگئے والی اَت، یهودی مُچ بوتنت و پولسئے سرا
 اُرُش و همله اِش برت، گپت و هکدیوانئے دیما پیشش کرت. (۱۳) گوشتش: ”اے
 مرد، چه موسائے شَریتئے راهه اِثَن، مردمان هُدائے پرستش کنگا هُج کنت.“ (۱۴)
 وهده پولسا هبر کنگی اَت، گلیوا دیَم گوَن یهودیان کرت و گوشتی: ”او یهودیان!
 اگن اے مردا مئیارے یا مزنیَن رَدیَن کارے بکرتیَن، من شمئے هبر گوَش
 داشتگ اَت. (۱۵) بله شمئے جیژده، لَبز و نام و شمئے یهودی شَریتئے بارنوا اِنت،
 پمیشکا شما بزانیَت و شمئے کار. من اے کارانی تها پاد مان نکنان.“ (۱۶) آییا مردم
 چه هکدیوانا دُئا در کرتنت. (۱۷) گُزا، آیان کنیسَهئے نوکیَن مستر سوستینس گپت
 و هکدیوانئے دیما لُت و کُت کرت. بله گلیوا اِشیئے سرا هُج دِلگوَش ندات.

پولس، اَنتاکیهه پَر تَریت

١٨ پولسا کړنتے شہرا انگت بازین روچے گوازینت و رندا براتی رُکست کرتنت، بوجیگا نشت و سوریہا راہی بوت. پریسکیلا و اکویلا آیئے ہمراہ آنتت. چه کنکریہئے بندنا بوجیگئے سوار بئیگا پیسر، آیا و تی مود چت و گونڈ کرتنت، چیا آکول کہ آیا په هدائے ناما کرتگ آت، نون وهدی گوستگ آت. ١٩ وهدے ایپسُسئے بندنا رستنت، پولسا و تی ہمراہ پریسکیلا و اکویلا یله دانت و وت کنیسہا شت و گون یهودیان گپ و ثرانی کرت. ٢٠ آیان دزبندی کرت گیشترین وهدے بجلیت، بله پولسا نمئت. ٢١ چه آیان رُکستی گپت و گوشتی: ”اگن هدائے رزا بیت، دگه برے شمئے کرا کایان.“ گزا بوجیگیا نشت و چه ایپسُسا در آتک. ٢٢ مان کنیسریہا ایر آتک و اورشلیما شت و چه اودئے کلیسائے گند و یندا رند، پدا اُنتاکیہا شت.

پولسئے سیمی مستاگی سپر

اپولس

٢٣ پولس اُنتاکیہا کمے وهدا مهتل بوت و پدا چه اودا در آتک و گلاتیہ و پریجیہا تر و تاب کنان، گون مریدان گند و یندی کرت و آیانی ستک و باوری مهر و ریډگ کنان کرت. ٢٤ هما وهدا اپولس نامین یک یهودیے ایپسُسئے شہرا آتک کہ اسکندرہا پیدا بوتگ آت، وانده و هبرزانتے آت و پاکین کتابان شر بلد آت. ٢٥ آیا هداوندئے راہئے بارئوا تالیم گپتگ آت و مردمان گون هب و هډوناکی، شریئے سرا ایسائے بارئوا هبر کنگ و تالیم دئیگا آت، بله آیئے زانت، یهیا ئے پاکشودیئے بارئوا آت و بس. ٢٦ آیا په دلیری کنیسہا و تی هبرانی درشان بنگیج کرت. وهدے پریسکیلا و اکویلا آیئے هبر اشکتنت، و تی لوگا برتیش و هدائے راهش شریئے سرا سوچ دات. ٢٧ اپولسا کہ اکایهئے رنوگئے شور کرت، گزا

ایپیسسئې شهرئې براتان دلبډی دات و په اوډئې مریدانېش نبشت که آییا په دلگرمی وښاتک بکننت. وهدې آپولس اوډا رست، اوډئې هما مردمی باز کُمک کرتنت که چه هډائې رهمت و برکتا ایمانېش اورتگات، (۲۸) چیا که آییا سجھینانی دیمّا گون یهودیان گپ و ثران کرت و آیانی باوری گون مھرین دلیلان پروشت. اے ډولا، چه پاکین کتابانی نبشتانکان پیښی داشت که ایسا، هما مسیه انت.

پولس، ایپیسسئې شهر

(۱) هما زمانگا که آپولس کُرنتا ات، پولس هم چه ملکئې نیامی هند و دمگان گوزان، ایپیسسئې شهر اتک و رست. اوډا لهتین مریدی دیست. (۲) چه آیان جُستی گیت: ”وهدې شما ایسا مسیهئې سرا باور کرت، پاکین روہ شمارا رست؟“ پَسوِش دات: ”نه، ما اے هم نه اِشکتگ که پاکین روہ هست انت.“ (۳) گوشتی: ”گرا شما چوینن پاکشودی کرتگ؟“ پَسو داتش: ”یہیائې پاکشودی.“ (۴) گوشتی: ”یہیائې پاکشودی، گناہانی پشومانیئې پاکشودی ات. یہیایا وت گون مردمان گوشتگ ات: ”هما گسے که چه من و رند کئیت، بزان ایسا، شما هماییئې سرا باور کنیت.“ (۵) چه اے هبرئې اِشکنگا رند، آیان هداوندین ایسائې ناما پاکشودی کرت. (۶) پولسا وتی دست آیانی بډا جت و پاکین روہ آیانی دلا پُترت، نون آنوکین زبانان هبر کنگا لگنت و پیگمبری اِش کرت. (۷) آ، کساس دوازده مردم اتنت.

(۸) پولس تان سئې ماها کنیسها شت و اتک و بے ترس و بیما هډائې بادشاهیئې بارنوا گون مھرین دلیلان هبر و ثرانې کرت. (۹) بله چه آیان لهتین سرکش و یاگی بوت و آییئې هبرش نُررت و مردمانی دیمّا ”اے راهش“ بد و رد گوشت. پمیشکا پولسا وتا چه آیان یک کرا داشت. مریدی زرتنت و هر روچ مان

تيرانوس نامين مردیئے تالارا گپ و ثرانا ات. (۱۰) تان دو سالا همے کاری کرت و اے ڈئولا په آسیائے دمگئے سجھین مردمان، یهودی و یونانیان هم، هداوندئے هبر رسینگ بوت. (۱۱) هدايا چه پولسئے دستا آجبین مؤجزه پیش داشت. (۱۲) هر دزال و گدے که آييا بلگتین و په نادراهانیش پر بمشتین، آوش و ذراه بوتنت و جنان، گنوک یله کرتنت.

(۱۳) یهودی ساهرانی یک ٹولیا شهر په شهر تر و گرد کرت. په چکاسا، جیانی سرا هداوندین ایسائے نامش گپت و گوشتش: ”من شمارا هما ایسائے ناما هکم دیان، که پولس آيئے بارئوا گواجارگا انت.“ (۱۴) یهودیانی یک مزین دینی پیشوای که نامی اسکوا ات، آيئے هپت بچگان اے کار کرت. (۱۵) پلیتین روها آ پسو دانت و گوشتی: ”ایسایا من زانان، پولسا هم پجاه کاران، بله شما کئے ایت؟“ (۱۶) همے مردا که جن پر ات، کپی کرت و آیانی چکا کپت. سرزور بوت و آ جاندر و ئپی، چه آ لوگا تتکت. (۱۷) چه اے هالے اشکنگا، ایسئسئے شهرئے سجھین مردمان، یهودی و یونانی دوینان، باز ترست و هداوندین ایسائے نامش ستا و سنا کرت. (۱۸) بازیئے که باورمند بوت، مردمانی دیم و تی پیسریگین سلین کارش متنت. (۱۹) لهتینا که پیسرا جادوگری کرتگات، و تی جادوگری کتاب و دپتر آورت و مردمانی دیم سوتکت. وهده سوتکگین کتابانی کیمتے هسابش گشت، زانگ بوت که پنجاه هزار درهمئے کتاب بوتگاتنت. (۲۰) اے ڈئولا، هداوندئے هبر گون گیشترین زور و واکه شنگ و تالان بوت.

ایسئسئے شهرئے شورش

(۲۱) چه اے کارانی سرجمیا رند، پولسا و تی دلا شور کرت مکدونیه و اکایهئے دمگان گوزان، اورشلیما برئوت. گوشتی: ”چه اودئے رئوگا رند، منا آلم، رومئے

شهر هم گندگی انت.“ (۲۲) آيا چه وتى كُمكن كاران دو مردم، تيموتاووس و اِرسْتوس مَكْدونيَّا رنوان كرتنت و وت كمّے وهد گيشتر آسيائے دَمگا مهتل بوت. (۲۳) هما وهدا اِپيُسُسے شهرا ”اے راهئے“ بارنوا مزين شورشے چست بوت. (۲۴) شورش اے دُولا بوت كه اِپيُسُسے شهرا ديميثريوس نامين زَرگرے هست ات كه آيا اِرتيميسے زيارتجاهئے نگرهين دُتك جوژينت و بها كرت. چه اے كارا، شهرئے هنرمندان بازين زَر و مالے گت. (۲۵) آيا، شهرئے سَجّهين هنرمند و اے پيشهئے مردم لوُت و مچّ كرتنت. گوَن آيان گوشتي: ”او واجهان! انچش كه شما زانيت، اے كار مئے هستؤمنديئے سرچمگ انت. (۲۶) بله شما وت اِشكتگ و ديستگ، اے مردا، پولسا، نه تنها اِپيُسُسے، كمّ و گيش سَجّهين آسيائے دَمگئے بازين مردمے گمراه كرتگ و گوشت كه مئے دستاني اُد كرتگين هُدا، په هچّ دابا هُدا نه انت. (۲۷) نون ترس تنها اے نه انت كه په مردمان مئے كار كمشرپ بيت، ترس اِش انت كه مئے مزين هُدا اِرتيميسے زيارتجاهئے مزي گار بيت و آ، كه آسيائے دَمگ و سَجّهين دنيا آيا پرستش كنت، وتي شان و شوكتا باهينيت.“

(۲۸) وهدے مچيئے مردمان اے هبر اِشكتنت، سكّ زهر گپنتنت و په كوگار گوشتش: ”اِپيُسُسے هُدا، اِرتيميس مزن انت.“ (۲۹) اے پئما سَجّهين شهرا شورش چست بوت. مردمانى مچي، كوگار كنار شهرئے مئيدانجاها شت. آيان پولسے دو همراه كه آيانى نام گايوس و اريسْتراكاس ات و مَكْدونيّهئے مردم اتنت، گيت، كَشكان كرت و گوَن وت برتنت. (۳۰) پولسا مچيئے تنها رنوگ لوُت بله آييئے شاگردان نه اِشت. (۳۱) تنتنا آسيائے دَمگئے لهتين مسترا هم، كه پولسے دوست اتنت، په آيا كلنو راه دات و دزبندى كرت كه شهرئے مئيدانجاها مرئوت. (۳۲) اوډا باز شور و اَرهؤر ات، هرگسا يك چيرّے گوشت. بازينيا اے هبر هم نزانت كه آچيا ادا اتكگ و مچّ بوتگ انت. (۳۳) يهوديان، اِسكندر نامين مردے ديما كرت و چه مچيا هرگسا آبيارا هُكمے دات. دستى شهار دات كه چپّ و بيتئوار ببت، تان

مردمانی دیمّا گون وتی هبران یهودیانی دیمپانیا بکنت. (۳۴) بله وهده مچیئ
مردمان زانت که آیهودیئ، گزا پدا همگت و همتئوار بوتنت و تان کساس دو
ساهتا جاک و کوگارش کرت و گوشتش: ”ایسئسئ هدا، آرتیمیس مزن انت.“

(۳۵) گزا، شهرئ مَنشیا مچی آرام کرت و گوشتی: ”او ایسئسئ مردمان!
سجھین دنیائے مردم زانت که ایسئسئ شهر، مزین هدا آرتیمیس زیارتجائے
نگهپان انت، که آیئ نکش چه آسمانا ایر آتکگ. (۳۶) نون که هرگس اے هبرا
مَنیت، شما آرام بیئت و په اشتاپی هچ کارے مکنیت. (۳۷) اے دوین مردم که شما
گپتگ و ادا اورتگ انت، اشان نه چه زیارتجاها چیزے پلتگ و نه مئے بانکین
هدا ایش بیشرپ کرتگ. (۳۸) اگن دیمیتريوس و آیئ هُرمندان گون کسِیا جیڑھے
هست، هکدیوانئ دروازگ پچ انت و والی هم هر وهدا هست انت، برئونت و وتی
جیڑھا پیش بکنت. (۳۹) اگن دگه هبرے هست، باید آیا شهرئ سرکاری دیوانا
بیارنت تانکه گیشینگ بیت. (۴۰) چه مروچيگین سرگوستا، تُرس ایش انت مئے
سرا شورشگریئ بُهتامما بجننت. اگن چش بیت، مارا په مروچيگین شورشا هچ
پسئوے نیست.“ (۴۱) آیا اے هبر کرتنت و مچی ای پروشت.

پولس، دیم په مكدونيّه و یونانا

(۱) ایسئسئ شهرئ شورشے هلاسیا رند، پولسا آ شهرئ مرید لوئت و دلبڈی
دانت، گزا چه آیان رُکستی گپت و دیم په مكدونيّه راه کپت. (۲) چه آ هند و
دَمگان که گوست، گون وتی هبران، باورمندی بازین دلبڈی دانت. رندا آتک و
یونانا رست. (۳) اوډا تان سئ ماها مهتل بوت. گون بوجيگیا سوريهئ رئوگا
پیسر، یهودیان په آیا پندلے سازت، پمیشکا چه مكدونيّه راه پر ترگئ شئوری
کرت. (۴) آیئ همراه ایش انت: پیروسئ چک سوياتروس که بیریهئ مردمے

آت، اړيستړکاس و سکوئدوس که تسالونیکيئې مردم آتنت، گایوس که درېهئې
 مردمې آت، تیموتاووس، تیکیکوس و ثروپیموس که آسیائې دمگئې مردم آتنت.
 ۵ آ چه ما پېش کپنت و ثرواسئې شھرا شتنت. همودا په مئې آیگا رهچار
 بوتنت. ۶ بېهمیرېن ننگئې ائیدا رند، ما چه پیلپیئې شھرا بوجیگیا سوار بوتین
 و پنچ روچا رند، ثرواسا آیانی کړا آتکین و تان هپت روچا همودا داشتین.

وړناے زندگ بیت

۷ هپتگئې اولی روچا، په نانئې چنډ چنډ کنگا هوړیگا نشتگ آتین و پولسا
 گون باورمندان ثران کرت. دومی سباها آرنوگی آت، پمیشکا تان شپنیم هبری
 کرت. ۸ هما برزادی بانا که نشتگ آتین، بازیڼ چراگئې روک آت. ۹ پولسئې
 هبرانی وهدا، یوتوکوس نامین وړناے دریگئې دیا نشتگ آت. واینگ بوت،
 کوچنډگا لگت و واب کپت. چه لوگئې سئیمی تبکا جهلاد کپت و مړت. مردمان
 آیئې جوڼ چست کرت. ۱۰ پولس ایړ آتک، آیئې نیمگا جهل بوت، گلایشی کرت
 و گوشتی: ”مثرسیت، ساهی مان انت.“ ۱۱ گړا برزاد شت، نانی چنډ چنډ کرت و
 وارت، رندا گون آیان وتی گپ و ثرانی تان گورباما دیم برت و پدا چه اوډا در
 کپت و شت. ۱۲ آ وړناش، زندگ و ذراه آیئې لوگا برت و آیان مزین تسلا و
 دلبډیے رست.

دیم په میلیتوسئې بندنا

۱۳ ما بوجیگا سوار بوتین و چه پولسا پیسر، آسوسئې شھرا شتین که چه
 اوډا آییا گون وت بزورین. پولسئې واهگ اش آت که ثرواسا بگر تان آسوسا
 هُشکيا سپر بکنت. ۱۴ وهدئې آسوسئې شھرا گون آییا دچار کپتین، گړا بوجیگا
 سوارن کرت و میتیلینیئې شھرا آتکین. ۱۵ چه اوډا دومی روچا کیوسئې

جَزيرهُن دِيما اَتك و رَسْتين. سِيْمي رُوچا، ساموسئ بَندين و چارمي رُوچا
 ميليتوسئ شهر اَتكين. (١٦) پولُسئ شُور اَت، اِيِيُسئ شهر ا هچ مه اوشتيت،
 تانكه آسيائ دَمگا باز مهتل مبيت. آيا اِشتاپ اَت كه اگن بوَت كنت پُنْتيكاستئ
 ائييدئ رُوچا اورشليما ببيت.

گُون اِيِيُسئ كماشان پولُسئ ثران

(١٧) پولُسا چه ميليتوسئ شهر، په اِيِيُسئ كليسائ كماشان گُلو راه دات و
 ا وتي كِرا لوُتنت. (١٨) كماش كه اَتكنت، گُون آيان گوشتي: ”شما وِت زانِيت چه
 هما اولي رُوچا كه من آسيائ دَمگا پاد اير كرتگ، چه پئِما وتي زِنْد گُون شما
 گوازيِنتگ. (١٩) من ارس ريچان و په بيكبري و درييشي هداوندئ هزمتكاري
 كرتگ و يهودياني پندلاني سؤبا بازين سكي و سؤري سگتگ. (٢٠) وِت زانِيت،
 شمئ نپ و سوتّا هرچه كه مني دستا بييگي بوتگ من كرتگ و هداي گُلو په
 شما، مچياني تها و لوگ په لوگ اورتگ و سر كرتگ. (٢١) من يهودي و يوناني،
 دوين پنت و سؤج داتگانَت كه چه وتي ردين كاران تئوبه بكننت، هداي راها
 بگرت و مئ هداوندين ايسائ سرا ايمان بيارنت. (٢٢) انون گُون پاكين روئئ
 رهشونيا اورشليما رثوان. نزانان اوډا گُون من چه بييگي انت. (٢٣) بله اِشيا زانان
 كه پاكين روه منا هر شهر اِييشگويي كنگ و گواهي دئِگا انت، كئيد و بند و سكي
 و سؤري مني ودار و انتزارا انت. (٢٤) منا په وتي ساه و زندا پرواه نيست، مني
 يگين واهگ اِش انت كه وتي دنور و باريگا په سر برسيِنان و هداوندين ايسائ
 داتگين كارا سرجم بكنان، بزبان هداي مهر و رهمئئ مستاگا برسيِنان.

(٢٥) نون زانان، من كه هداي بادشاهيئ وشين مستاگ په شما اورتگ و
 رسيِنتگ، چه شما هچكس پدا منا نگنديت. (٢٦) پميشكا مروچي شمارا په راستي

و دلجمى گوشان که شمئى هچگسئى هوڼ منى گردنا نه انت. (۲۷) چيا که من په
 شما هډائى سجھيڼ واهگانى رسينگا هچبر چک و پد نبوتگان. (۲۸) شما وتى جند
 و وتى رمگئى سجھيڼ باورمندانى هئالداريا بکنيت که پاکيڼ روها شمارا آيانى
 نگهپان کرتگ. هډائى کليسائى شيانکى و نگهپانيا بکنيت، هما کليسا که هډاوندين
 ايسايا گوڼ وتى هوڼا په بها گيتگ. (۲۹) من زانان چه منى رڼوگا رند، دروکيڼ
 گرک شمئى نياما کايڼت و رمگئى سرا رهم نکنت. (۳۰) تنننا شمئى وتى نياما هم
 انچيڼ مردم پاد کايڼت که راستيڼ هبران پرشت و پروش کننت تانکه مريدان
 وتى نيما بگشنت. (۳۱) پميشکا هزار بيت و يات بکنيت که تان سئى سالا، من
 شپ و روچ په شما گريټگ و شمارا ډاه داتگ.

(۳۲) نون شمارا هډا و آييئى پرمهر و رهمتيڼ هبرانى سپرده کنان که آ هبر
 شمارا مهر داشت کننت تان هوڼ گوڼ سجھيڼ هډائى پلگارتگيڼان ميراس بريت.
 (۳۳) منا چه گسيا هچ چيزيئى تماه و لالچ نبوتگ، نه شهر و تنگوئى، نه نگره و
 زرئى و نه گد و پوشاکئى. (۳۴) شما وټ زانيټ که من گوڼ وتى اے دستان کار
 کرتگ، وتيگ و وتى همکارانى زلورت و گرز وټ سرجم کرتگ انت. (۳۵) من شمارا
 درور و نمونه پيش کرتگ که شما هم منى ډولا وتى دستان کار ببنديت و کار
 بکنيت و وار و بزگان کومک بدئيټ. شما چه هډاوندين ايسائى اے هبران بيټرانگ
 مبيت و مشموشيټ که آيا گوشت: 'چه زورگا، دئيگ بهتاورتر انت.' (۳۶) چه اے
 هبرانى هلاسيا رند، پولس کونډان کيت و گوڼ سجھيڼان هوڼ ډوايى کرت. (۳۷)
 سجھيڼان پولس گلايش کرت، چگت و باز گريټش. (۳۸) آ گيستر په اشيا گميگ
 اتنت که پولسا گوشتگ ات: 'شما پدا منا نگنديټ.' گزا تان بوجيگا رسيټش.

ديم په اورشليما

١) وهدے ما چه آيان جتا بوتين، بوجيگا سوار بوت و تچكاتچك ديم په كاسے جزيرها آتکين. دومی روچا رودسے جزيرها رستين و چه اودا پاتارائے شهرها شتین. ٢) اودا مارا يك بوجيگے دست كپت كه پينيكيها رئوگی آت. ما همه بوجيگا سوار بوت و راه گپتين. ٣) وهدے بوجيگ دريايا رئوان آت، چه دورا كبرسے جزيره، چپين پهنا تا گندگ بوت، چه اودا گوزان، سوريها، سورئے بندنا رست و چه بوجيگا اير كپتين، چيا كه اودا بوجيگا بار اير گيجگی آت. ٤) ما اودے مرید شوهاز كرتنت و تان هپت روچا آيانی كرا جلتين. آيان، چه پاكين روھے نيماگا گون پولسا گوشت كه اورشليما مرئوت. ٥) بله وهدے اودا مے جلگے روچ هلاس بوتنت، ما پدا وتی سپر بندات كرت. سجھين باورمند گون وتی جن و چكان مے همراھيا چه شهرها دن، تئياب دپا آتكنت. اودا ما سجھين كوندان كپتين و ذوان كرت. ٦) چه يكدوميا ركست بئيگا رند، ما بوجيگا سوار بوتين و آ وتی لوگان پر ترنت.

٧) چه سورئے بندنا سپر كنان پتولماييسے شهرها آتك و چه بوجيگا اير كپتين. اودا هم ما گون باورمندان گندك كرت و يك روچے آيانی گورا داشتين. ٨) اے دگه روچا چه اودا در آتك و كنيسريھے شهرها رستين. اودا ما مستاك ديوکين پيليپسے لوگا داشت كه چه هما هپتينان يگے آت. ٩) آيبا چار نشتگين جنين چك هست آت كه پئيگميریے سوگاتش چه هدائے نيماگا رستگ آت. ١٠) آ لهتين روچا كه ما اودا اتين، آگابوس نامين نبيے چه يهوديها آتكگ آت. ١١) مے گندكا آتك، پولسے لانكبندي زرت، وتی دست و پادی بستنت و گوشتی: ”پاكين روه گوشت: ”اورشليمي يهودی اے لانكبندي هدابندا گرت و همه پئيما كه من وتا بستگ، همه پئيما آبيے دست و پادان بندنت و دركئومانی دستا دينت.“ ١٢) آبيے هبرانی اشكنگا رند، ما و آشهرے مردمان گون پولسا دزبندي و متتگيری كرت كه اورشليما مرئوت. ١٣) بله پولسا گوشت: ”چيا شما گريوييت و مني دلا

پروښيت؟ من بند بئگا پل، اورشليما، په هداوندین ایسائے نامیگی وتی زندے
ندر کنگا هم تئیار آن. (۱۴) وهدے ما پولس مَینت نکرت، گژا گوشتین: ”هرچے
که هداوندے رزا انت، هما دُولا بیت“ و بیتنوار بوتین.

(۱۵) چه آروچان و رند، ما وتی اُرد و بُنگ بست و دیم په اورشليما راه گپتین.
(۱۶) چه کئیسریهئے شهرا لهتین مرید مئے همراه بوت، آیان مارا په دارگ و مهمان
بئگا مناسون نامین باورمندینے لوگا برت. آ چه ایسائے اولی مَؤگران ات و بیها
کبرسیه ات.

پولس، اورشليمی شهرا

(۱۷) وهدے اورشليما رستین، براتان مارا گوڼ واهگے وشاتک کرت. (۱۸) دومی
روچا، پولسے همراهیا ایسائے برات آکوبے گند و نندا شتین. کلیسائے سَجْهین
کماش همودا انت. (۱۹) تئیارجوژیا رند، پولسا په سرجمیا گوشت که هدايا چه
آییے هزمتان په درکئومان چه کرتگ. (۲۰) وهدے آیان اے هال اِشکتنت، هدايے
شگرش گپت. نون گوڼ پولسا گوشتش: ”او برات! تنو سهیگ ائے که هزاران
یهودی ایسائے سرا باورمند بوتگ و سَجْهین موسائے شَریتئے سرا په دل و سِتک
پابند انت. (۲۱) بله لهتینا تئیی بارئوا گوڼ آیان گوشتگ که تنو آ سَجْهین یهودی
که درکئومانی نیاما نشتگ انت سوچ دئیی که موسائے شَریتا یله بدئینت و وتی
چُگان سُنْت مکنائینت و مئے اے دگه دود و ربیدگانی سرا کار مکننت. (۲۲) نون
شور چه انت؟ ما چه بکنین؟ آلما چه تئیی ادئے ایگا سهیگ بنت. (۲۳) پمیشکا
انچش که ما گوشین، هما دُولا بکن. مئے کِرا چار مردم هست که آیان گوڼ هدايا
کولے کرتگ. (۲۴) تنو همایانی همراهیا برئو و گوڼ آیانی پاک و پلگاریئے رسما
هور ببئ. آیانی کُربانیگئے دلوتانی کیمتا هم تنو پُر کن، تانکه آ وتی سران
بساینت. اے دُولا هرگس زانت که تئیی بارئوا آیانی اِشکتگین هبر دروگ

٢٥ بوتگ أنت و تئو وتی زندا شریته سرا گوازیڼگا ائې. بله ما هما درکئومین باورمندانی سرا نبشتگ که مئې هُکم آیانی بارئوا چے انت. چه بُتانی ناما کُربانیگ کرتگین گوشتا، چه هوئے ورگا، چه مُردارین دَلوتانی گوشتا و چه زنا و بیڼنگیا پهریز بکننت. ٢٦ پولسا آ چارین مردم زرتنت و اے دگه روچا گوڼ آیان هوړیگا، پاک و پلگاریئې رسمی سرجم کرت. پدا مزین پرستشگاها شت تان پلگاریئې روچانی سرجم بیگئې جارا بجنټ، که هما روچا چه آیان هر یگئې کُربانیگ هم هیرات کنگ بیت.

پولسئې دزگیر کنگ

٢٧ آیانی پلگاریئې هپتین روچ سرجم بیگی انتت که آسیائې دمگئې لهپتین یهودیا پولس مزین پرستشگاها دیست. مردمش شوریننت، پولسش گپت و ٢٨ کوگارش کرت: ”او اسرائیلیان! بیایټ مارا کُمک بکنیت. اے مرد، پولس هما انت که هر جاگه گوڼ هرگسا، مئې کئوم و موسائې شریټ و هدائې اے پاکین لوگئې هلاپا تالیم دنت. انون هم درکئومین یونانی مردمی مزین پرستشگاها اورتگ و هدائې پاکین لوگی پلټ کرتگ.“ ٢٩ آیان اے هبر پمیشکا کرت که پیسرا پولسش گوڼ ثروپیموسا، که ایپسئې شهرئې نندوکه ات، اورشلیمئې بازارا دیستگات. گمانش کرتگات که پولسا، ثروپیموس مزین پرستشگاها اورتگ. ٣٠ سجھین شهره شورشے چست بوت، سجھین مردم چه هر نیمگا تچانا آتک و مچ بوتنت. پولسش گپت و چه مزین پرستشگاها دُنا در کرت و هما دمانا پرستشگاهئې دروازگش بند کرتنت. ٣١ پولسش کُشگی کرتگات که رومی لشکرئې مسترا هال رست سجھین اورشلیمه شورشے کپتگ. ٣٢ آییا هما دمانا وټا، سپاهیگ و آپسرانی همراهیا په مردمان رسینت. وهده مردمان لشکرئې مستر و سپاهیگ دیستنت، پولسئې لټ و کُشش بس کرت. ٣٣ لشکرئې مستر پولسئې کُرا آتک، دزگیری کرت و پرمانی دات گوڼ دو زمزیلا ببندنتی. چه مردمان

جُستی گپت که ”اے کئے اِنْت و مئاری چے اِنْت؟“ (۳۴) مردم باز کوگار کنگا اَتنت، هرگسا آییئے بارئوا چیژے گوشت، پمیشکا لشکرئے مستر چه راستین جاورا سرپد نبوت و هُکمی کرت که پولسا کلاتا ببرنت. (۳۵) وهده پولس کلاتئے پدانکان رست، چه مهلوکئے زهر و هژما سپاهیگ آییئے بڈ کنگا ناچار بوتنت، (۳۶) چیا که مهلوک آییئے رندا کوگار کنان، گوشان اَت: ”اشیا بکش.“

(۳۷) هما وهدا که سپاهیگ پولسا کلاتا برگا اَتنت، آییئا گوَن رومی لشکرئے مسترا گوشت: ”منا مؤکل دئیئے گوَن تئو هبرے بکنان؟“ لشکرئے مسترا جُست کرت: ”زانا، تئو یونانی زبانا بلد ائے؟“ (۳۸) اچه، تئو هما مسری نه ائے که نوکی شورش کر تگات و چار هزار یاگیین مردمی گوَن وت گیابانا برتگات. (۳۹) پولسا درائنت: ”انه، من یهودیے آن و کیلیکیهئے دمگئے نامیین شهر ترسوسئے مردمی آن. منا بل که گوَن اے مردمانی مچیا کمے هبر بکنان.“ (۴۰) لشکرئے مسترا مئت، پولس اَتک و کلاتئے پدانکانی سرا اوشتات و گوَن دستئے سُرینگا مردمی بیتئوار کرتنت. وهده مردم بے تُرک و تئوار بوتنت، گزا پولسا گوَن آیان اِبرانی زبانا هبر کرت و گوشتی:

پولسئے تران

(۱) ”او پت و براتان! منا اے هگا بدئیئت که شمئے دیما وتی دیمپانیا بکنان.“
 (۲) وهده مردمان دیست که آ اِبرانی زبانا گوَن آیان هبر کنگا اِنْت، گیشتر بیتئوار بوتنت. آییئا گوشت: (۳) ”من یهودیے آن و منی پیدائشئے جاگه، کیلیکیهئے دمگا، ترسوسئے شهر اِنْت، بله منی رست و ردوم همدا اورشلیما بوتگ. گاملیل منی استاد بوتگ و مئے پت و پیرکانی سرجمین شریت من چه هماییا در برتگ. په هدا و آییئے رزایا باز واهگدار و هُدوناک بوتگان، اُنچش که مروچی شما هُدوناک ایت. (۴) من ’اے راهئے‘ مئوگر آزار داتگ و کُشگی هم کرتگ اِنْت، مردین

وَه مردینِ اَنَت، جنینِ هم گپتگ و بندی کناپتگ اَنَت. (۵) مسترینِ دینی پیښوا و سَجھینِ کماشانی دیوان منی بارئوا گواهی دات کنت. آیان په دَمشکئِ یهودی براتان منا کاگد داتگات تان اوډا برئوان، اوډئے باورمندان بگران و په سِزا دئیگا اورشلیما بیاران.

(۶) راه، وهده دَمشکئِ شهرئِ نزیکا رستگ اَتان، نیمروچئے وهدا اناگت چه اسمانا منی چپ و چاگردا ثرندين رُژنئے درپشت. (۷) زمينا کپتان و تئوارے اِشکثن که منا گوشتی: 'شاوول، او شاوول! تئو چیا منا آزار دئیے؟' (۸) من جُست کرت: 'او واجه! تئو کئے ائے؟' پَسئوی دات: 'من ایسا ناسیری آن، هما که تئو آييا آزار دئیے.' (۹) منی همراهان رُژن دیست، بله هما که گوڼ من هبر کنگا اَت، آيیئے تئوارش نه اِشکت. (۱۰) جُستن کرت: 'او هداوندا! من چه بکنان؟' هداوندا منا پَسئو دات: 'پاد آ، دَمشکئِ شهره برئو، هما سَجھینِ کار که ترا کنگی اَنَت، اوډا ترا گوشگ بنت.' (۱۱) همراهان منا دستا گپت و دَمشکئِ شهره برت، چیا که چه هما ثرندين رُژنئے گندگا منی چماني رُژنایی شتگات.

(۱۲) اوډا هَنانیا نامین یک مردے اَت که هدادوست و شَریتئے پابند اَت و سَجھینِ جَهمندینِ یهودیانی نیاما و شنامین مردے اَت. (۱۳) منی کِرا اَتک و اوشتات و گوشتی: 'او منی برات شاوول! تئی چماني رُژنایی پر بترات و مئیم بکنائے.' هما دمانا منی چم پدا رُژنا بوتنت و من آ دیست. (۱۴) گُرا هَنانیا یا گوڼ من گوشت: 'مئے پت و پیرکانی هدا یا ترا گچین کرتگ تان آيیئے رزایا بزائے، آيیئے "پاک و نیکینا" بگندئے و آيیئے تئوارا چه آيیئے جندئے دپا بَشکنئے.' (۱۵) باید انت په سَجھینان وتی اِشکتگین و دیستگینانی گواهی بدئیے. (۱۶) نون چیا مهتل ائے؟ پاد آ، ایسائے ناما بگر، پاکشودی بکن که چه وتی گناه و میاران پاک و پلگار ببئے.

١٧ رندا وهدے اورشليما آتكان، يك روچے په ذوايا مزنيں پرستشگاها شتان،
 ذوائے وهدا منا شبيّن و إلهامے رست. ١٨ ايسا مسيهن ديست كه منا گوشتي:
 'زوت كن. چه اورشليما در كپ، چيا كه ادئے مردم مني بارئوا تئیی گواھيا نمّنت.'
 ١٩ من گوشت: 'او هداوندا! وه زانت كه من هر جاگه، گنيسهان شتگان و تئیی
 باورمند جتگ و جيل كناينتگانت. ٢٠ اے هبرا هم زانت كه وهدے تئیی شهيد
 استيپانئے هون ريچگ بوت، من همودا اوشتاتگ آتان و په آيئے كُشگا رازيگ آتان
 و آيئے هونيگاني گد و پچاني نگهپان آتان.' ٢١ پدا هداونديں ايسايا منا گوشت:
 'برئو، چيا كه من ترا دورين هند و دمگان دركئوماني كرا راه ديان."

چه پولسا جُست و پُرس

٢٢ مردم تان همينچكا پولسئے هبران گوش دارگا آنت، بله اے هبري كه كرت
 نون كوگار كرت و گوشتش: "اے مرد كُشگ و گار كنگ بيت كه زند نكرزيت." ٢٣
 آيان كوگار كرت، وتی گورئے كباہ و جامگش گشتنت و هاكشانی اش كرت. ٢٤
 رومي لشكرئے مسترا پرمان دات كه پولسا كلاتا ببرنت، شلاك بجننت و چه آييا
 جُست و پُرس بكننت تان زانگ بيت مردم چيا آيئے سرا كوگار كنگا آنت. ٢٥
 وهدے پولسش په شلاك جنگا بست، آييا همودا چه اوشتاتگين آپسرا جُست
 كرت: "من رومي باشنده آن. كانونا، اے رئاو انت كه شما بے هكمئے برگا رومي
 باشندهيا شلاك بجنيت؟" ٢٦ وهدے آپسرا اے هبر اشكت، لشكرئے مسترئے كرا
 آتك و گوشتي: "او واجه! تئو چه كنگا ائے؟ اے مرد رومي باشنده." ٢٧
 لشكرئے مستر، پولسئے كرا شت و جُستی كرت: "بگوش، په راستي تئو رومي
 باشنده ائے؟" پولسا پسئو دات: "هئو، من رومي باشنده آن." ٢٨ مسترا
 گوشت: "من په رومي باشنده بئيجا بازين زرے داتگ." پولسا دراينت: "من چه
 پيدائشا رومي باشنده آن." ٢٩ آ سپاهيگ كه چه پولسا جُست و پُرس كنگا

آنت، هما دمانا چه آيا پُشتا كِنزتنت. وهدے لشكرئے مستر سريد بوت كه پولس رومي باشنده و آيا بند كنايتنگ، وت هم ثرستی. (۳۰) لوثتي شَرّ بزانت يهودي پولسے سرا چُونين بُهتامے جنت، پميشكا دومي روچا پولسي چه بنديجاها در كرت و پرماني دات يهودياني مزنيں ديني پيشوا و سروكاني ديوانے سجهين باسك ديوانا بنندنت. گُرا پولسي آورت و آياني ديما پيش كرت.

پولس يهودي سروكاني ديوانے ديما

(۱) پولسا سروكاني ديوانا نندوكين باسكاني نيماگا تچكاتچك چارت و گوشت: ”او براتان! من تان مروچيگين روچا وتي زند گون پاك و پلگارين جبين و وجدانے په هُدايے رزايا گوازينتگ.“ (۲) اے هبرا و رند، مسترين ديني پيشوا هَنانايَا پولسے پهنا تا اوشتاتگين مردم پرمان دانت كه آييے ديا شهمات جنت. (۳) گُرا پولسا گوشت: ”هُدا ترا جنت، او اِسپيتي پر مُشتگين ديوال! تنو شريتے رهبداني رندگيريا مني ميار و بيميارِيے گيشينگا ادا اے، بله اے كارے بدلا گون مني شهمات جناينگا شريتے رهبندان پُروشگا اے.“ (۴) پولسے كُشا اوشتاتگين مردمان گون آيا گوشت: ”ترا لَج نكت هُدايے نامينتگين ديني پيشوايَا بے اَرَت كنيے؟“ (۵) پولسا پَسُو دات و گوشت: ”او براتان! من نزانتگ كه اے، هُدايے نامينتگين مسترين ديني پيشوا انت. چيا كه نبشته انت «وتی كنومے پيشوايَا بَد و رَد مگوشتيت.“

(۶) پولس سهيگ ات كه سروكاني ديوانے لهتين باسك، سدوكي و لهتين پريسي انت، پميشكا آيا په بُرزتئواري درَاينت: ”او براتان! من پريسيے آن و مني پت و پيرك هم پريسي بوتگ انت، مروچي اے هكدِيوانے ديما پميشكا اوشتارينگ بوتگان كه مني باور و اُميت انت كه هُدا مُردگان پدا زندگ كنت.“ (۷) اُنچش كه آيا اے هبر كرت، سروكاني ديوانے پريسي و سدوكي باسكاني نيما

جيڙهه پاد آتڪ و ديوان دو بهر بوت. (۸) سدوكياني باور اِش اِنت كه مُردگ پدا زندگ نبت و نه پريشتگ هست و نه روہ، بله پريسي اے سَجھينان مَنت. (۹) باز جاك و جيك بوت و پريسياني شريتے لهتين زانوگرا په نمنگ گوشت: ”ما په اے مردا هچ مئيارے نگنديں، بلکين يک روہ يا پريشتگيا گون اِشيا هبر کرتگ.“ (۱۰) وهده آياني نياما اَر و جنجال گيشتر بوت، لشكرے مسترا تُرست، چو مبيت پولسا بجننت و چنڊ چنڊ بکننت، پميشكا سپاهيگي پرمان دانت كه جهلاد برنونت، پولسا چه آياني نياما په زور در بکننت و کلاتا ببرت.

(۱۱) هما شيا هداوندين ايسا پولسے ديما آتڪ و اوشتات. گوشتي: ”او پولس! دلا مزن کن، انچش كه تئو اورشليمے شهرا په مني مستاگا شاهدي داتگ، همے دئولا رومے شهرا هم ترا شاهدي دئيگي اِنت.“

پولسے کوشارينگے سازش و پندل

(۱۲) دومي سباها، لهتين يهوديا پندلے جوړينت و وت مانوتا سئوگندش وارت كه تان پولسا مگشنت، نه آپ ورنټ و نه ورگ. (۱۳) پلينډ و پتنه ساچوڪين مردم چه چلا گيشتر اتنت. (۱۴) مزنين ديني پيشوا و كنومے كماشاني كرا شتنت و گوشتش: ”ما په دل سئوگند وارتگ كه تان پولسا مگشين هچ نوريں. (۱۵) پميشكا شما گون سروكاني ديوانا هوړيگا، لشكرے مسترا بگوشت كه آپولسا شمے كرا بياريت. گون لشكرے مسترا شمے نيمون اے ببيت كه شما پولسے بارئوا گيشتر زانگ و جست و پرس كنگ لوټيت. ما تئيار اين، رسگا پيسر، راها آيبا كشين.“

(۱۶) بله پولسے گهارزاتك كه چه اے پندلا سهيگ بوت، کلاتا شت و پولسي سهيگ كرت. (۱۷) پولسا يک رومي پئوجي آپسرے لوټ و گوشتي: ”اے ورنايا

وتی مسترئے کړا بر که ایشیا چیزے گوشتگی انت. (۱۸) آيا وړنا وتی مسترئے کړا برت و گوشتی: ”منا کئیدیڼ پولسا لوټگ و گوشتگ که اے وړنایا تئی کړا بیاران، چیا که ایشیا گون تئو چیزے گوشتگی انت.“ (۱۹) لشکرئے مسترا وړنایا دست گپت و یک کړے برت و جست کرت: ”ترا گون من چوڼین هبرے هست؟“ (۲۰) آيا گوشت: ”لهتین یهودیا شئور کرتگ که ترا بگوشت باند پولسا دیوانئے دیم پيش بکنئے، په اے شئورا آيانی نیمون ایش انت که آ پولسئے بارئوا گیشتر جست و پرس کنگ لوټنت، (۲۱) بله تئو آيانی اے هبرئے منگا تئیار مئے، چیا که چه آيان چل مردما گیش، راها پولسئے سرا اړش کنگ و آییئے کشا تئیار انت. آيان سئوگند وارتگ که تان پولسا مکشت، نه آپ ورنه و نه ورگ. آ تئیار نشتگانته و وداریک انت که تئو آيانی واهگا بمئے.“ (۲۲) لشکرئے مسترا وړنا رُکست کرت و گوشت: ”هچکس سهیگ مبيت که تئو منا اے هال داتگ.“

پولس، دیم په کئیسریها

(۲۳) گړا لشکرئے مسترا دو آپسر لوټ و گوشتنت: ”دو سد پئیدگین سپاهیگ، هپتاد اسپسوار و دو سد نئیزهبندین سپاهیگ تئیار بکنیت که انشپی، ساهت ئها کئیسریها برئونت، (۲۴) په سواریا، پولسا اسپ هم بدئیته تان آيا په وشي و سلامتی، والی پیلکسئے کړا برسینت.“ (۲۵) لشکرئے مسترا، رومی والیئے ناما یک کاگدے هم اے دئولا نبشت:

(۲۶) ”چه کئودیوس لیسایسئے نیمگا په شریدارین والی پیلکسئے ناما:

سلام و دروت!

(۲۷) اے مرد، یهودیان گپتگات و آيا کُشگی انت. بله وهده من سهیگ بوتان

که آ رومی باشندَهه، گُڙا گُون سپاهيگ شتان و من چه آياني دِستا رَكِيَت. (۲۸)
 من لَوُت بزانان که اے مردئے سرا چُونِيَن بُهتامے جنت، پمِيشکا آياني سِرَوُکاني
 ديوانئے دِيما پِيش کرت. (۲۹) سهيگ بوتان که آييا وتي شَرِيَتئے جِيژْهاني سرا
 مِياريگ کنگا اَنَت و آييا هِچ چُشِيَن کارے نکرَتگ که کئيد و بند، يا مَرکئے سِزاوار
 بِيَت. (۳۰) وهْدے منا هال رَسْت که په آيِيئے کُشگا پندلے سازگ بوتگ، هما دمانا
 تئِيي گُورا راهُن دات. من، هما مردم که آيِيئے سرا بُهتام جنت، پرمان داتگ اَنَت
 که گُون آييا وتي اَرَا تئِيي دِيما پِيش بکننت.

(۳۱) گُڙا سپاهيگان، پرمائے سرا، هما شپا پولس چه اورشليما زرت و
 اَنَتِيپاثرِيئے شِهرَا رَسِيَت. (۳۲) دومي رُوچا، اسپ سوارِيَن سپاهيگش پولسئے
 همراهيا رِئوان دانت و وت کلاتا پَر تَرَتنت. (۳۳) کئِيَسَرِيَهئے رَسگا، آيان کاگد آ
 دَمگئے والي پِيلِيکُسا دات و پولسش آيِيئے دِيما پِيش کرت. (۳۴) کاگدے وانگا رَند،
 واليا چه پولسا جُست کرت: ”تئو کجام دَمگئے مردمے ائے؟“ پَسئوي دات: ”من
 کِيلِيکِيَهئے دَمگئے مردمے آن.“ (۳۵) گُڙا گُون پولسا گوشتي: ”وهْدے تئِيي سرا
 بُهتام جنوْکِيَن مردم کانت، من تئِيي و آياني هبران وت گوْش داران.“ گُڙا آييا
 سپاهيگ هُکم کرتنت که پولسا هما کلاتا بَرنت که هيروديس بادشاها بستگ و
 هموْدا آيِيئے نِگهپانيا بکننت.

پِيلِيکُسئے دِيما پولسئے پِيش کنگ

(۱) پنچ رُوچا رَند، يهودياني مِستَرِيَن ديني پِيشوا هَنانيا گُون کئومئے لهتِيَن
 کماش و تِرَتولُس نامِيَن وکيلِيا کئِيَسَرِيَهيا شت، تان پولسئے سرا وتي بستگِيَن
 بُهتام والِيئے دِيما پِيش بکننت. (۲) وهْدے پولس آرگ بوت، تِرَتولُسا والِيئے دِيما
 پولسئے سرا بُهتام اے دئولا پِيش کرت: ”مَرَاهدارِيَن والي پِيلِيکُس! شما اے
 سِرْدُگارا اِيْمَنِيَن دئور و باريگے اُورتگ و چه وتي دورچاري و کارزانتيا، په اِدئے

مردمان ګېهودی کار کناښتګ. (۳) پمیشکا ما هر جاه و هر کجا تئیی باز مئتوار
 این. (۴) من ګیشین هبر کنگ و ترا دلسیاه کنگ نلوټان، بله په ګستری ګوڼ تئو
 دزبندی کنان که مئ یګ و دو هبرا ګوش دار و مارا وتی مئتوار بکن. (۵) ګپ ایش
 انت که اے مرد، پولس، مزنین پلینڈ و پتنهسازے و سرجمین دنیائے یهودیان
 شورینیت. ناسری نامین یګ ناراهین ټولییے سروکے. (۶) چه ایشان و ابید، مزنین
 پرستشگاهے بیهرمتی کنگے چن و لانچی هم کرتګ ات که ما ګیت. (۷) لوټین
 اییا وتی شریتے سرا میاریګ بکنین، بله لشکرے مستر لیسایا، په زور چه مئ
 دستا پچ ګیت و برت. پمیشکا ما، آییے بڈ و بهتام جنوک، تئیی کرا راه دیګ
 بوتګین. (۸) نون تئو وت اییا جست و پرس بکن، هما بڈ و بهتام که ما آییے سرا
 جتګ انت، آیانی راستیا سهیګ ببے. (۹) یهودی هم ګوڼ اییا همئتوار بوتنت و
 ګوشتش: ”هرچه که یرتولسا ګوشتګ، همه پیما انت.“

پولس وتی دیمپانیا کنت

(۱۰) نون والی پیلکسا پولسے نیمګا ایشاره کرت که آ وتی هبران بکنت. پولسا
 ګوشت: ”من زانان باز سال انت که تئو مئ یهودی کئومئ دادرسیا کنگا اے،
 پمیشکا په دلجمی وتی بیمیاریے پدَر کنگا ګوڼ تئو هبر کنان. (۱۱) اګن تئو
 جست بکنئے ګرا زانئے که دوازده روچا ګیشتر نګوستګ که من په پرستش کنگا
 اورشلیم شتګان. (۱۲) مزنین پرستشګاها، منا هچګسا ګوڼ یګیا په جیرّه و دچاکا
 ندیستګ، شهر و کنیسهان هم مردم نشورینتګ انت. (۱۳) اے بڈ و بهتامان که انون
 منی سرا جنت، تئیی دیمآ آیانی راستیا پدَر کرت نکنت. (۱۴) بله تئیی دیمآ اے
 هبرا مټان که ’اے راهے‘ رندګیر و مټوک آن که مردم اییا ناراهین دینی ټولے
 ګوشت. وتی پت و پیرکانی هُدايا پرستش کنان و هرچه که تئورات و نبیانی
 کتابان نبشته انت، من آیانی باورمند آن. (۱۵) من هم، همایانی ډولا، چه هُدايا

۱۶) اُمیتوار آن و دلجم آن که سَجَّهین مُردگ، نیکیڼ و بدین، پدا زندگ بنت. پمیشکا، مُدام جُهدَ کنان که گون هُدا و سَجَّهین مردمان منی جَبین و وجدان پاک و پلگار بیت.

۱۷) نون لهتین سالان و رند، پر ترّت و اورشلیما آتکان، تان هما هیراتان که منا په کُمک کنگا گون آنت وتی کئوما برسینان و گربانیگ هم بکنان. ۱۸) وتا پاک و پلگار کرتگات که آیان منا مزین پرستشگاها دیست، نه مردمانی مچی و میژیه هستات و نه هم آشوپ و بلوایه. ۱۹) بله آسیائے دَمگئے لهتین یهودی همودا ات، اگن آیان گون من جیژھے هستات، آتئی کِرا بیاتکیننت و منا میاریگش بکرتین. ۲۰) چه اے مردمان جُست کن، وهدے من یهودیانی سروکانی دیوانئے دِیما پیش کنگ بوتان، آیان په من چه میارے راست و پدَر کرت، ۲۱) ابید چه اے یگین هبرا که من اودا جار جت و گوشت: 'من پمیشکا اے هکدیوانئے دِیما اوشتارینگ بوتگان که گوشتگ آئن: "هُدا مُردگان پدا زندگ کنت."'

۲۲) اے هبرانی اِشکنگا رند، پیلِکسا، که "اے راهئے" بارئوا زانتکار ات، هکدیوانئے دادرسی دِیما نبرت و گوشتی: "وهدے لشکرئے مستر لیسپاس کئیت، هما وهدا اے اَر گیشینگ بیت." ۲۳) گرا، یک پئوجی آپسره پرمانی کرت پولسا انگت بدارنت، بله آیا گیشتر آسودگی بدئینت و آییئے دؤست و سنگتان هم چه آییئے گندک و هزمتکاریا مکن مکننت.

پولس، پیلِکسے دِیما

۲۴) لهتین روچا رند، پیلِکس وتی یهودیین زال دروسیلائے همراهیا آتک و پولسی هم لوئت و آورت. گون پولسا گوشتی: "ایسا مسیهئے سرئے باورمندیه بارئوا چه تئو گیشتر اِشکنگ لوئان." ۲۵) بله وهدے پولسا هک و انساپ،

پهريزکاری و جُست و پُرسئے آيوکين روچئے بارئوا هبر کرت، گڙا پيليکسا ترست و گوشتي: ”اتون تنو برئو، وهده دزگت نبوتان، ترا پدا لوټان.“ (۲۶) آميتوار ات بلکين پولس آيا چيزکے زر لالچ دنت، پميشکا باز رندا لوټ و آورتی و گون آيا گپ و ثرائی کرت.

(۲۷) دو سال همے دابا گوست و پيليکسے جاگها، پورکيوس پستوس والی بوت. پيليکسا په يهوديانی رزا کنگا، پولس بنديجاها داشت.

پولس، پستوسے ديما

(۱) والی پستوس، اے دمگے رسگا سئے روچا رند، چه کيسريها ديما په اورشليما شت. (۲) اوډا، مزنين دينی پيشوا و يهوديانی سروکان آيئے ديما پولسے سرا بهتام جت و (۳) دزبندی اش کرت که آيان وتی منتوار بکنت و پولسا اورشليما راه بدنت. شئورش کرتگات که پولسے آيگے وهدا، راهآيئے سرا ارش بکنت و بگشنتی. (۴) پستوسا پسو دات: ”پولس کيسريها بنديگ انت، منا وت په همے زوتان همودا رئوگی انت.“ (۵) چه شما لهتين مستر و کماش منی همراهيا همودا بيئت، اگن آيا مئيار و گناهے کرتگ گڙا همودا آيئے سرا بهتام بجنيټ.

(۶) هشت تان ده روچا گون آيان ندگا رند، پستوس کيسريها پر ترټ. دومی روچا آيا هکديوان کرت و هکمی دات که پولسا بيارت. (۷) وهده پولس اش آورت، چه اورشليما آتکگين يهودی آيئے چپ و چاگردا مچ بوتنت و آيئے سرا بازين بهتامش جت، بله آيان چه آبهتامان يگے هم، راست پدر کرت نکرت. (۸) پولسا په وتی بيئمياریئے پدر کنگا دراينت: ”من په يهودی شريت و مزنين پرستگاه و په رومے کيسرا، هچ ډولوين رد و نارهبندين کارے نکرتگ.“ (۹)

بله پستوسا لوټت يهوديان وتی مټتوار بکنت، پمیشکا چه پولسا جُستی کرت: “تئو اورشلیمے رټوگا رزا اے، که من هموډا هکديوان بکنان و اے اژا بگیشینان؟”

(۱۰) پولسا گوشت: “من رومے کئیسرے هکديوانے دیم اؤشتاتگان. منی دادرسی باید همدا بیت. انچش که تئو وت شر زانے من په يهوديان هچ ميار و گناه نکرنگ. (۱۱) اگن من انچين ميارے بکرتين که مَرکے سزایا هکدار بوتینان، گژا مَرکے سزائے سگگا هم تئيار بوتگ اتان، بله اگن منی سرا يهوديانی اے بْهتام راست نه انت، هچکس منا په کُشگا آیانی دستا دات نکنت. منا کئیسرے هکديوانا بیریت.” (۱۲) پستوسا گوڼ وتی سلاهاران شئور کرت و رندا گوشتی: “تئو کئیسرے هکديوانا پیشی لوټتگ، هموډا پیش کنگ بے.”

پولس، بادشاه اگریپاسے دیم

(۱۳) کمے روچان و رند، بادشاه اگریپاس وتی گهار برنیکئے همراهیا، په پستوسے مبارکيا کئیسریها آتک و (۱۴) تان بازين روچیا هموډا منت. پستوسا بادشاهے دیم پولسے بارئوا ثران کرت و گوشت: “منی کړا بندیگے هست انت که والی پيليکسا اشتگ. (۱۵) وهده اورشلیما شتگ اتان، يهوديانی مزین دینی پیشوا و کماشان آییے سرا بْهتام جت و منا گوشتش که میاریگی بکنان. (۱۶) من گوشتنت: رومیانی رْهبند اش انت، تان وهده کسیا بْهتام جنوکانی دیم وتی دیمپانیے موه دئیگ مبيت، آسزا دئیگ نبيت.” (۱۷) وهده آییے بْهتام جنوک ادا آتکنت، من آیانی اے اژے گیشینگا دیر نکرت، دومی روچا هکديوانا نشتان و پرمان دات که پولس پیش کنگ بیت. (۱۸) وهده بْهتام جنوک په هبر کنگا پاد آتکنت، آیانی بْهتام چش نه اتنت که من گمان کرتگات. (۱۹) اے مردے سرا آیانی بْهتام وتی چنده دینی هبر و ایسا نامین مرتگین مردیے بارئوا اتنت که پولس گوشت آزندگ انت. (۲۰) من سربتگ و هیران اتان که اے اژا چه پیما

بگیشینان؟ پمیشکا چه پولسا جُسٹن کرت که ’اورشليمئے رئوگا رزا ائے، تانکه اے اَر همودئے هکديوانا گیشینگ ببیت؟‘ (۲۱) بله پولسا لوٹت همدا بمانیت و کئیسر وت آییئے اَرّا بگیشینیت. پمیشکا من پرمان دات، تان وهده آييا کئیسرئے دربارا راه مدئيان، همدا دارگ ببیت.‘ (۲۲) اَگریپاسا گوشت: ”من وت اے مردئے هبران گوشت دارگ لوٹان.“ پستوسا گوشت: ”باندا تئو آییئے هبران اِشکنئے.“

(۲۳) دومی روچا، اَگریپاس و آییئے گهار برنیکی، گوَن مزینِ شان و شریپا، شهرئے پئوجی مَنسبدار و لهتین نامدارین سرؤکانی همراهیا، والیئے دیوانجاها آتکنت. پستوسا، پولسئے پیش کنگئے پرمان دات و پولس دیوانئے دیمّا آرگ بوت. (۲۴) پستوسا گوشت: ”او بادشاه اَگریپاس و دیوانئے نندوکین مردمان! اے مردا که شما گندگا ایت، اورشليم و کئیسرِیهئے شهرانی سَجْهین یهودیان اِشیئے سرا بازیئ بْهتامے جتگ و گوَن من کوگار کنان دَربندی اِش کرتگ که اِشیا بکوشارینان. (۲۵) منی زانگا، اِشیا چُشین مزینِ میار و گناهے نکرتگ که کُشگ ببیت، بله وهده اِشیا لوٹت که کئیسرئے هکديوانا پیش کنگ ببیت، گَرّا من شئور کرت رومئے شهر راہی بدئيان. (۲۶) نون منی دستا اِشیئے بارئوا پگائین چیزئے نیست که په کئیسرا بنبيسان. پمیشکا، من پولس په شما سَجْهینان و گیشتر په تئو، او بادشاه اَگریپاس، پیش کرتگ تان جُست و پُرسا رند، چیزئے په نبیسگا در بگيجان. (۲۷) چیا که اے بیسر و بُنین کارے، من یک بندیکیا دیم بدئيان بله آ بْهتامان که آییئے سرا جنگ بوتگ آنت، مَنبيسان.“

پولس وتا بيميار کنت

(۱) بادشاه اَگریپاسا گوَن پولسا گوشت: ”ترا وتی دیمپانیئے مؤه و مؤکل انت.“ پولسا دست بُرز کرت و په وتی بيمياریئے پَدَر کنگا هبرا لَگت و گوشتی: (۲) ”او شریدارین بادشاه اَگریپاس! من بْهتاوَرے آن که مروچی تئی دیمّا پیش

کنگ بوتگان تان چه يهودیانی سَجَهِین بَهِتَمان وتی دِیْمَپانیا بکنان. (۳) مَن زانان که تئو يهودیانی سَجَهِین دود و رِبیدگ و آیانی جیژْهان شَر زانئ. پمیشکا گون تئو پریات و دزبندی کنان، منی هبرانی سرا گون شَرین سبر و اویارے دِلگوش گور بکنئ.

(۴) سَجَهِین يهودی شَر زاننت که منی زند چه پیما بوتگ و منی کسانى و ورنایى وتی مردمانی گورا و رندا اورشلیما چون گوستگ. (۵) باز وهد انت که منا زاننت و اگن بلوئنت، اے گواهیا دات کننت که من پریسیه بوتگ و آیانی پابندترین دینی رُمبا گون بوتگان. (۶) نون، پمیشکا هکدیوانا آرگ بوتگان که هُدائے هما لَبز و کئولئے سرجم بئیکا دلجم و سدک آن که آييا گون مئے پت و پیرکان کرتگ. (۷) په همه لَبز و کئولئے سرجم بئیکئے امیتا، مئے يهودیانی دوازدهین گبيله شپ و روچ په دلستکی هُدایا پرستش کننت. او مژاھدارین بادشاه! يهودی پمیشکا منی سرا بَهِتَمان جنگا انت که من په همه کئولئے سرجم بئیکا سدک آن. (۸) او گوش داروکان! چیا اے هبرا مَنَت نکیت که هدا مُردگان پدا زندگ کنت؟

(۹) یک وهدے من هم باور کرتگات که ایسا مَسِیْهْ نامئے نمَنگ و آییئے مرید و مَنوگرانی آزار دئیگ، شَرین کارے. (۱۰) اورشلیما، همه کارا کنگا اتان. گون مزین دینی پیشوایانی اِهتیارا، چه هُدائے پلگارتگینان بازیئے، بندی کرتگ و مُدام آیانی کوشارینگا همشئور بوتگان. (۱۱) باز رندا سَجَهِین کَنیْسَهانی تها، من آ په کُپر کنگا هج کرتگ انت. منا بدواهی و کینگا اَنچش گنوک کرتگات که په آیانی آزار رسینگا، دئی شهران هم شتگاتان.

(۱۲) یک برے گون مزین دینی پیشوایانی سرجمین واک و اِهتیارا، دَمِشکا راهی اتان. (۱۳) او شریدارین بادشاه! نیمروچا همه راها، اناگت آسمانا چه روچا

رُژناترین شَهْمے دیسْتَن. هما رُژن منیگ و منی همراہانی چارین نیَمگان دُریشت.

(۱۴) ما سَجَّهین زمینا کپتین، تئوارے اِشکتن که اِبرانی زبانا منا گَوْشگا اَت:

’شاوول، او شاوول! تئو چیا منا آزار دئیے؟ تئو هما کایِگرین گوکئے پیما اے که شَتے توستک و تیزین سَجّا لگت جنت و وتا تاوان دنت.‘ (۱۵) من جُست کرت: ’او واجه! تئو کئے اے؟‘ هداوندا پَسُو دات: ’من ایسا آن، هما که تئو آیا آزار دئیے.

(۱۶) نون پاد آ، وتی پادانی سرا بوشت، من پمیشکا په تئو پَدَر بوتگان که ترا وتی شاهد و هزمتکار گچین بکنان، تان هرچه که چه من دیستگت و دیمترا گندے، په آیان گواهی بدئیے. (۱۷) ترا چه تئی جندے کئوما و چه درکئومان، که آیانی کِرا

ترا رئاوان دئیان، رَکینان. (۱۸) ترا پمیشکا آیانی کِرا راه دئیان، تان چمانش پچ بکنے. آ چه تهاریا رُژنایی نیَمگا بیانت و چه شئیتانے پُرزورین دستا دیم په هُدائے راها بترنت، تان گناهش پهل کنگ ببت و گوَن هما مردمان شریکدار ببت که چه منی سرے باورمندیا پاک و پلگار بوتگ انت.

(۱۹) او بادشاه اگریپاس! من چه آ آسمانی شَبینے مَنگا سر تاب ندات. (۲۰)

پیسرا دَمَشکے شهرے مردمانی نیاما، رندا اورشلیم و یهودیه سَجَّهین هند و دَمگانی مردمانی کِرا و گِرا درکئومانی گورا هم شتان و اے کَلو رسینت که چه وتی گناهان تئوبه بکننت و هُدائے راها پر بترنت و چه وتی کاران پَدَر بکننت که هُدائے راهش گپتگ. (۲۱) پمیشکا یهودیان منا مزین پرستشگاها گپت و کُشگے

جُهدش کرت. (۲۲) بله هُدایا منا تان مروچيگا کُمک کرتگ و نون ادا اوشتاتگان و مزن و کسان، سَجَّهینانی دیم گواهی دئیان. اے هبران که من کنگا آن، چه موسا و اے دگه نبیانی پیشگوئیان دَن نه انت، (۲۳) که مَسیه باید انت سکی و سوری بسگیت، بمریت و چه سَجَّهینان پیسر، چه مُردگان زندگ بیت، جاه بجننت و په وتی کئوم و درکئومان نور و رُژنے مستاگے جارا بجننت.

په اگریپاسے باورمند بئیکا، پولسے واهگ

٢٤ همداء پستوسا په بَرزتئوارى پولسئ هبرئ تها دئور كرت و گوشتى: ”او پولس! تنو بيسار ائى، تئى گيشين زانت و زانگا ترا گنوك كرتگ.“ ٢٥ پولسا دراينت: ”شرپدارين والى پستوس! من بيسار نه آن، اے چيز كه من گوشان راست و هوشمندين هبر انت. ٢٦ بادشاه اگريپاس وت اے چيزانى بارئوا شر زانت و من په دليرى اے هبران كنگا آن، چيا كه دلجم آن، آچه اے سرگويستان سهيگ انت، اے سجهين يك گوندين كلگ و كريا وه نبوتگان. ٢٧ مراهدارين بادشاه اگريپاس! ترا نبىانى سرا باور انت؟ هئو! من زانان كه ترا باور انت.“ ٢٨ گزا اگريپاسا گون پولسا گوشت: ”تئى هئىالا، منا گون وتى هبران چش زوت مسيهياني راها آورت كنئى؟“ ٢٩ پولسا پسئو دات: ”زوت يا دير، بله من چه هدايا همشيا لوئان كه ايوكا تنو نه، هرگس كه مروچى منى هبران گوش دارگا انت، منى دئولا باورمند ببىت، بله پادى زمزيلان مونت.“

٣٠ رندا بادشاه و گون آيبا والى، برنىكى و نشتگين مردم پاد اتكنت. ٣١ وهده در آيگا اتنت، وت مان وت گوشگا اتنت كه ”اے مردا چشين مزنين مياره نكرتگ كه جيل كنگ يا كُشگ ببىت.“ ٣٢ بادشاه اگريپاسا گون پستوسا گوشت: ”اكن اے مردا كئيسرئ هكديوانا پيشى ملوئتين، انون آزات كنگ بوتغات.“

پولس و رومئ سپر

١ وهده كرار بوت ما گون بوجيگا ايتاليايا برئوين، گزا پولسش گون دكه لهتين بنديگا، جوليوس نامين آپسريئ دستا دات، كه چه كئيسرئ لشكرا ات. ٢ ما بوجيگيا سوار بوت و راه كپتين كه آچه اذراميتينئ بندا اتكغات و آسيائ دمگئ اے دكه بندان رئوگى ات. تسالونيكئى شهرئ اريستركاس نامين مكدونيه هم، اے بوجيگا گون ات. ٣ دومى روچا، مئ بوجيگا سئيدونئ بندا ننگر دئور دات. آپسر جوليوس گون پولسا مهربان ات و اشتى كه پولس برئوت

گوڼ وتی دۆستان گندک بکنت و آییئ زلورتان پوره بکنت. (۴) چه اوډا پدا راه گپتین بله گوات مئ دیمّا ات، پمیشکا ما کبرسئ جزیرهئ کش گپت و ایرگواتا دیمّا رنوان بوتین. (۵) چه کیلیکیه و پمپیلیهئ زِرکِران گوزان، لیکیهئ دمگا، میرهئ شهرا آتکین. (۶) اوډا مئ پئوجی آپسرا دگه بوجیگه در گیتک که چه مسرئ شهر اسکندر یها آتکگ ات و ایتالیا رنواگا ات. آیا مارا هم بوجیگا سوار کرت. (۷) ما تان بازیڼ روچان مدان مدان دیمّا شتین و په هیلتئ کنیدوسئ بندنئ نزیگا آتک و رستین. نون گوات مئ دیمّا ات، پمیشکا چه کریتئ ایرگواتین پهنا تا سلموئنهئ کرا گوزان، دیمّا شتین و (۸) په سکی و سوریه ”زیبا“ نامین بندنیا سر بوتین که لاسیهئ شهرئ نزیگا انت.

(۹) بازیڼ وهدئ زوال بوتگ ات، تننا روچگئ ائید هم گوستگ ات و دریائے سپر باز ترسناک بوتگ ات، پمیشکا پولسا آ ډاه دات و هژار کرتنت، (۱۰) گوشتی: ”او واجهان! من انچش گندان که سکین بیمناک و تاوانبارین سپرئ مئ دیمّا انت، نه تهنا په بوجیگ و بوجیگئ بار و بنگا، په مئ زندا هم.“ (۱۱) بله پئوجی آپسرا پولسئ هبرانی سرا دلگوش دئیگئ بدلا، بوجیگئ هډا بند و ناهدائے هبر زرتنت. (۱۲) زمستانا آ بندن په دارگا شر نه ات، پمیشکا گیشترینانی شور همش ات که بوجیگ چه اوډا در بکپیت و اگن بوت کنت، آپینیگسئ بندنا و تا برسینت و زمستانا اوډا بگوازینت. پینیگسئ بندن، کریتئ یک بندن که دیمی چه شمال و جنوبا، مگر بئ نیمگا انت.

مزین توپان

(۱۳) وهدئ سُبکین زرباری گوات وش وشا کشگا لگت، گمانش کرت که نون آیانی دلئ مراد پوره بیت. گزا بوجیگئ ننگرش چست کرت و کریتئ جزیرهئ پهنا تا گران، تیابئ نزیگا رنوان بوتنت. (۱۴) بله دیر نگوست که توپانین گواتیا

چه کړیتا سر کړت، که آییا گوریچانی روډراتکئے گوات گوسنت. (۱۵) بوجیگ گون توپانا دچار کپت و گواتئے دیمی داشت نکرت، پمیشکا ما وتا گواتئے سپرده کړت و چنول و منوجان مارا دیمابرته. (۱۶) ما گونډین کنودا نامین جزیره یئے ایرگواتا، په سکی بوجیگئے کئی دستا آورت. (۱۷) کئیئے سر گیجگا رند، گون تیل و سادان بوجیگش چپ و چاگردا مهربند کړت که میرشیت. ترستش چش مبيت که بوجیگ، سیرتیسئے بزین ریکانی تها مین برنوت، پمیشکا بوجیگئے آچارش ایر گیتک و بوتک، نون گوات بوجیگا دیمابرگا ات. (۱۸) بوجیگ چه گواتئے ترندی و دریائے چنول و منوجانی مستیا چست و ایر بیگا ات، پمیشکا دومی روچا، بوجیگئے بار و بنگانی چگل دئیگا لگنت. (۱۹) سیمی روچا، بوجیگئے بازیڼ کارگیچ و سامانش هم دست و ت دریایا دنور دانت. (۲۰) وهده تان بازیڼ روچان نه روچ گندگ بوت و نه استار و توپانین گوات هم کشگا ات، گرا ما په وتی زندئے رگگا هچ امیت نکشت.

(۲۱) تان باز روچا ورگش هم نوارتگات. گرا، پولس آیانی دیم اوشتات و گوشتی: ”او مردان! اگن شما منی هبر بزرتین و چه کړیتا در مئیاتکینیت، مئے سرا اینچک سکی و سوری نکپتگات و اینچک تاوان هم نرستگات. (۲۲) بله نون گون شما دزبندی کنان وتی دلا دد کنیت، بوجیگ بدیت بله شمئے جندا هچ نبیت. (۲۳) اے هبرا، من پمیشکا زنان که دوشی چه هما هدائے نیمگا که من آیییگ آن و آییئے هزمتکار آن، پریشنگئے آتک، منی کشا اوشتات و (۲۴) گوشتی: ”او پولس! مئرس، تئو باید کئیسرئے دربارا پیش کنگ ببئے، مان بوجیگا تئی همراه هم هدایا رکپنتگانت. (۲۵) او براتان! دلا دد کنیت چیا که منا هدائے سرا ستک انت و دلجم آن، پریشنگا هرچه منا گوشتگ، آما هما دئولا بیت. (۲۶) بله مئے بوجیگ یک جزیره یا مین رنوت.“

(۲۷) چاردهمی شپا، مۈے بُوجيگ اَنگت اَدرياتيکۈے زرا جُمان و چست و اير
 بئيان اَت. شپنۈما، جانشوآن گُمان کرت که تئياب گور نَزِيک اِنَت. (۲۸) گُرا آپۈے
 جُهلۈ اِش سوَدَت و کِساس کرت که بيست گواز اَت، وهدۈے بُوجيگ کَمۈے دۈيمترا
 شت پدا آپش سوَدَت و زانتش که زِرۈے جُهلۈ پانزده گواز اِنَت. (۲۹) ثُرستش،
 چُش مبيت که بُوجيگ آپا گُون کوھيَا ڈِيک بوارت. پميشکا بُوجيگۈے پُشتۈ نۈيمگا
 چار نَنگَرش دريایا دئور دات و دواش کرت که زوت تر رُوج ببیت. (۳۰) جانشو چہ
 بُوجيگا اير کپگ و جَھگا دِلمانگ اَتنت، پميشکا آيان کُئيۈے ساد پچ کرتنت و دريایا
 اير گيَتک. آيانۈ نيموُن اِش اَت که چہ دۈيمي نۈيمگا هم نَنگر آپا اير بگيَجنت. (۳۱)
 پولسا گُون پئوجۈ آپسر و سپاهيگان گوشت: ”اگن جانشوآن بُوجيگ يله دات و
 جِستنت، گُرا شما رَکَت نکنيَت.“ (۳۲) پميشکا سپاهيگان ساد بُرتنت و کُي دريایا
 يله دات.

(۳۳) وهدۈے گوربام نَزِيک بوت، پولسا سَجَھيَن دِلبدۈي دات و گوشتنت: ”شما
 تان چارده رُچا ودار کرتگ که بارۈين چۈے بيت و وَرَد و وراکو دِست هم نجتگ.
 (۳۴) پميشکا من گُون شما دَزبندۈي کنان چيزۈے بوريت تان زندگ بمانيت، چہ شما
 هچکسۈے سرۈے مودانی ئالۈے هم زيان نبیت.“ (۳۵) پولسا نان زرتنت، سَجَھيَنانی
 دۈيما هُدائۈے شُگر گپت و پدا نان ثُرنت و ورگ بُنگيچ کرت. (۳۶) چہ اِشيا
 سَجَھيَنانی دل دُڈ بوت و آهم ورگا لگنت. (۳۷) بُوجيگۈے تها ما دو سَد و هپتاد و
 شش مردم اتۈين. (۳۸) وهدۈے ورگش وارت و سِير کرت، گَلْهۈين دانِش دريایا دئور
 دانت تان بُوجيگ سُبکتر ببیت.

(۳۹) رُوج که در اَتک، تئيابش دِست بله نزانتش کجام سرُدگارا اِنَت. تلگۈين

هؤره ديسټش كه تئياىي ريټك آت، شئورس كرت، اكن ببټ بوټيگا همه هؤرا سر گيجنت. (٤٠) ننگرش بوټك و دريايا يله كرتنت. بوټيگه سگانس كه گون سادان بستگات پچ كرت و بوټيگه ديمي نيمگه اچار برز كرت، تانكه تئياىا سر ببنت، (٤١) بله آپ اء جاگها تلگ آت، پميشكا بوټيگه ديمي نيمگ ريكانى ثمپيا مين شت و پشټى نيمگ چه مستين چئولانى زؤرا پرشگا لگت. (٤٢) سپاهيگان كئيدىانى كشگه شئور كرت تان چؤ مبيت كه چه آيان كسه اوژناگ بكنټ و بتچيت، (٤٣) بله پئوجى آپسرا په پولسه زندئ ركينگا سپاهيگ چه اء كارا مكن كرتنت و پرمان دات كه اكن كسه اوژناگ كرت كټ، دريايا كپ بكنټ و تئياىا برئوت، (٤٤) اء دغه مردم، لهټين تهټگين دارانى كوما و لهټين بوټيگه اء دغه نكرانى سرا وټا هسكيا برسینت. اء دئولا سجھين مردم په وشى و سلامتى تئياىا اير كپتنت.

مالټائے جزيرها، پولسه مؤجزه

(١) وهده ما سجھين په وشى و سلامتى هسكيا اير كپتين گزا زانتين كه آ جزيرھے نام مالټا انت. (٢) اوډئ مردمان گون ما بيدرورين مهربانى كرت، هئور گوارگا آت و سك سارت آت، آيان مزين آسه روټ كرت و مارا وشاتك كنانا گوشت: ”وټا بتاييت و گرم بكنيت.“ (٣) پولسا لهټين لنش و دار چټ و مچ كرت و انچش كه آسه تها دئور دئوگا آت، چه آسه گرميا يك گرماره در آت و آبيء دستا منگل بوت. (٤) مردمان وهده پولسه دستا پتاتگين مار ديست، وټمان وټا گوشتش: ”آلما اء مرد هونىگه كه چه دريايا ركتگ بله نون انسايء هدا آيا زندگا نيليت.“ (٥) بله پولسا وټى دست چنډت، مار آسا كپټ و پولسا هچ نبوت. (٦) مردم چارگا آتنت كه آلما آبيء جسم و جان گوات گيټ يا كپيت و مريت. تان ديټرا ودارش كرت بله وهده ديسټش آيا چشين هچ چيزه نبوت،

گړا آيانى هئال بدل بوت و گوشتش: ”اے چه هدايان يگے.“

(۷) جزيرھے سردار پوښليوسے ملکت و جايداد نزيک آنت، سردار مے کړا آتک و مارا وتی لوگا برتی و تان سے روچا مهمانی کرت. (۸) هما روچان سردارے پت تپيگ آت و لاپړچيا گيتگات. پولس آيے کړا شت، دستی بډا جت و گوڼ وتی ډوايا ذراهی کرت. (۹) رندا آ جزيرھے اے دگه ناجوړين مردم پولسے کړا آتکت و ذراه بوتنت. (۱۰) آيان هر پئيما مارا باز شرپ دات و رندا، روگے وهدا په سات و سپرا هرچے توښگ که مارا پکار آت داتش.

پولس، ديم په روما

(۱۱) مالٹائے جزيرھا سے ماھا جلگا رند، چه اسکندر يھے شھرا آتکگين بوجيگيا سوار بوتين. بوجيگے ديمي نيما درياے جاړين بتانی نشان پر آت. (۱۲) وهدے بوجيگ سيراكوسے بندنا رست، گړا تان سے روچا همودا مهتل بوتين. (۱۳) ما چه اوډا راه گيت و ريگيومے بندنا آتک و رستين. دومی روچا زرباری گواتيا سر کرت، سيمي روچا پوتوليے بندنا رستين. (۱۴) اوډا ما وتی لهتين باورمندين برات ديست و آيان لوٹت تان هپتگيا آيانی کړا بدارين. چه اوډا رومے شھرا رستين. (۱۵) وهدے اوډے باورمندين براتان اشکتگات که ما پيداک اين، گړا تان ”آپيوسے بازارا“ و ”سے مساپرجاه“ نامين ميټگيا مے پيشوازيا آتکت. پولسا که ديستنت، آيبا دلبډيے رست و هډائے شگري گيت. (۱۶) رومے شھرے رسگا، پولسا اے موکل دئيگ بوت که جتايں لوگيے تها، تها گوڼ يک نگهپانين سپاهيگيا بنديدت.

پولس، رومے شھرا

١٧ سئے رُچا رَند، پولسا رومئے شھرئے يهوديانى كماش وتى كِرا لَوُتنت.
وهدے آتک و يکجاه بوتنت، گون آيان گوشتى: ”او منى براتان! هرچنت من په
وتى كنوم و پت و پيركى دود و ربيدگان هچ دُولين ردين كارے نكرتگ، بله انگت
لهتين مردما منا اورشليما گرايئتگ و رومياني دستا داتگ. ١٨ روميان بازين پت
و پولا رند، په من هچ چشين مئيارے نديست كه كُشگ ببان، پميشكا لوتيش منا
يله بدئينت. ١٩ بله يهوديان آيانى اے شئور نمئت، نون من ناچار بوتان كه چه
كئيسرا په وت انساپ بلوُتان، انگت هم وتى كنومئے زنگا نجان و منا چه آيان
گلگے نيست. ٢٠ پميشكا شمارا وتى كِرا لوتتگ تان شمارا بگندان و گپ و ثران
بكنين. من په ’اسراييلئے ارمانا‘ گون اے زمزيل و سانكلان بنديگ آن. ٢١
گوشتيش: ”تئى بارئوا چه يهوديها په ما هچ كُلو و كاگدے نئياتكگ و چه مئے
براتان كه ادا آتگ انت، نه كسي تئى بارئوا گون ما هال و هئوال كرتگ، نه كسي
بد و ردين هبرے گوشتگ. ٢٢ بله ما تئى پگر و هئيلان چه تئى جندئے ديا
گوشت دارگ لوتين. پرچا كه ما زانين شمئے ايسايي تُوليئے بارئوا هر جاگه مردم
بد گوشگا انت.

٢٣ آيان گون پولسا په گند و نندا يك روچه گيشينت و آروچا، چه پيسرا
گيشتر مردم پولسئے لوگا آتک و مچ بوت. گرا پولسا سباها بگر تان بيگاها گون
آيان هُدايے بادشاهيئے بارئوا ثران كرت و گواهي دات. آيا چه موسائے شريت و
گوستگين نبىاني كتابانى گواهي و دليان اے جُهد كرت كه ايسائے مَنوگريا آيانى
دلان بناديئيت. ٢٤ آيئے هبرانى گوش دارگا رند لهتين باورمند بوت بله دگه
لهتين باور نكرت. ٢٥ آوت مانوت ناتپاك بوت و چه اوډا شتنت، بله آيانى رنوگا
پيسر، پولسا وتى گډى هبر كرت: ”پاكين روها چه اشيئانبيئے زبانا گون شمئے
پت و پيرينان چون وش و راست گوشتگ:

٢٦ » اے كنومئے گورا برئو و بگوش:«

» «گۆن گۆشان اِشکنیت، بله سَرکِچ نئوریت،»

» «گۆن چمان چاریت بله نگندیت،»

» «چیا که اے کئوم سِنگدل بوتگ،» (۲۷)

» «گۆشش گران آنت،»

» «آیان وتی چم بستگ آنت»

» «چؤ مبيت آيانی چم بگندنت،»

» «آيانی گۆش بَشکننت،»

» «آيانی دل بزانت و سرپد ببت و»

» «منی نیمگا پر بترنت»

» «که من آیان ذراه بکنان.»

(۲۸) پمیشکا من شمارا سهیگ و سرپد کنان که چه هُدا ئیمگا رَگینگئے اے جار

درکئومانی کِرا برگ بیت، آگۆش دارنت. (۲۹) وهده پولسا اے هبر گوشت،
یهودی پاد آتک و شتنت و وت مان و تا په ثرندي دِجاکش کرت.

(۳۰) پولس تان دو سالا وتی جندئ کِریه کرتگین لؤگیا جهمند بوت و هرگس

په گندکا بیاتکین آیا و شاتک کرت. (۳۱) په نئرسی هُدا ئی بادشاهیئے جاری جت و
هُداوندین ایسا مَسیهئے بارئوا مردمی تالیم دانت و هچکسیا آ، مکن نکرت.